



ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ – ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ

ΠΜΣ: «ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ, ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΚΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΟΛΩΝ»

Β΄ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ

«ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΔΟΜΗΜΕΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕ ΠΡΟΗΓΜΕΝΕΣ
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ»

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

«ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΕΎΝΑΡΔΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ»

"RESTORATION AND REUSE OF EYNARDION IN AEGINA"

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ: ΚΩΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ: ΚΩΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ

ΑΣΛΑΝΙΔΗΣ ΚΛΙΜΗΣ

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΗ ΜΑΡΙΑ

ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΠΙΤΣΙΛΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ- ΣΤΕΦΑΝΙΑ

ΙΟΥΛΙΟΣ 2025



Ευχαριστώ από καρδιάς όλους όσους με στήριξαν στην προσπάθεια εκπόνησης ολόκληρου του μεταπτυχιακού προγράμματος αλλά και της συγκεκριμένης εργασίας.

Ευχαριστώ την επιβλέπουσα καθηγήτρια μου για τις σημαντικές πληροφορίες, τον κ. Παύλου Βασίλη για την εμπιστοσύνη και παραχώρηση του μοντέλου του κελύφους του Εϋνάρδειου και όλους του υπεύθυνους της Δημόσιας Καποδιστριακής Βιβλιοθήκης για την αμέριστη βοήθεια τους.

Ευχαριστώ ιδιαίτερα τους γονείς μου για όλη τη στήριξη τους και όλους μου τους φίλους.

Περιεχόμενα

Περίληψη/ Abstract	3
--------------------	---

A. Μέρος Πρώτο- Εισαγωγικά στοιχεία

A01. Ιστορική αναδρομή	5
A02. Οικιστική-πολεοδομική εξέλιξη	9
A03. Τυπική αρχιτεκτονική της περιόδου	11
A04. Τυπική αρχιτεκτονική των αρχιτεκτόνων	13

B. Μέρος Δεύτερο- Το μνημείο, υφιστάμενη κατάσταση

B01. Ιστορία του κτηρίου	16
B02. Προηγούμενες μελέτες αποκατάστασης	20
B03. Τυπολογία	22
B04. Κατασκευαστική ανάλυση- Οικοδομικές φάσεις	24
B05. Παθολογία	31

Γ. Μέρος Τρίτο- Πρόταση

Γ01. Θεωρητικό πλαίσιο	44
Γ02. Νέα Χρήση	46
Γ03. Αρχιτεκτονική Πρόταση	47
Γ04. Τεχνικές λεπτομέρειες των επεμβάσεων	48

Φωτορεαλιστικές απεικονίσεις/ Σχέδια

Βιβλιογραφικές αναφορές

Περίληψη

Αντικείμενο της παρούσας διπλωματικής εργασίας αποτελεί η αποκατάσταση και επανάχρηση του Εϋνάρδειου κτηρίου στην Αίγινα. Πρόκειται για ισόγειο νεοκλασικό οικοδόμημα της Καποδιστριακής περιόδου, το οποίο διαθέτει χαρακτηριστική στοά και έχει ανακηρυχθεί διατηρητέο μνημείο από το έτος 1987.

Σκοπός της μελέτης είναι η αποκατάσταση, ανάδειξη και λειτουργική επαναξιοποίηση του κτηρίου, σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται από τους διεθνείς χάρτες προστασίας και αποκατάστασης μνημείων, καθώς και τις σύγχρονες αρχιτεκτονικές και μουσειολογικές προσεγγίσεις. Η μεθοδολογία της έρευνας στηρίζεται σε δύο βασικούς άξονες: α) στη μελέτη αρχειακού και βιβλιογραφικού υλικού, που προέρχεται από συναρμόδιους φορείς και επιστημονικές πηγές, και β) στην επιτόπια καταγραφή και ανάλυση των αρχιτεκτονικών και κατασκευαστικών χαρακτηριστικών του κτηρίου.

Η εργασία δομείται σε τρία επιμέρους μέρη: Στο πρώτο μέρος εξετάζεται η συμβολή του Ιωάννη Καποδίστρια, των αρχιτεκτόνων της εποχής και του φιλέλληνα Ιωάννη Εϋνάρδου στη διαμόρφωση της αρχιτεκτονικής ταυτότητας του νεοσύστατου ελληνικού κράτους, καθώς και η ένταξη του Εϋνάρδειου στο ιστορικό και πολεοδομικό περιβάλλον της περιοχής. Το δεύτερο μέρος αφορά την αρχιτεκτονική ανάλυση και τεκμηρίωση του κτηρίου, μέσω καταγραφής της τυπολογίας, της μορφολογίας και της υφιστάμενης παθολογίας του. Το τρίτο και τελευταίο μέρος περιλαμβάνει την πρόταση αποκατάστασης και επανάχρησης του Εϋνάρδειου, η οποία διαμορφώνεται βάσει των ευρημάτων και των συμπερασμάτων των προηγούμενων ενοτήτων.

[Μέρος Πρώτο . Εισαγωγικά στοιχεία]

A01. Ιστορική αναδρομή του Τόπου

Η Αίγινα αποτελεί νησί στο κέντρο του Σαρωνικού Κόλπου με συνολικό εμβαδόν 82,63 km². Το νησί παρουσιάζει μεγάλο γεωμορφολογικό εύρος σε ξηρό κλίμα και πευκόφυτα βουνά. Αποτελείται από χαμηλούς λόφους και κάποιες πεδινές εκτάσεις, με υψηλότερο σημείο να αποτελεί η κορυφή του το Όρους με ύψος 532m. Το κεντρικό και νότιο μέρος του νησιού καλύπτεται από χαμηλά βουνά ενώ Νοτιοδυτικά απλώνεται εκτενής πεδιάδα, εκεί που βρίσκεται σήμερα η πόλη της Αίγινας. Αναφορικά με τη χλωρίδα, η Αίγινα παρουσιάζει την τυπική βλάστηση των Ελληνικών νησιών με μεσογειακό κλίμα, καθώς αποτελείται κυρίως από σκληρόφυλλα, ακανθώδη, βελονόφυλλα και βολβώδη είδη.¹



Εικ.01 _Χάρτης Σαρωνικού κόλπου.

¹ Ντούλα, Μ., Κ., Κομνίτσας, Κ., Σαρρής, Α., 2013, "Αποτύπωση και αξιολόγηση περιβαλλοντικής κατάστασης νήσου Αίγινας", ArgoStat, Αθήνα, σελ. 15.

Αναφορικά με τη γεωλογική δομή του νησιού, ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει η μεγάλη ποικιλία σε πετρώματα. Πιο συγκεκριμένα, το υπέδαφος της Αίγινας αποτελείται κυρίως από ηφαιστιογενή πετρώματα, τα οποία σχηματιστήκαν σε δύο φάσεις της ηφαιστειακής δράσης, του κατώτερου πλειόκαινου και του τεταρτογενούς.^{2 3} Αν και τα πετρώματα των συγκεκριμένων περιόδων συναντώνται κυρίως στο Νότιο και ΝΑ τμήμα του νησιού, το Βόρειο καλύπτεται από αμμομαργαϊκούς ασβεστόλιθους ενώ συναντώνται και θαλάσσια ιζήματα πλειο-πλειστοκαινικής ηλικίας (πωρόλιθοι πουριά). Στο υπέδαφος της Αίγινας δεν εμφανίζονται εκμεταλλεύσιμα κοιτάσματα μεταλλευμάτων ή βιομηχανικών ορυκτών, γεγονός που αιτιολογείται από τη γεωλογική δομή και πετρολογική σύσταση του νησιού.⁴

Οι πρώτοι κάτοικοι του νησιού εγκαταστάθηκαν στο λόφο της Κολώνας και βιωπορίζονταν από τη ναυτιλία, ενώ άλλοι κατευθύνθηκαν προς το Μεσαγρό για τη δημιουργία καλλιεργιών⁵. Καθώς ο πρώτος οικισμός αναπτυσσόταν δίπλα στη θάλασσα, είναι πιθανό ότι ο όρμος βόρεια της Κολώνας θα χρησίμευε ως αγκυροβόλιο. Σύμφωνα με τον Knoblauch ένα τμήμα του κυματοθραύστη στον βόρειο όρμο χρονολογείται στον 19ο αιώνα π.Χ.⁶ Κατά την περίοδο 2000–1600 π.Χ., οι κάτοικοι της Αίγινας άρχισαν να αναπτύσσουν έντονη εμπορική δραστηριότητα. Στον 8ο αιώνα π.Χ., η Αίγινα συμμάχησε με τον βασιλιά του Άργους, Φείδωνα, γεγονός που σηματοδότησε την έναρξη μιας περιόδου οικονομικής και καλλιτεχνικής ακμής που διήρκεσε έως το 459 π.Χ. Την ίδια εποχή, το νησί προχώρησε στην κοπή του πρώτου ελληνικού αργυρού νομίσματος, της Χελώνας, ενισχύοντας σημαντικά τη θέση του στον οικονομικό τομέα. Περίπου το 500 π.Χ., ο πληθυσμός της Αίγινας ανερχόταν σε περίπου 440.000 άτομα, από τους οποίους οι 40.000 ήταν ελεύθεροι πολίτες.⁷

Η πόλη της Αίγινας υφίστατο ήδη από τους πρώτους μεταχριστιανικούς αιώνες (30–325 μ.Χ.), έως την καταστροφή της από επιδρομές Σαρακηνών πειρατών. Κατόπιν, η νέα πρωτεύουσα του νησιού ανεγέρθηκε στην Παλιαχώρα, σε έναν απόκρημνο λόφο, όπου οι κάτοικοι εγκαταστάθηκαν το έτος 896 μ.Χ. Οι οικίες αναπτύχθηκαν στη νοτιοδυτική πλευρά του λόφου και διατάχθηκαν αμφιθεατρικά μέχρι την κορυφή του. Σήμερα, σχεδόν ολόκληρη η έκταση του λόφου φέρει μικρούς ναούς και τοιχογραφίες, οι οποίοι ανάγονται στους αιώνες από τον 11ο έως και τον 13ο μ.Χ. Το 1537, ο Μπαρμπάροσα εισέβαλε στην Παλιαχώρα και λεηλάτησε

² Σόμπολος, Τ., 2008, *Ανάλυση του οικιστικού δικτύου της Ν. Αίγινας: Προβλήματα και προοπτικές*, Διπλωματική εργασία, ΕΜΠ.

³ Κατώτερο πλειόκαινο: Γεωλογικό τμήμα της Πλειοκαίνου εποχής, που εκτείνεται από τα 5,333 έως τα 3,6 εκατομμύρια χρόνια πριν από το παρόν, Τεταρτογενής περίοδος: Η Τεταρτογενής περίοδος είναι η τρέχουσα και η πιο πρόσφατη από τις τρεις περιόδους του καινοζωικού αιώνα στη γεωλογική κλίμακα της Διεθνούς Επιτροπής στη Στρωματογραφία. Ακολουθεί τη Νεογενή περίοδο. Εκτείνεται χρονικά από το 2,588±0,005 εκατομμύρια χρόνια πριν μέχρι σήμερα.

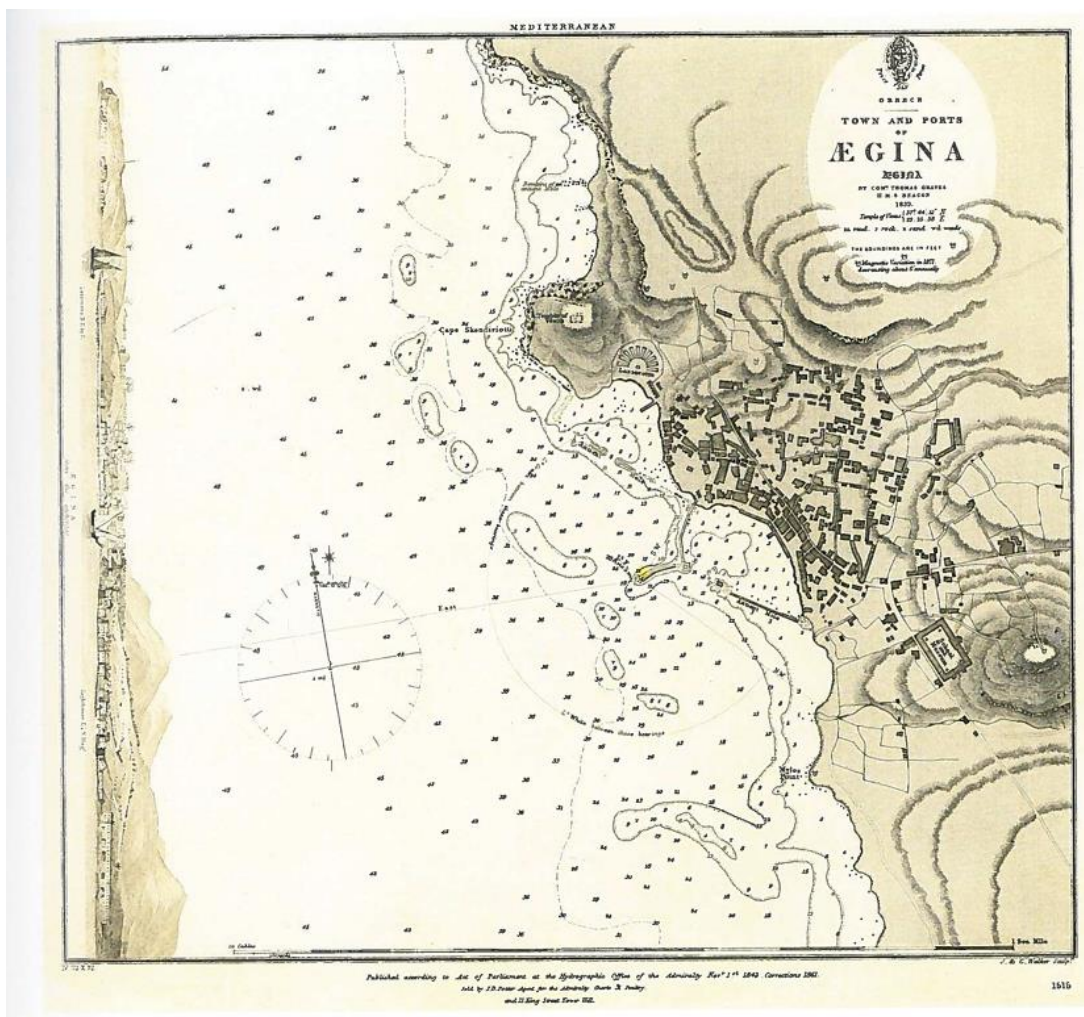
⁴ Σόμπολος, Τ., 2008, *Ανάλυση του οικιστικού δικτύου της Ν. Αίγινας: Προβλήματα και προοπτικές*, Διπλωματική εργασία, ΕΜΠ, σελ. 13.

⁵ Βούλγαρης, Ν., Πιτσιλού Α. Σ., 2020, *Behind Open Bars: Βιωματικό μουσείο και πολιτιστικό κέντρο Αίγινας*, Πτυχιακή εργασία, Πανεπιστήμιο Δυτικής Ατικής.

⁶ Πληροφορίες από το *Λιμενοσκόπιον*, 2025, Εφορεία Ενόπιων Αρχαιοτήτων, Εθνικό Μετσόβιο πολυτεχνείο, Σχολή πολιτικών μηχανικών: <https://limenoscope.ntua.gr/ports/view/aigina>

⁷ Figueira, Thomas J. 1991. "Population Patterns and Poleis Structure in Archaic and Classical Greece: Aegina in Context." In *The Polis as an Urban Centre and as a Political Community*, edited by M. H. Hansen, 103–116. Copenhagen: The Royal Danish Academy of Sciences and Letters.

σχεδόν όλες τις εκκλησίες. Το 1654, ο Ενετός Μοροζίνι⁸ κατέλαβε την Αίγινα και μέσω της συνθήκης του Κάρλοβιτς, περιήλθε στα χέρια των Βενετών. Σύμφωνα με τον χάρτη του Graves (1838), ο νότιος λιμενοβραχίονας αναφέρεται ως *αρχαίος* ενώ το λιμάνι ήταν λειτουργικό κατά την Ενετοκρατία, όπως αποδεικνύεται από τον πύργο του Μοροζίνι ο οποίος είχε χτιστεί στην άκρη του νότιου λιμενοβραχίονα, πιθανότατα ως οχυρωματική κατασκευή και κατεδαφίστηκε το 1905.⁹



Εικ.02 _Χάρτης λιμανιού της Αίγινας, Τ. Graves, 1838 / Στο χάρτη του 1838 ξεχωρίζει το Ορφανοτροφείο, οικονομημένο το 1828- 1829, ενώ μπορούμε να διακρίνουμε και το Εϋνάρδειο.

⁸ Ο Φραντσέσκο Μοροζίνι (*Francesco Morosini*, 1619 - 1694) ήταν Δόγης της Γαληνοτάτης Δημοκρατίας της Βενετίας (1688 - 1694) κατά τη διάρκεια του Πολέμου του Μοριά. Είχε προηγηθεί ο Μεγάλος Κρητικός Πόλεμος και η Πολιορκία του Χάνδακα που ολοκληρώθηκε με την άλωση της Κρήτης από την Οθωμανική Αυτοκρατορία (1669). Ήταν γόνος της περίφημης Ενετικής μεσαιωνικής οικογένειας ευγενών Μοροζίνι από την οποία και προήλθαν πολλοί δόγηδες, λόγιοι, στρατηγοί και ναυμάχοι.

⁹ Πληροφορίες από το *Λιμενοσκόπιον*, 2025, Εφορεία Ενάλιων Αρχαιοτήτων, Εθνικό Μετσόβιο πολυτεχνείο, Σχολή πολιτικών μηχανικών: <https://limenoscope.ntua.gr/ports/view/aigina>



Εικ.03 _ Ο πύργος Morosini.

Πριν την έναρξη της επανάστασης, πολλά νησιά, αναμεσά τους και η Αίγινα είχαν γνωρίσει οικονομική πρόοδο, γεγονός που συνέβαλε στη δημιουργία ισχυρού στόλου. Χάρη στη στρατηγική της θέση, η Αίγινα έπαιξε καθοριστικό ρόλο στον Αγώνα, καθώς ο θαλάσσιος δρόμος του Σαρωνικού με πέρασμα από το νησί ήταν ο πιο σύντομος και ασφαλής. Την περίοδο 1826-1827, η Αίγινα εξελίχθηκε σε κέντρο συντονισμού και ενίσχυσης των στρατιωτικών επιχειρήσεων στην Αττική και στη συνέχεια στη Δυτική Στερεά Ελλάδα. Παράλληλα, αποτέλεσε καταφύγιο για χιλιάδες πρόσφυγες από διάφορες περιοχές της Ελλάδας, καθώς και για εύπορες οικογένειες, πολιτικούς, στρατιωτικούς και πνευματικούς ανθρώπους.¹⁰

¹⁰ Τσιμερέκη, Α., 2013, *Αίγινα, Τόπος και Αρχιτεκτονική*, Διάλεξη, Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών ΕΜΠ, σελ. 10.

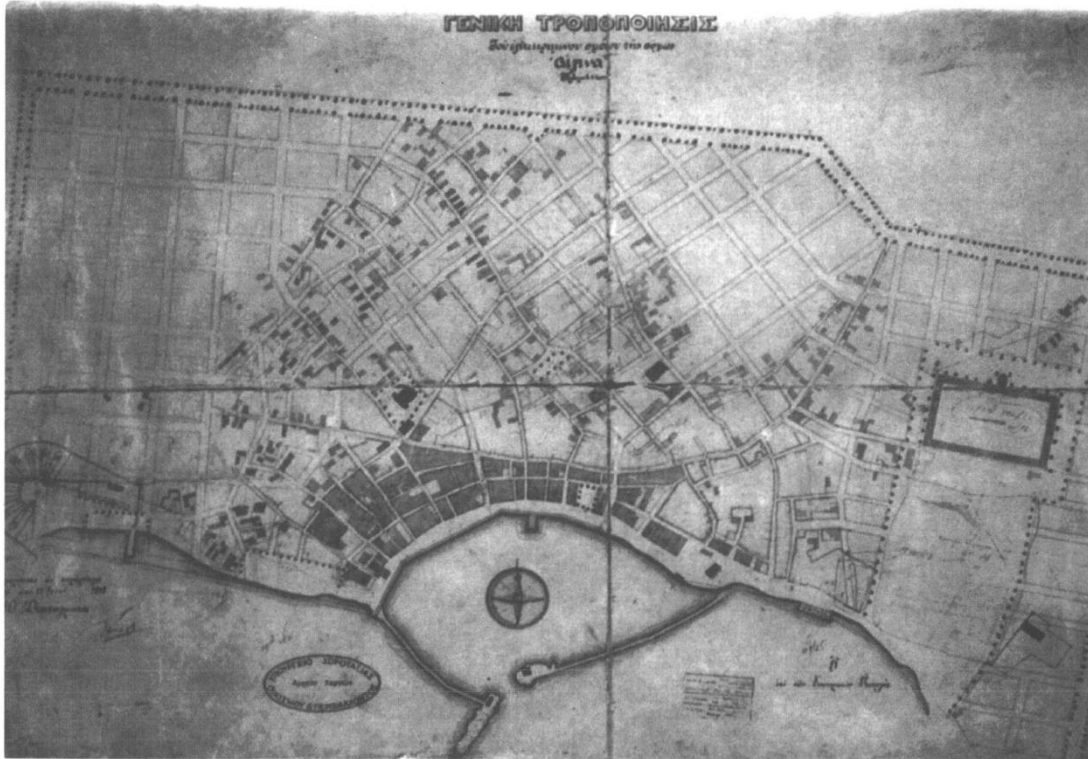
A02. Οικιστική-πολεοδομική εξέλιξη

Κατά την πρώιμη νεοελληνική περίοδο (1800- 1825), μερικά χρόνια πριν την επανάσταση, η Αίγινα έχει οριστικοποιήσει τον κεντρικό της οικισμό και λιμένα, στο βόρειο Δυτικό τμήμα του νησιού. Ο οικισμός γύρω από το λιμάνι, παρουσιάζει νησιώτικα χαρακτηριστικά, με μικρής κλίμακας κατοικίες και δαιδαλώδη σοκάκια. Οι κατοικίες ήταν λιθόκτιστες, με αυλές και κεραμοσκεπές, χωρίς πολεοδομικό σχεδιασμό, με ελάχιστες δομές δημοσίου χαρακτήρα. Η πολεοδομία, οριζόταν με βάση τη μορφολογία και τις οικονομικές ανάγκες και την καθημερινότητα της πόλης.

Η περίοδος που ακολούθησε έπειτα από την απελευθέρωση ήταν καθοριστική για την πολεοδομική εξέλιξη της πόλης. Υπό την καθοδήγηση του Ι. Καποδίστρια, ως κυβερνήτη του νεοσύστατου Ελληνικού κράτους, με προσωρινή πρωτεύουσα την Αίγινα, ορίζονται νέοι θεσμοί και οικοδομούνται κτίρια με δημόσιο χαρακτήρα, ώστε να καλύψουν τις κοινωνικές ανάγκες που δημιουργούνται (υγιεινή, εκπαίδευση, διακυβέρνηση). Έτσι, για πρώτη φορά γίνονται συγκροτημένες προσπάθειες πολεοδομικού σχεδιασμού, με χάραξη των βασικών- κεντρικών οδικών δικτύων, κεντρικές πλατείες και ευθύγραμμους δρόμους, κυρίως περιμετρικά του λιμανιού. Σταδιακά, η πόλη αποκτά αστικό χαρακτήρα, στα πρότυπα του νεοκλασικού σχεδιασμού, επηρεασμένη από τη συμβολή των αρχιτεκτόνων Στ. Κλεάνθη και Ε. Schaubert. Έπειτα από τη μεταφορά της πρωτεύουσας στο Ναύπλιο και την Αθήνα (1834), η Αίγινα πλήττεται από πληθυσμιακή και αναπτυξιακή κάμψη. Οι βασικές αρχές είχαν γνωστοποιηθεί, ώστε η χωροταξία της Αίγινας να ακολουθήσει μια γραμμική ανάπτυξη κατά μήκος του λιμανιού. Ο όγκος και το ύψος των κατοικιών και των νέων κτισμάτων διατηρούνται σε χαμηλά επίπεδα, μέχρι δύο ορόφους, ακολουθώντας το νεοκλασικό ρυθμό.

Στα τέλη του 19ου και στις αρχές του 20ού αιώνα, η Αίγινα βιώνει αξιόλογη οικονομική άνθηση, ως αποτέλεσμα της εμπορικής δραστηριότητας, με ιδιαίτερη έμφαση στην αλιεία, τη συστηματική αξιοποίηση του τοπικού πωρόλιθου και την ευρεία ανάπτυξη της αγγειοπλαστικής.¹¹ Με τη σταδιακή ανάπτυξη της ναυτιλίας και του εμπορίου, το λιμάνι αποκτά πολλαπλές χρήσεις και συγκεντρώνει μεγάλο ποσοστό κινητικότητας του ιστού. Η πόλη της Αίγινας επεκτείνεται Νότια και Νοτιοδυτικά, ενώ χρησιμοποιούνται τοπικά υλικά, όπως ο πωρόλιθος και τα ασβεστολιθικά πετρώματα, διατηρώντας μια μορφολογική και αισθητική συνοχή.

¹¹ Τσιμερέκη, Α., 2013, *Αίγινα, Τόπος και Αρχιτεκτονική*, Διάλεξη, Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών ΕΜΠ, σελ. 23-25.



Εικ.04 _Γενικό χωροταξικό σχέδιο, το οποίο φαίνεται να προτείνει τον τρόπο διάρθρωσης επέκτασης της πόλης

Η πόλη της Αίγινας έχει χαρακτηριστεί ως παραδοσιακός οικισμός με το διάταγμα 19-10-1978 *“Περί χαρακτηρισμού ως παραδοσιακών οικισμών τινών του Κράτους και καθορισμού των ορίων και περιορισμών δομήσεως των οικοπέδων αυτών”*. Ο πρώτος νεότερος οικιστικός πυρήνας της πόλης της Αίγινας παρατηρείται το 1898, οπότε η πόλη εισέρχεται εντός εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου.¹² Η πόλη συνέχισε να επεκτείνεται , συγχωνεύοντας 14 περιαστικούς οικισμούς, οι οποίοι οροθετήθηκαν το 1973, σύμφωνα με τις διατάξεις *περί οικισμών* προ 1923.¹³

¹² Σόμπολος, Τ., 2008, *Ανάλυση του οικιστικού δικτύου της Ν. Αίγινας: Προβλήματα και προοπτικές*, Διπλωματική εργασία, ΕΜΠ, σελ. 92-93.

¹³ Ο.π., σελ. 95.

A03. Τυπική αρχιτεκτονική της περιόδου

Η απελευθέρωση της Ελλάδας τμηματικά και η δημιουργία ανεξάρτητου κράτους, αποτελούν σημείο τοπόσιμο της σύγχρονης ιστορίας. Η περίοδος από το 1820 κα έπειτα χαρακτηρίζεται από μεγάλες αλλαγές, σε κοινωνικούς, οικονομικούς και τεχνολογικούς τομείς. Η αρχιτεκτονική της περιόδου επηρεάζεται σημαντικά από εδαφικές προσαρτήσεις, μετακινήσεις πληθυσμών και μετουσιώνεται, με τη χρήση νέων υλικών, σε μια σύγχρονη έκφραση.

Η νεοκλασική αρχιτεκτονική επανέρχεται στην Ελλάδα από την Ευρώπη μετά την αποκατάσταση της ανεξαρτησίας της το 1830. Με την εγκαθίδρυση της μοναρχίας του Όθωνα το 1832, η επίσημη καλλιτεχνική τάση στράφηκε προς τον κλασικισμό. Ήταν γεγονός πως η αναβίωση της αρχαίας ελληνικής τέχνης βρισκόταν στο απόγειό της στην Ευρώπη και ο κλασικισμός είχε ήδη παρουσιάσει σημαντικά δείγματα στον τομέα της αρχιτεκτονικής. Πριν από αυτή την περίοδο – αλλά και αργότερα – η αρχιτεκτονική αποτελούσε έργο των συντεχνιών, οι οποίες περιόδευσαν σε ολόκληρη τη Βαλκανική, κατασκευάζοντας κατοικίες, ναούς και γέφυρες. Αυτοί οι τεχνίτες ακολουθούσαν έναν δικό τους αρχιτεκτονικό ρυθμό, βασισμένο σε μακραίωνη παράδοση με έντονες βυζαντινές επιρροές.¹⁴

Είναι αδιαμφισβήτητο πως ο νεοκλασικισμός κυριάρχησε στη νεοελληνική αρχιτεκτονική για περίπου έναν αιώνα.¹⁵ Όπως διαφαίνεται, η επιρροή του δεν περιορίστηκε μόνο στα μεγάλα αστικά κέντρα, αλλά επεκτάθηκε και στην ύπαιθρο, ακόμη και σε περιοχές όπου προϋπήρχαν ισχυρές παραδόσεις δόμησης.¹⁶ Ο βασικός λόγος για αυτή τη διάδοση ήταν η αναζήτηση εθνικής ταυτότητας τόσο από τους απελευθερωμένους όσο και από τους υπόδουλους Έλληνες. Ήταν λοιπόν φυσικό να στραφούν με ενθουσιασμό σε καλλιτεχνικές μορφές που προέρχονταν από την πιο ένδοξη εποχή της ιστορίας τους – μια εποχή που εκείνη την περίοδο θαυμάζονταν και υιοθετούνταν ευρέως από την Ευρώπη.¹⁷

Κατά τα πρώτα έτη της διακυβέρνησης του Ιωάννη Καποδίστρια, συγκροτούνται οι πρώτες αρχιτεκτονικές και πολεοδομικές υπηρεσίες του νεοσύστατου ελληνικού κράτους. Στα μέσα του 1829 συγκροτείται τεχνικό επιτελείο αποτελούμενο από ειδικά καταρτισμένους πολεοδόμους, αρχιτέκτονες και μηχανικούς. Ένα έτος αργότερα, το 1830, οι αρχιτέκτονες Σταμάτιος Κλεάνθης (1802–1862) και Eduard Schaubert (1804–1860) διορίζονται ως «Αρχιτέκτονες της Κυβερνήσεως». Κατά την περίοδο αυτή, τίθενται τα θεμέλια του νεοκλασικού αρχιτεκτονικού ρυθμού, κυρίως σε δημόσια έργα. Τα Καποδιστριακά οικοδομήματα φέρουν έντονα τα χαρακτηριστικά της ελληνικής κλασικής αρχιτεκτονικής, ενσωματώνοντας παράλληλα βασικά στοιχεία των παραδοσιακών ελληνικών αρχιτεκτονικών τύπων.

¹⁴ Παππά, Ξ., 2017, *Αποκατάσταση και νέα χρήση: Ένα νεοκλασικό στον Πειραιά*, Διπλωματική εργασία, ΕΜΠ, σελ. 20-25.

¹⁵ Ιδρυματικό Αποθετήριο Α.Ε.Ι. Πειραιά Σ.Σ., «Ο Νεοκλασικισμός στην Ελλάδα»

¹⁶ Ο.π., σελ. 31.

¹⁷ Κυδωνιάτης Σ., «Η ελληνική αρχιτεκτονική αναγέννηση και η κακοποίηση της Αθήνας», Αθήνα 1981, σελ. 152

Με την ανακήρυξη της Αίγινας ως πρώτης πρωτεύουσας του νεοσύστατου ελληνικού κράτους το 1826, ξεκινούν οι πρώτες προσπάθειες οργάνωσης της νέας ελληνικής πολιτείας. Ανάμεσα στα πρώτα νεοκλασικά κτήρια που υπήρχαν στο νησί ήταν το περιτοιχισμένο σπίτι του Βούλγαρη, χτισμένο το 1769, το Κυβερνείο που ανεγέρθηκε το 1803 (και αργότερα αποτέλεσε την κατοικία του Κυβερνήτη), καθώς και η οικία του Ηρειώτη-Κοντογιώργη του 1817, η οποία χρησιμοποιούνταν ως κατοικία μέχρι τα μέσα του 20ού αιώνα και πλέον στεγάζει το Ιστορικό και Λαογραφικό Μουσείο Αίγινας.

Με την άφιξη του Ιωάννη Καποδίστρια στην Αίγινα το 1828, η εκπαίδευση καθίσταται θεμελιώδης πυλώνας της κρατικής πολιτικής. Κατά το ίδιο έτος, εκκινούν οι εργασίες ανέγερσης του Ορφανοτροφείου, με σκοπό την παροχή στέγης στα ορφανά του πολέμου και τη διασφάλιση της εκπαίδευσης και ηθικής τους καλλιέργειας, σύμφωνα με τις ανάγκες της εποχής. Το 1830 ανεγείρεται το Κεντρικό Σχολείο, γνωστό και ως «Εϋνάρδειο», ένα εντυπωσιακό ορθογώνιο οικοδόμημα με δύο αετώματα και στοά, το οποίο χρηματοδοτήθηκε μέσω δωρεάς του Γάλλου φιλέλληνα Ιωάννη Εϋνάρδου (Jean-Gabriel Eynard).

Κατά την ίδια περίοδο (1830), αρχίζει η ανακαίνιση και συντήρηση κατοικιών τόσο στην περιοχή του λιμανιού όσο και σε άλλες περιοχές του νησιού, ενώ παράλληλα διαμορφώνεται και το πολεοδομικό σχέδιο της Αίγινας. Η αρχιτεκτονική του νησιού ωστόσο επηρεάζεται από διαφορετικές περιοχές και ιστορικές εποχές.¹⁸

Η νεοκλασική αρχιτεκτονική, αν και δυτικής προέλευσης, ενσωματώνει μορφολογικά στοιχεία της αρχαίας ελληνικής κληρονομιάς.¹⁹ Τα συγκεκριμένα στοιχεία αναδιαμορφώνονται δημιουργικά από τους κατοίκους, σύμφωνα με το φυσικό τους περιβάλλον και το αξιακό τους σύστημα. Ένα ιδιαίτερο γνώρισμα του ελληνικού νεοκλασικισμού είναι η μικρή κλίμακα των οικοδομημάτων, που ανταποκρίνεται αρμονικά τόσο στο μέγεθος των οικισμών όσο και στο πνεύμα του τόπου. Σταδιακά ενσωματώνονται νεωτερικά χαρακτηριστικά, όπως ο εξωτερικός διάκοσμος των κτιρίων, το έντονο χρώμα και η συμμετρική διάταξη, στοιχεία που φαίνεται να διαμορφώνουν την εξωτερική όψη των παραδοσιακών κατοικιών. Οι τοπικοί τεχνίτες εμπλουτίζουν τις προσόψεις με μορφολογικά και διακοσμητικά στοιχεία, ενώ η βασική διάρθρωση των κατοικιών από άποψη κάτοψης παραμένει αναλλοίωτη. Τα ανοίγματα αυξάνονται τόσο σε αριθμό όσο και σε μέγεθος, διαμορφώνοντας μια νέα ισορροπία μεταξύ πλήρους και κενού, χωρίς να αλλοιώνεται η συνολική αρχιτεκτονική ενότητα του κτιρίου.²⁰

Παρόλα αυτά, συναντώνται και κτίσματα που υιοθετούν σε μεγαλύτερο βαθμό τα σύγχρονα αρχιτεκτονικά πρότυπα, διατηρώντας ελάχιστα στοιχεία από την παραδοσιακή αρχιτεκτονική. Οι κατοικίες αυτού του τύπου είναι συνήθως διώροφες, διαθέτοντας εξωτερική σκάλα στην

¹⁸ Βούλγαρης, Ν., Πιτσιλού Α. Σ., 2020, *Behind Open Bars: Βιωματικό μουσείο και πολιτιστικό κέντρο Αίγινας*, Πτυχιακή εργασία, Πανεπιστήμιο Δυτικής Ατικής.

¹⁹ Μπίρης Μαν., Καρδαμίτση-Αδάμη Μ., 2001, *Νεοκλασική αρχιτεκτονική στην Ελλάδα*, Εκδ. Μέλισσα.

²⁰ Τσιμερέκη, Α., 2013, *Αίγινα, Τόπος και Αρχιτεκτονική*, Διάλεξη, Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών ΕΜΠ, σελ. 23-25.

πρόσοψη και τετράριχτη στέγη καλυμμένη με κεραμίδια. Δίπλα στο κυρίως κτίριο βρίσκονται βοηθητικοί χώροι (παράσπιτα), οι οποίοι έχουν μικρότερο ύψος και εφάπτονται συνήθως στη μία πλευρά του σπιτιού. Οι επιλογές στους χρωματισμούς περιλαμβάνουν αποχρώσεις όπως ώχρα, κεραμιδί, λευκό, μπλε και μαύρο. Οι μεγάλες επιφάνειες βάφονται κυρίως σε θερμούς τόνους, όπως η ώχρα και το κόκκινο, ενώ τα περιγράμματα των παραθύρων και των πορτών τονίζονται με λευκό χρώμα, ώστε να ξεχωρίζουν έντονα πάνω στους χρωματισμένους τοίχους.

A04. Τυπική αρχιτεκτονική των αρχιτεκτόνων

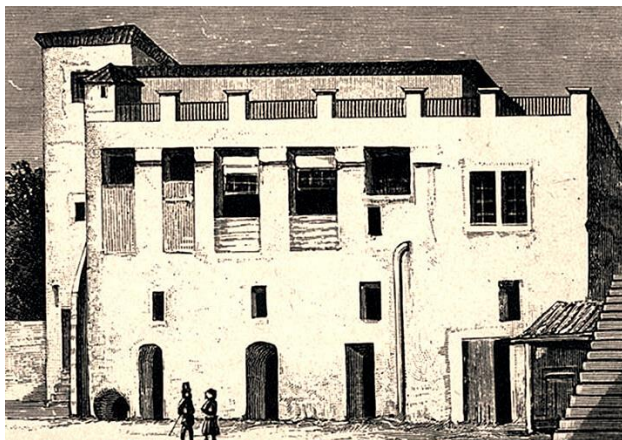
Ο Σταμάτης Κλεάνθης (1802–1862) υπήρξε μία από τις σημαντικότερες φυσιογνωμίες της ελληνικής αρχιτεκτονικής κατά τον 19ο αιώνα και ένας από τους πρωτεργάτες του νεοκλασικισμού στην Ελλάδα. Σπούδασε αρχιτεκτονική στην Ακαδημία Καλών Τεχνών του Βερολίνου, υπό την καθοδήγηση του Karl Friedrich Schinkel, όπου διαμορφώθηκε υπό την επίδραση του κλασικιστικού πνεύματος της εποχής και ήδη από τα πρώτα χρόνια, συνεργάστηκε με τον αρχιτέκτονα, τον Eduard Schaubert. Ο Eduard Schaubert (1804–1860), σπούδασε αρχιτεκτονική και μηχανική στην Ακαδημία Καλών Τεχνών της Πρωσίας. Με την επιστροφή τους στην Ελλάδα, μετά την Επανάσταση, ανέλαβαν τον σχεδιασμό του πρώτου πολεοδομικού σχεδίου της Αθήνας το 1832. Το σχέδιο αυτό χαρακτηριζόταν από την επιθυμία δημιουργίας μιας σύγχρονης πόλης, με σύγχρονο οδικό σύστημα, πλατείες και δημόσια κτίρια σε νεοκλασικό ρυθμό. Οι Κλεάνθης και Schaubert συνέβαλαν καθοριστικά στην αρχιτεκτονική διαμόρφωση του αστικού ιστού της Αθήνας με σημαντικά έργα, όπως η Βίλα Ιλίσσια (1848), όπου σήμερα στεγάζει το Βυζαντινό και Χριστιανικό Μουσείο και συνδύαζε στοιχεία νεοκλασικισμού και βυζαντινής παράδοσης, η οικία του Δούκα της Πλακεντίας καθώς και η οικία Κλεάνθη-Σάουμπερτ στην Πλάκα.²¹

Ειδικότερα, χαρακτηριστικό δείγμα αρχιτεκτονικής του διδύμου Κλεάνθη- Schaubert, αποτελεί η ομώνυμη κατοικία τους (γνωστή ως οικία Κλεάνθη- Schaubert και ως Παλαιό Πανεπιστήμιο) , στην οδό Θόλου 5, στην Πλάκα. Στο σημείο προϋπήρχε ήδη κτίριο της Οθωμανικής περιόδου του 17^{ου} αιώνα και, όταν εγκαταστάθηκαν οι αρχιτέκτονες στην Αθήνα, προχώρησαν είτε σε αναστήλωση και εκτεταμένες εργασίες επισκευής του, είτε στην οικοδόμηση νέου κτίσματος, με ενσωμάτωση των κυριότερων αρχιτεκτονικών του στοιχείων²² (στοά με πεσσούς, θέσεις ανοιγμάτων). Το κτίριο μετετράπη σε δημόσιο κτίριο εκπαιδευτικού χαρακτήρα, ενώ πλέον, έπειτα από πολλές αλλαγές στην κυριότητα του, κυρίχθηκε διατηρητέο μνημείο το 1963, παραχωρήθηκε στο Πανεπιστήμιο το 1967 και σήμερα στεγάζεται το Μουσείο Ιστορίας του Πανεπιστημίου Αθηνών.²³

²¹ Πληροφορίες από διαδικτυακή πηγή: https://archaeologia.eie.gr/archaeologia/gr/arxeio_more.aspx?id=127 (14.03.2025)

²² Καρδαμίτση-Αδάμη, Μ., "Το σπίτι του Κλεάνθη στο Ριζόκαστρο", Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Κατάλογος Έκθεσης Ενθυμημάτων "1837-1987-Εκατόν Πενήντα Χρόνια", Αθήνα 1987, σ. 21-23.

²³ Πληροφορίες από διαδικτυακή πηγή: https://archaeologia.eie.gr/archaeologia/gr/arxeio_more.aspx?id=127 (14.03.2025)



Το ύφος τους χαρακτηριζόταν από σεβασμό στην αρχαία ελληνική κληρονομιά, συνδυασμένο με τη λογική και την αισθητική του ευρωπαϊκού κλασικισμού. Ανήκαν στους πρώτους που προσπάθησαν να δημιουργήσουν μια αρχιτεκτονική ταυτότητα που να συμβολίζει το νέο ελληνικό κράτος και να συνδέει το παρελθόν με το παρόν.

Εικ.05 _ Οικία Κλεάνθη- Schaubert ή Παλαιό Πανεπιστήμιο, στην Πλάκα, Αριστερά: κατά την Οθωμανική περίοδο, πρώτου επέμβουν αρχιτεκτονικά, Δεξιά: Το κτίριο σήμερα.

[Μέρος Δεύτερο . Το μνημείο]

B01. Ιστορία του κτηρίου

Στα πλαίσια της πολιτικής του Ιωάννη Καποδίστρια για την παροχή εκπαίδευσης, και με τη συνεισφορά του προσωπικού φίλου του, του Jean - Gabriel Eynard²⁴ (1775-1863) που κάλυψε τη δαπάνη ανοικοδόμησης του, κτίστηκε του 1829 το «Εϋνάρδειο», σε οικόπεδο που παραχωρήθηκε από την κοινότητα της Αίγινας. Το κτίσμα σχεδιάστηκε και υλοποιήθηκε από τους Σταμάτη Κλεάνθη και Eduard Schaubert, με στόχο να στεγαστεί το κεντρικό σχολείο της Αίγινας. Σύμφωνα με το αρχικό κτιριολογικό πρόγραμμα, το κτίριο αποτελούταν από δύο αίθουσες διδασκαλίας, η μεγαλύτερη εκ των οποίων είχε χωρητικότητα περίπου 200 μαθητές. Στη μικρότερη αίθουσα λειτουργούσε το «Πρότυπον Σχολείον Αλληλοδιδασκτικής», όπου εκπαιδεύονταν το διδακτικό προσωπικό.

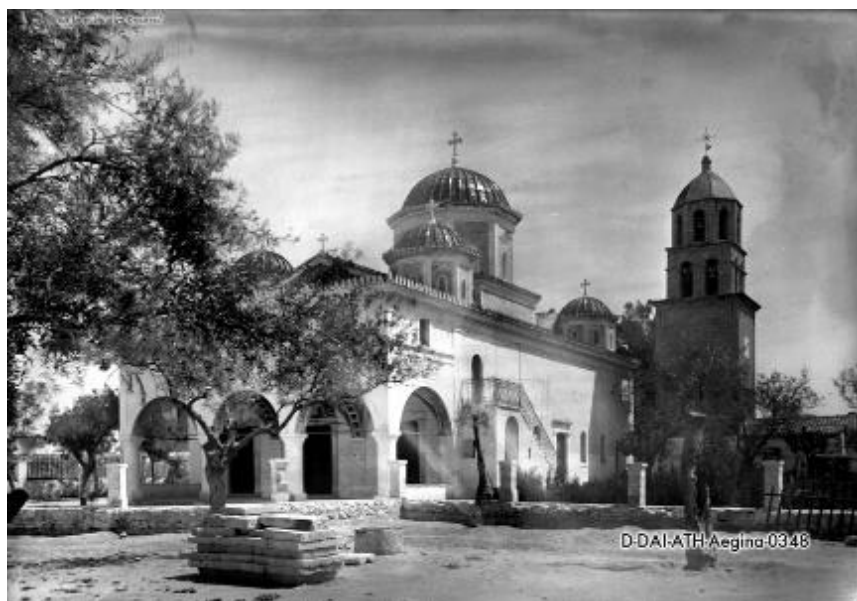
Μέσα στους αιώνες, το Εϋνάρδειο ενσωμάτωσε αρκετές χρήσεις, διατηρώντας, ωστόσο, τον αυστηρό γεωμετρικό χαρακτήρα του. Αρχικά, οικοδομήθηκε για να καλύψει τις εκπαιδευτικές και διδακτικές ανάγκες της εποχής, οπότε και ξεκίνησε να λειτουργεί ως το Κεντρικό Σχολείο της Αίγινας από το 1829 έως το 1834, όταν μεταφέρθηκε στην Αθήνα και λειτούργησε ως το πρώτο Γυμνάσιο της Ελλάδας, υπό τον ίδιο διευθυντή, τον Γεώργιο Γεννάδιο²⁵. Ακολούθησε μια περίοδος εγκατάλειψης και προς τα τέλη του 19^{ου} αιώνα στέγασε το Δημοτικό Σχολείο Αρρένων, ενώ λίγο αργότερα λειτούργησε στο κτίριο η «Εθνική βιβλιοθήκη», την οποία είχε ιδρύσει ο Ι. Καποδίστριας και η οποία, στη συνέχεια, μετονομάστηκε σε Καποδιστριακή Βιβλιοθήκη Αίγινας. Στη συνέχεια, διετέλεσε τη χρήση του *σχολαρχείου*²⁶, για μικρό χρονικό διάστημα. Κατά το μεγαλύτερο μέρος του 20^{ου} αιώνα, από το 1926 έως το 1982 φιλοξένησε τη χρήση του Αρχαιολογικού Μουσείου Αίγινας. Κατά τη συγκεκριμένη περίοδο λειτουργίας του παρουσιάζονται αλλαγές, τόσο στο εσωτερικό όσο και στον περίβολο του κτηρίου με την προσθήκη της λίθινης χαμηλής περίφραξης με κιγκλιδώματα. Από το διάστημα λήξης της λειτουργίας του ως Αρχαιολογικό μουσείο, παραμένει κλειστό, έχοντας στεγάσει εφήμερους σκοπούς καλλιτεχνικού ενδιαφέροντος στον εσωτερικό αλλά και στον εξωτερικό χώρο, ανά τα χρόνια. Το 1992 παραχωρήθηκε στο Υπουργείο Παιδείας, με σκοπό να στεγαστεί η Δημόσια Καποδιστριακή Βιβλιοθήκη Αίγινας, η οποία σήμερα υπολειτουργεί σε χώρος του Κυβερνείου της Αίγινας.

Το «Εϋνάρδειο» έχει χαρακτηριστεί ιστορικό διατηρητέο μνημείο με αριθμό πρωτοκόλλου ΥΠ.ΠΟ./ΑΡΧ/Β1/Φ26/29766/664/19.08.1987 (Φ.Ε.Κ. 498/τ.Β/16.09.1987) Απόφαση του Υπουργείου Πολιτισμού.

²⁴ Ο Jean - Gabriel Eynard ήταν Ελβετός τραπεζίτης, φιλέλληνας και ευεργέτης του ελληνικού έθνους.

²⁵ Ο Γεώργιος Γεννάδιος (1784 - 1854), ήταν ένας από τους σημαντικούς δασκάλους του Γένους, προς τιμήν του οποίου το σχολείο ονομάζεται μέχρι σήμερα «Γεννάδειο».

²⁶ Παλιότερος τύπος σχολείου που κάλυπτε τις δύο τελευταίες τάξεις του σημερινού δημοτικού και την πρώτη τάξη του σημερινού γυμνασίου.



Εικ.07 _ Ο περίβολος του κτιρίου και ο ναός της Μητρόπολης πριν την περίοδο του 1935.



Εικ.08 _ Το κτίριο περίπου κατά την περίοδο του 1935.



Εικ.09 _ Το εσωτερικό του κτίριο κατά τη διάρκεια λειτουργείας του ως Αρχαιολογικό Μουσείο (1930).



Εικ.10 _ Το εσωτερικό του κτίριο κατά τη διάρκεια λειτουργείας του ως Αρχαιολογικό Μουσείο (1930).



Εικ.11 _ Ο προαύλιος χώρος του κτιρίου κατά τη λειτουργία του ως αρχαιολογικό μουσείο (1965).



Εικ. 12_ Ο προαύλιος χώρος του κτιρίου κατά τη λειτουργία του ως αρχαιολογικό μουσείο (1965).

B02. Προηγούμενες μελέτες αποκατάστασης

Το 1999 εκδίδεται η πρώτη μελέτη για το «Εϋνάρδειο» σε μια προσπάθεια αποκατάστασης του. Πιο συγκεκριμένα, την κυριότητα της μελέτης έφερε το Ελληνικό Δημόσιο και έφερε τίτλο *«Στερέωση και αποκατάσταση του Εϋνάρδειου κτιρίου στην Αίγινα και μετατροπή του σε Δημόσια Βιβλιοθήκη Αίγινας»*. Εκπωνήθηκε από τους μηχανικούς Ξ. Καλαϊτζής, Β. Σιταρένιος, Ν. Στρατηγέας και Συνεργάτες «Ανάπλαση» Ε.Ε., η αρχιτεκτονική ομάδα περιελάμβανε τους Β. Σιταρένιο, Ξ. Καλαϊτζή, Μουζακίτου Μαρία- Αμαλία και Στεφανάκη Μάρω, ενώ συμβουλευτικά λειτουργήσαν οι Μάρω Αδάμη-Καρδαμίτση, Δρ. Αρχιτέκτονα, επίκουρη καθηγήτρια στο ΕΜΠ. Και η Κατερίνα Θανοπούλου- Βουτέρα, βιβλιοθηκονόμος.²⁷

Η συγκεκριμένη μελέτη δεν βασίστηκε σε μια μουσειακή προστασία αλλά στις αρχές μιας *«ολοκληρωμένης προστασίας»*, όπως εκείνη προδιαγράφεται, με την ανάδειξη της ιστορικής και πολιτισμικής μνήμης αλλά και με την υλοποίηση των σύγχρονων λειτουργικών, κατασκευαστικών και πολιτισμικών απαιτήσεων. Σύμφωνα με τη γενική περιγραφή της λύσης, η ανάδειξη του κτιρίου θα γινόταν σε δύο φάσεις. Η πρώτη φάση θα περιλάμβανε τη μετατροπή του κτιρίου ώστε να μπορεί να στεγάσει τη Βιβλιοθήκη και ταυτόχρονα όλες τις απαραίτητες εργασίες για την ανάδειξη του καθώς και παρεμβάσεις στον περιβάλλοντα χώρο. Στα πλαίσια των καθαιρέσεων της μελέτης περιλαμβάνεται η στέγη και η αντικατάσταση της με νέα, ίδιας μορφής, η καθαίρεση της ενδιάμεσης μεταγενέστερης τοιχοποιίας από οπτόπλινθους, ώστε να ενοποιηθούν οι δύο αίθουσες.²⁸

Παρόλο που η αρχική μελέτη είχε κατατεθεί και εγκριθεί ήδη από το 1999, δεν κατέστη δυνατή η υλοποίηση της, λόγω πολλαπλών καθυστερήσεων και αμφιβολιών. Το 2009 κρίθηκε αναγκαία η επικαιροποίηση της υπάρχουσας μελέτης με τίτλο *«Επικαιροποίηση της υπάρχουσας μελέτης και των Τευχών Δημοπράτησης του έργου “Στερέωση & αποκατάσταση Εϋνάρδειου κτιρίου στην Αίγινα και μετατροπή του σε Δημόσια Βιβλιοθήκη Αίγινας”*, με την κυριότητα του έργου να ανήκει ακόμα στο Ελληνικό δημόσιο και με ανάδοχους μελετητές την εταιρία «Ανάπλαση σύμβουλοι Μηχανικοί» Α.Ε.

Ενδεικτικά, αναφέρεται πως για την εκπόνηση της αρχιτεκτονικής μελέτης λήφθηκαν υπόψη η πολιτιστική Ευρωπαϊκή σύμβαση (1954), η Χάρτα της Βενετίας (1964), ο Ευρωπαϊκός χάρτης για την αρχιτεκτονική κληρονομιά (1975), η διακήρυξη του Άμστερνταμ (1975), η Ευρωπαϊκή διακήρυξη για τους πολιτιστικούς στόχους που υιοθετήθηκε από την 4^η Ευρωπαϊκή Διάσκεψη των Υπουργών και Υπευθύνων για τα πολιτιστικά θέματα (Βερολίνο 1984), η σύμβαση για την προστασία της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς της Ευρώπης (Σύμβαση της Γρανάδας) και τέλος η

²⁷ Παύλου, Β., 2020, *«Building Information Modeling (BIM) στην αναστύλωση μνημείων. Μελέτη περίπτωσης αναστύλωσης του διατηρητέου Καποδιστριακού κτηρίου «Εϋνάρδειο» στην Αίγινα»*, Μεταπτυχιακή Διπλωματική Εργασία, Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο, σελ. 107-110.

²⁸ Ο. π., σελ. 115.

Χάρτα του ICOMOS (2003).²⁹

Περιγραφικά, η μελέτη περιλαμβάνει την αποκατάσταση του φέροντος οργανισμού του κτηρίου, της στέγης καθώς και τη δημιουργία νέων κατασκευών στο κτήριο, όπως το πατάρι και τους χώρους υγιεινής. Μια επιπλέον έρευνα που έγινε στη συγκεκριμένη μελέτη ήταν η προσπάθεια εύρεσης των επιπλέον θυρών στο κτίριο, βασισμένη σε αναφορές από τη διαδακτορική εργασία της Μ. Καρδαμίτση- Αδάμη. Έπειτα από τοπικές αποξηλώσεις των εσωτερικών επιχρισμάτων σε σημεία όπου υπήρχε η υπόνοια, βρέθηκαν τελικά από ένα άνοιγμα θύρας στις δύο άκρες της στοάς, καθώς και μια τρίτη απέναντι από την κεντρική είσοδο του κτιρίου. Τα συγκεκριμένα ανοίγματα έκλεισαν με λιθοδομή καλής ποιότητας, ώστε δεν υπήρχαν ενδείξεις στο επίχρισμα για την ύπαρξη τους. Επιπλέον, υπήρχαν ενδείξεις πως υπήρχαν θύρες και στον ανατολικό τοίχο κάτω από την επιγραφή, όμως τελικά επιβεβαιώθηκε πως δεν ισχύει.³⁰

²⁹ Ο.π., σελ. 107-110.

³⁰ Με πληροφορίες από τους αρμόδιους της Δημόσιας Καποδιστριακής Βιβλιοθήκης, στα πλαίσια της μελέτης.

B03. Τυπολογία

Με σκοπό την τεκμηριωμένη ανάλυση και επίλυση του κτιρίου, πραγματοποιήθηκε λεπτομερής γεωμετρική και αρχιτεκτονική αποτύπωση του συνόλου της κατασκευής με παραδοσιακά και σύγχρονα μέσα. Πιο αναλυτικά, Κατά τη διάρκεια της αποτύπωσης, **υπήρξαν αρκετές τεχνικές δυσκολίες** καθώς ο εσωτερικός χώρος ήταν υγειονομικά ακατάλληλος για πολύωρη επίσκεψή. Ταυτόχρονα, εξαιτίας της ανυπαρξίας οποιασδήποτε ενέργειας συντήρησης στο εσωτερικό του κτιρίου, υπήρχε πάντα ο κίνδυνος κατάρρευσης μελών της οροφής. Ωστόσο, έγινε προσπάθεια αποτύπωσης των ιδιαίτερων λεπτομερειών και χαρακτηριστικών του κτιρίου, όπου αυτό ήταν εφικτό.

Γενική περιγραφή

Το Εϋνάρδειο, σύμφωνα με την Μ. Καρδαμίτση Αδάμη, *“το «Εϋνάρδειο» είναι το πρώτο καθαρά νεοκλασικής μορφολογίας κτήριο της νεοελληνικής αρχιτεκτονικής”*.³¹

Τοποθετείται σχεδόν κεντρικά, προς το νότιο μέρος της χώρα της Αίγινας, σε κοντινή απόσταση από το Κυβερνείο (το οποίο υφίσταται ήδη από το 1818) και από το μεγαλύτερο σε έκταση Καποδιστριακό έργο στην Αίγινα, το Καποδιστριακό Ορφανοτροφείο. Πιο συγκεκριμένα, έχει τοποθετηθεί σε οικοπέδο, το οποίο είχε παραχωρηθεί από την κοινότητα της Αίγινας και βρίσκεται σε άμεσο διάλογο με τον προαύλιο χώρο του Μητροπολιτικού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου. Ειδικότερα, το οικοδομικό τετράγωνο όπου εντάσσονται το Εϋνάρδειο, ο Ναός της Μητρόπολης και ο προαύλιος χώρος περιβάλλονται από τις οδούς Μητροπόλεως στα δυτικά, Αντωνίου Πελεκάνου στα νότια, Αγίου Νεκταρίου στα ανατολικά καθώς και την οδό Αγ. Αθανασίας στα βόρεια.

Το κτίριο μπορεί να περιγραφεί ως μια ισόγεια κατασκευή, ελαφρώς υπερυψωμένη από το έδαφος, με απλή ορθογωνική μορφή. Η συνολική επιφάνεια του ισογείου, εμβαδού 165 τετραγωνικών μέτρων, χωρίζεται σχεδόν με γεωμετρική ακρίβεια, σε τρεις αίθουσες, παρόμοιου μεγέθους μεταξύ τους. Το κτίσμα περικλείεται σε ένα περίβολο, εμβαδού 600 τετραγωνικών μέτρων. Έναντι του περιβόλου, ο οποίος διαμορφώθηκε σχεδόν περιμετρικά του κτιρίου, αναπτύχθηκε, την ίδια περίοδο ακόμα ένας περίβολος, εμβαδού 545 τετραγωνικών μέτρων. Μέσω της διαμόρφωσης των δύο περιβόλων κατά την περίοδο του 1920, αναδιαμορφώθηκε και ο προαύλιος χώρος του Ναού της Μητροπόλεως. Η πρόσβαση στον περιβάλλοντα χώρο του κτιρίου γίνεται μέσω δύο μεταλλικών θυρών, εκατέρωθεν του, μια από την οδό Μητροπόλεως στα ανατολικά του κτιρίου, και μια στη δυτική πλευρά του, μέσω του εκτεταμένου προαύλιου χώρου του ναού. Η πρόσβαση στο κτίριο γίνεται μέσω της μοναδικής και κεντρικής θύρας στη Βόρεια όψη του κτιρίου. Ταυτόχρονα, στη Βόρεια όψη,

³¹ Καρδαμίτση-Αδάμη, Μ., 1993, “Το Ορφανοτροφείο της Αίγινας”, Ιστορία της Ελληνικής Αρχαιολογίας, Ο Μέντωρ, Τεύχος 26, σελ. 97-110.

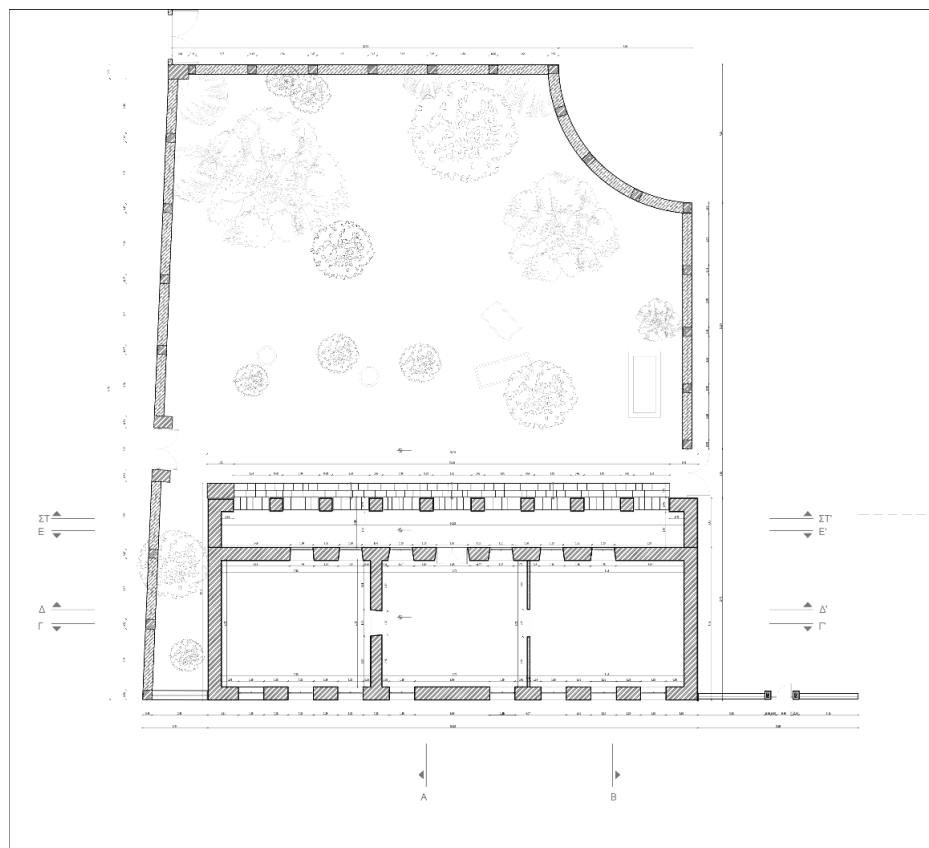
διαμορφώνεται στοά, από δομικούς πεσσούς, οι οποίοι προσδίδουν το νεοκλασικό χαρακτήρα του κτιρίου.

Αναλυτική περιγραφή

Ι. Τυπολογική ανάλυση.

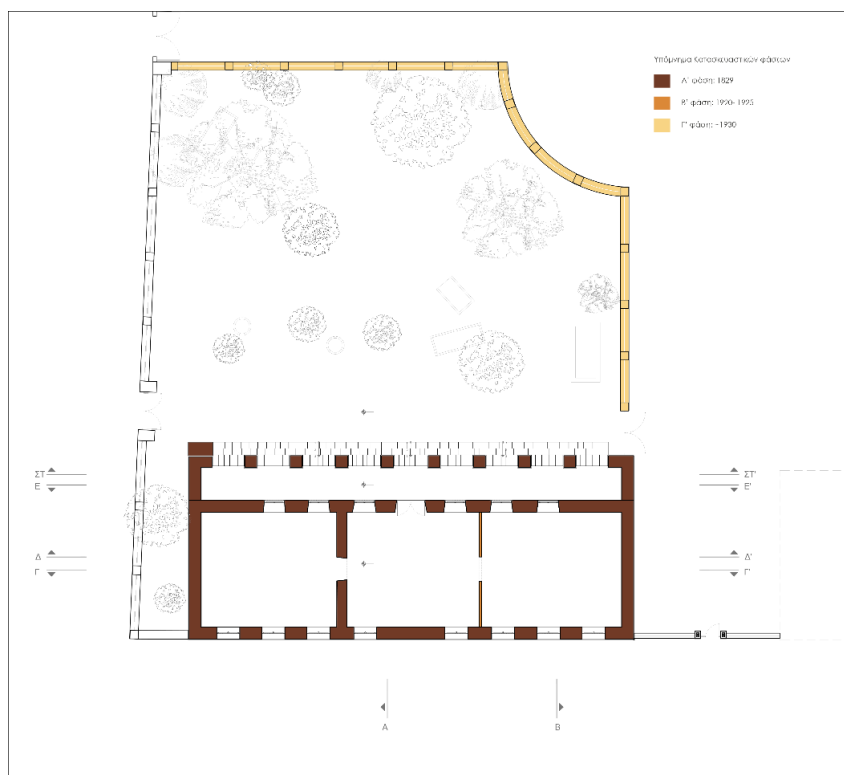
Η ορθογωνική κάτοψη του κτιρίου διαρθρώνεται με βάση τους δύο βασικούς άξονες συμμετρίας, γεγονός που μπορεί να επιβεβαιωθεί από τη βόρεια και νότια όψη. Η κυρίως είσοδος του κτιρίου, έχει τοποθετηθεί κεντρικά στον κάθετο άξονα (B-N), ενώ εκατέρωθεν οργανώνονται με σχεδόν απόλυτη συμμετρία τα ανοίγματα- παράθυρα του χώρου. Κατά την Α' φάση του κτιρίου, πριν τη λειτουργία του ως Αρχαιολογικό μουσείο της Αίγινας, ο χώρος διαιρούταν σε δύο άνισες αίθουσες, μέσω μιας έκκεντρα (προς την ανατολική όψη) τοποθετημένης λίθινης τοιχοποιίας. Μετέπειτα, κατά τη Β' φάση, προστέθηκε μια ελαφριά τοιχοποιία συμμετρικά της υφιστάμενης. Έτσι, το κτίριο χαρακτηρίζεται πλέον από τριήμερή διάταξη των χώρων, κατά την οποία οι επιμέρους χώροι αναπτύσσονται εκατέρωθεν της κύριας εισόδου.

Εικ. 13 _Κάτοψη ισογείου



B04. Κατασκευαστική ανάλυση- Οικοδομικές φάσεις

Το κτίριο, συμπεριλαμβανομένου που περιβάλλοντα χώρου του, έχει διαρθρωθεί σε τρεις τουλάχιστον κατασκευαστικές φάσεις, όπως αποτυπώνονται παρακάτω. Η πρώτη κατασκευαστική φάση, περί το 1829 περιλαμβάνει τον συνολικό όγκο του κτιρίου με την επιμήκης κλίμακα, τον ισόγειο χώρο, την εσωτερική τοιχοποιία, και τη στέγη. Οι συγκεκριμένες αναφορές μπορούν να τεκμηριωθούν τόσο από γραπτές πηγές της εποχής, προερχόμενες από το αρχείο της αλληλογραφίας του Ι. Καποδίστρια με το επιτελείο του. Η δεύτερη κατασκευαστική φάση ταυτίζεται με την αρχή της λειτουργίας του κτιρίου ως Αρχαιολογικό μουσείο. Κατά το 1920- 1925, καθώς παρουσιάζεται η ανάγκη διαίρεσης του εσωτερικού χώρου σε τρία μέρη, προστίθεται πλίνθινο χώρισμα, πάχους 15 εκ., συμμετρικά του υφιστάμενου χωρίσματος. Μέσω αρχαιακού φωτογραφικού υλικού, παρατηρήθηκε επιπλέον, οικοδομική φάση, η οποία περιλαμβάνει την περιμετρική διαμόρφωση- περίφραξη του περιβάλλοντα χώρου. Η περίφραξη της τρίτης φάσης, η οποία τοποθετείται χρονικά το 1930-1935 περιλαμβάνει την οριοθέτηση του προαυλίου χώρου του ναού και τη διαμόρφωση δύο ανεξάρτητων περικλειστων υπαίθριων χώρων. Δεν υπάρχουν πληροφορίες σχετικά με την ακριβή χρονολογία περίφραξης του γενικότερου χώρου, ωστόσο γίνεται αντιληπτό πως υπάρχουν δύο τυπολογίες καγκελαρίας. Η περίφραξη του γενικότερου προαυλίου χώρου του ναού και του κτιρίου φαίνεται να ολοκληρώθηκε νωρίτερα, χωρίς να μπορεί να τοποθετηθεί σε ακριβή χρονολογία.



Εικ.14 _ Κάτοψη ισογείου, υποδεικνύοντας τις κατασκευαστικές φάσεις.

_Θεμελίωση

Δεν υπήρξε η δυνατότητα διερεύνησης του βάθους της θεμελίωσης της συγκεκριμένης κατασκευής. Επομένως, πιθανολογείται πως διαρθρώνονται κατά την τυπική κατασκευή από λιθοδομή, βάθους 0,50- 0,80 μ.

_Φέρων Οργανισμός

Η φέρουσα τοιχοποιία του κτιρίου της Α' οικοδομικής φάσης, πάχους 70- 72 εκ., αποτελείται από ακανόνιστους λίθους με συνδετικό κονίαμα (αργολιθοδομή), με παρεμβολές ήμι-λαξευμένων λίθων. Παρατηρείται πως ο τρόπος δόμησης δεν ακολουθεί αυστηρά πλαίσια, τοποθετούνται διαφορετικά μεγέθη και τυπολογίες λίθων, κυρίως πωρόλιθου, ενώ στις γωνίες η δόμηση γίνεται κυρίως με λαξευμένους λίθους.



Εικ. 15_Τρόπος δόμησης φέρουσας τοιχοποιίας.



Εικ. 15a_Εσωτερική Φέρουσα τοιχοποιία.



Εικ. 15b_Φέροντες πεσσοί.



Εικ. 16 _Άποψη κατασκευής πεσσών.

Οι πεσσοί στη βόρεια όψη είναι κατασκευασμένοι κυρίως από λαξευμένο πωρόλιθο, με συνδετικό κονίαμα, πιθανότατα με κύριο ενεργό συστατικό τη σκόνη πωρόλιθου. Πιο συγκεκριμένα, οι βάσεις των πεσσών είναι διαμορφωμένες από πωρόλιθο ενώ το υπόλοιπο τμήμα τους αποτελείται από επιχρισμένη λιθοδομή και συνδέεται με τη μετόπη με επιχρισμένα πεσσόκρανα. Η βάση της μετόπης, όπου εδράζονται τα πεσσόκρανα διαμορφώνεται από ξύλινες διατομές 23 X 23. Η μετόπη συνεχίζει με λιθοδομή επιχρισμένη, ενώ η όψη της έχει εμπλουτιστεί με τραβηχτά.

_Τελικά επιχρίσματα

Εσωτερικά, φαίνεται να έχουν χρησιμοποιηθεί τουλάχιστον δύο στρώσεις επιχρίσματος, οι οποίες παρατηρούνται να είναι από ασβεστικά κονιάματα. Απαιτείται επιπλέον μικροσκοπικός έλεγχος για την πλήρη βεβαιότητα της σύστασης των υλικών.



Εικ. 17_Δάπεδα εξωτερικού χώρου



Εικ. 18_Δάπεδα εσωτερικού χώρου

_Πατώματα

Το πάτωμα του κτιρίου χωρίζεται σε δύο επίπεδα, στο πάτωμα της στοάς και στο εσωτερικό, το οποίο εμφανίζεται με μικρή υπερύψωση. Δεν υπάρχουν πληροφορίες αναφορικά με τον πιθανό οπλισμό του πατώματος, καθώς και για τα αρχικά υλικά των πατωμάτων. Στον εξωτερικό χώρο της στοάς, οι λαξευμένοι λίθοι της σκάλας εφάπτονται με χυτό μωσαϊκό, μεταγενέστερης περιόδου. Εσωτερικά, διαφαίνεται πως το υπόβαθρο του πατώματος αποτελείται από ένα μείγμα πατητού χώματος, ενώ ως τελικό δάπεδο, έχει χρησιμοποιηθεί μωσαϊκό με λευκές ψηφίδες συνδυαστικά με μαρμαρίνες ζώνες στα σημεία των περασμάτων.

_Κουφώματα

Η τυπολογία των κουφωμάτων των όψεων στον άξονα Β-Ν είναι η ίδια, με μικρές διαφοροποιήσεις. Τα ανοίγματα οριοθετούνται εσωτερικά από τοξωτές διαμορφώσεις. Τα κουφώματα είναι ξύλινα, τοποθετημένα σε ξύλινο πλαίσιο (κάσωμα), με μονά υαλοστάσια. Αποτελούνται από το κυρίως ανοιγόμενο παράθυρο και το φεγγίτη. Στη βόρεια όψη, ο φεγγίτης αποτελείται από δύο μέρη, ενώ στη Νότια όψη από ένα μέρος με δυνατότητα ανάκλησης. Στο σύνολο των παραθύρων τοποθετείται μαρματοποδιά καθ' όλο το πλάτος της τοιχοποιίας. Η κεντρική θύρα του χώρου, είναι μεταλλική με ενδιάμεσα μέρη ριγωτών αμμοβολιμένων υαλοστασίων.



Εικ. 19_Άποψη κουφώματος Βόρειας όψης



Εικ. 20_Άποψη κουφώματος Νότιας όψης

Κάσωμα

Στη μεταγενέστερη τοιχοποιία, έχει τοποθετηθεί ξύλινο κάσωμα, χωρίς θυρόφυλλο. Αποτελείται από ευθύγραμμα τμήματα, που δημιουργούν ένα πλαίσιο Π, γύρω από το άνοιγμα. Αν και διαφαίνεται η αξία του και η τεχνική, χειροποίητη αρτιότητά του, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως κάποιας ιδιαίτερης αξίας.



Εικ. 21_Άποψη κασώματος πλίνθινης τοιχοποιίας

_Στέγη

Η στέγη μπορεί να περιγραφεί ως μια ξύλινη δύρριχτη κεραμοσκεπή, με επικάλυψη από κεραμίδια βυζαντινού τύπου και συμπεριλαμβάνει και τη στοά. Εσωτερικά, εξαιτίας των εκτεταμένων φθορών της στέγης, διαφαίνεται ελαφρώς ο φέρων ορφανισμός. Αποτελείται από ένα σύστημα ελκυστήρων, με τεγοστάτες αμείβοντες και αντηρίδες, ανά περίπου 2 μ., ενώ διαφαίνονται και δοκοί ανά περίπου 0.45- 0.60 μ. Παρατηρούνται επιπλέον μικρότεροι ξύλινοι δοκοί, ενώ το “πέτσωμα” γίνεται με ξύλινες σανίδες. Τέλος, διακρίνονται και μεταλλικά στοιχεία (μεταλλικές αντηρίδες), αδιευκρίνιστης χρονολογίας.



Εικ. 22_Άποψη δύρριχτη στέγης

B05. Παθολογία

Το κτίριο, εκ πρώτης όψεως, δηλώνει σημάδια εγκατάλειψης, και φθορών από το πέρασμα του χρόνου. Η δομική κατάσταση της κατασκευής παρατηρείται να είναι σε μέτρια ως άσχημα επίπεδα, ειδικά αν ληφθεί υπόψιν πως δεν έχει γίνει καμία ολοκληρωμένη σωστική επέμβαση. Ένα από τα βασικότερα προβλήματα παρατηρείται στη στέγη, καθώς σημεία της στέγης έχουν υποστεί κατάρρευση, δημιουργώντας εκτεταμένα προβλήματα και στο εσωτερικό.

Παρατηρούνται απόσπαση δομικού υλικού των λίθινων πεσσόκρανων, εξαιτίας της οξείδωσης των μεταλλικών στοιχείων. Στις φέρουσες τοιχοποιίες δεν παρατηρούνται επικίνδυνες φθορές, ωστόσο η οροφή κινδυνεύει εξ' ολοκλήρου προς κατάρρευση, στο άμεσο μέλλον.

Περιμετρικά, σε όλες τις όψεις τα επιχρίσματα φέρουν φθορές ή/ και αποχρωματισμό, ανάλογα με τον προσανατολισμό.



Εικ. 23_Αποψη ΒΔ γωνίας.

B05.1_Κατακόρυφα στοιχεία

Θεμελίωση.

Δεν κατέστη εφικτό, να αξιολογηθεί η κατάσταση της θεμελίωσης. Ωστόσο, το γεγονός πως παρατηρούνται καθιζήσεις στα σκαλοπάτια της Βόρειας όψης, θα μπορούσε να οφείλεται στην επιβαρυσμένη κατάσταση των θεμελίων.

Τοιχοποιίες.

Αναφορικά με τις τοιχοποιίες εξωτερικά, φαίνονται να είναι σε καλή κατάσταση και περιορίζονται μόνο σε τοπική απώλεια επιχρίσματος και κονιάματος.

Στη βόρεια τοιχοποιία, εσωτερικά της στοάς, παρατηρείται εκτεταμένη απώλεια επιχρίσματος καθώς και τοπική απώλεια συνδετικού κονιάματος.

Στη νότια τοιχοποιία του κτιρίου, η οποία έρχεται σε άμεση έκθεση με την ηλιακή ακτινοβολία, παρατηρείται τοπική, ανάμεσα στα ανοίγματα, ενώ υπάρχουν σημεία ολικής απώλειας.

Διακρίνεται διαμήκης αποκόλληση του επιχρίσματος εξωτερικά, ενώ διακρίνεται μια παχύτερη χαμηλότερη ζώνη, περίπου 1- 1.20 μ., η διαφοροποίηση της οποίας ενδέχεται να οφείλεται σε τοπική στατική ενίσχυση της κατασκευής. Στην κατώτερη ζώνη διαφαίνονται πολλαπλές στρώσεις μεταγενέστερων στρώσεων κονιαματικών επιχρισμάτων, τα οποία έχουν αλλοιωθεί εξαιτίας της ανερχόμενης υγρασίας. Το επίχρισμα της κατώτερης ζώνης των ανοιγμάτων, όπου υπάρχει, έχει αλλοιωθεί χρωματικά.

Η τοιχοποιία της ανατολικής όψης, έχει υποστεί αλλοιώσεις και σε συνέχεια με τη νότια τοιχοποιία, παρατηρείται απώλεια επιχρίσματος, κατά τόπους ολική καθώς και στη σύνδεση με τη βόρεια τοιχοποιία και με τη διαμόρφωση του αετώματος και της στέγης.

Στη τοιχοποιία της Δυτικής όψης, διαφαίνεται τακτική ολική αφαίρεση του επιχρίσματος χαμηλά, η οποία προέρχεται από ανθρωπογενή παράγοντα, στην αναζήτηση επιπλέον ανοιγμάτων.

Αναφορικά με τα τοξωτά ανοίγματα που έχουν διαμορφωθεί στη βόρεια και νότια τοιχοποιία, διαφαίνεται βρίσκονται σε μέτρια κατάσταση. Στα ανοίγματα της Νότιας όψης, κυρίως στα δύο ακριανά (προς Ανατολική και δυτική όψη αντίστοιχα) παρατηρούνται ρωγμές στο κλειδί του τόξου, εκτεταμένου μήκους. Στα υπόλοιπα ανοίγματα παρατηρούνται ρωγμές μικρού εύρους κυρίως στις γωνίες της ποδιάς. Στα ανοίγματα της βόρειας όψης, παρατηρούνται σχεδόν σε όλα τα ανοίγματα ρωγμές στα κλειδιά αλλά και σε γωνιακά σημεία της τοξωτής διαμόρφωσης. Στις ποδιές των ανοιγμάτων, παρατηρούνται ρωγμές μικρού εύρους (< 10 mm) στις γωνίες καθώς και καθ' όλο το μήκος κάτω από τις μαρμαροποδιές.

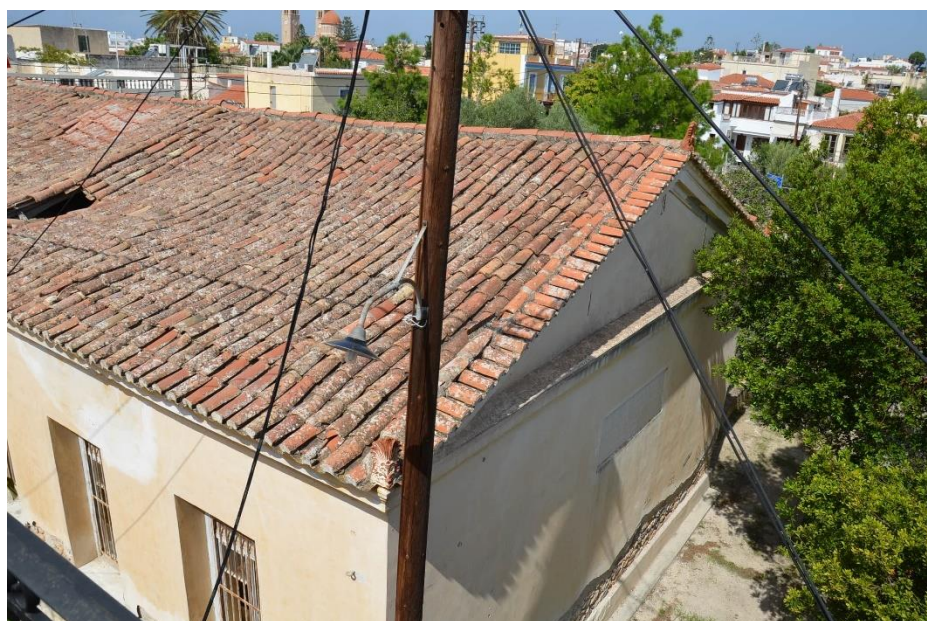
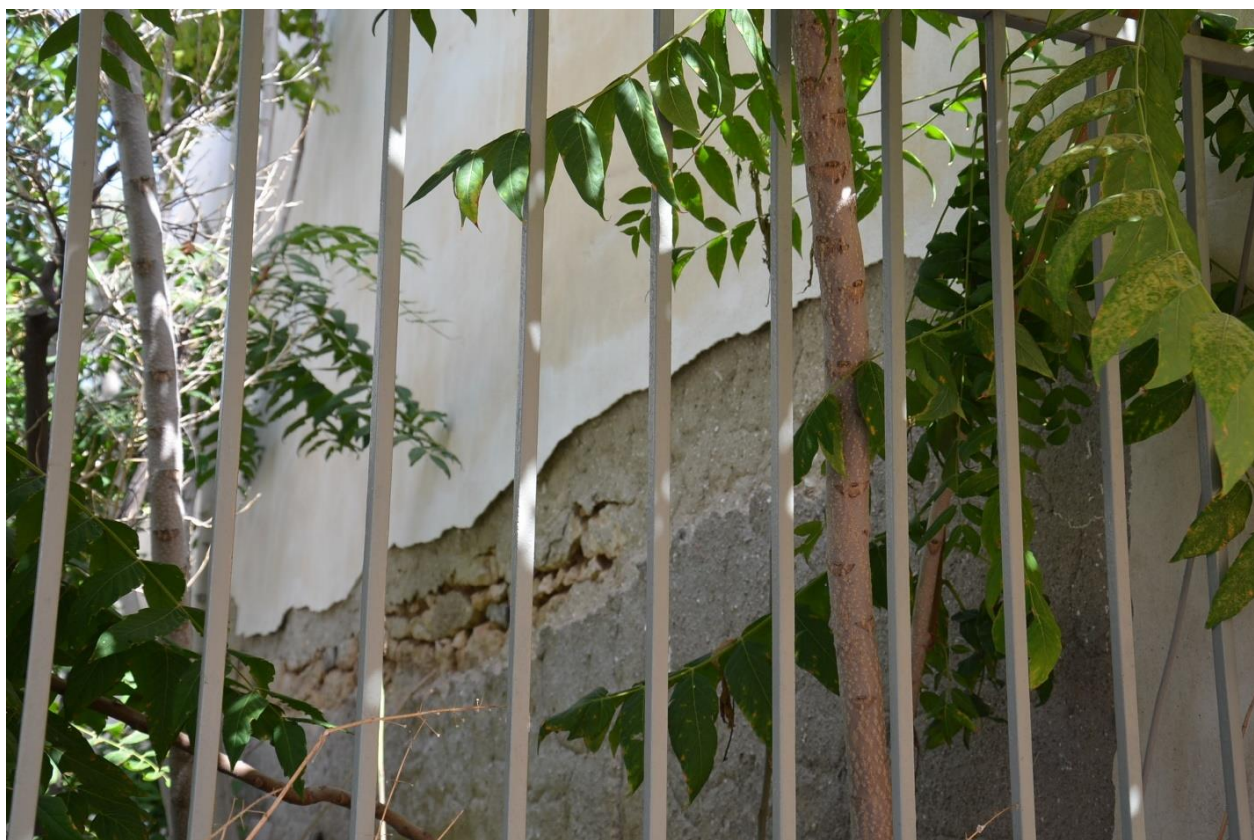
Η σύνδεση της εσωτερικής δομικής τοιχοποιίας με την τοιχοποιία της νότιας όψης, έχει δημιουργήσει μια διευρυμένη ρωγμή, μεγάλου εύρους (>10 mm), η οποία επεκτείνεται στην οροφή. Το τοξωτό άνοιγμα της εσωτερικής τοιχοποιίας φέρει ρωγμές μικρού εύρους στο κλειδί.



Εικ. 24_Πεσσοι και τοιχοποιία Βόρειας όψης.



Εικ. 25_Αποψη Νότιας όψης



Εικ. 26, Εικ. 27_Παθολογία Δυτικής και Ανατολικής όψης.

Πεσσοί

Αναφορικά με την κατάσταση των πεσσών, παρατηρείται πως βρίσκονται σε μέτρια κατάσταση. Η εξωτερική πλευρά των πεσσών, παρουσιάζει μόνο κατά τόπους απώλεια υλικού στις βάσεις τους. Η εσωτερική πλευρά καθώς και οι δύο πλαϊνές, φαίνεται να έχουν υποστεί φθορές, πιο συγκεκριμένα απώλεια επιχρίσματος σε εκτεταμένο μέρος της χαμηλότερης ζώνης, περίπου μέχρι 1- 1.20 μ. Σε μερικές περιπτώσεις, παρατηρείται και η απώλεια δομικού υλικού. Διαφαίνεται επιπλέον, η κυψελώση των πωρόλιθων στη χαμηλότερη ζώνη. Η οξείδωση των μεταλλικών δοκών, έχει προκαλέσει αποκόλληση δομικού υλικού από τη βάση ενώ, ταυτόχρονα, παρουσιάζεται μικρή απόκλιση από τον κατακόρυφο άξονα, πιθανός εξαιτίας των αυξημένων φορτίων της στέγης.



Εικ. 28_Άποψη του πεσσού και των σκαλοπατιών



Εικ. 29_Συνολική άποψη της παθολογίας των πεσσών.

Κουφώματα

Τα κουφώματα του κτιρίου διατηρούνται σε γενικά καλή κατάσταση. Μερικά εκ των μονών υαλοστασίων της Βόρειας όψης έχουν καταστραφεί, ενώ και τα γυάλινα στοιχεία της θύρας παρατηρούνται να είναι σε άσχημη κατάσταση. Η μεταγενέστερη θύρα παρατηρείται να είναι μεταλλική, με διάτρητα στοιχεία, μέρος της οποίας έχει οξειδωθεί.



Εικ. 30_Εκτεταμένη φθορά της βάσης του πεσσού.

Διακοσμητικά στοιχεία

Τα τραβηχτά στις εξωτερικές όψεις του κτιρίου διατηρούνται σε γενικά καλή κατάσταση, με τη μορφολογία τους να είναι ευδιάκριτη. Στο τμήμα της ΒΔ όψης παρατηρείται εκτεταμένη έως ολική απώλεια του επιχρυσωμάτων και των τραβηχτών, εξαιτίας των καιρικών συνθηκών και με αποτέλεσμα την αλλοίωση της μορφολογίας στο συγκεκριμένο σημείο. Στα περισσότερα σημεία, παρατηρείται απώλεια της τελικής στρώσης επιχρισμάτων.



Εικ. 30_Αλλοίωση τραβηχτών της όψης.

Επιχρίσματα

Τα εξωτερικά επιχρίσματα του κτιρίου έχουν υποστεί αρκετές φθορές και χρωματικές αλλοιώσεις. Η φυσική γήρανση των υλικών και της κατασκευής, η έλλειψη ολοκληρωμένων ενεργειών συντήρησης καθώς και οι βανδαλισμοί αποτελούν τα κύρια αίτια φθοράς των εξωτερικών επιχρισμάτων. Η κατάσταση των εσωτερικών επιχρισμάτων είναι καλύτερη, ωστόσο παρατηρούνται αρκετές αλλοιώσεις, κυρίως λόγω των βιολογικών αποβλήτων. Σε πολλά σημεία, διαφαίνονται αποχρωματισμοί, οι οποίοι οφείλονται στην ανάπτυξη ανοδικής υγρασίας στο εσωτερικό της τοιχοποιίας.

B05.2_Οριζόντια στοιχεία

_Κλίμακα

Η διαμήκης κλίμακα της βόρειας όψης έχει εμφανή σημάδια από εκτεταμένη χρήση σχεδόν δύο αιώνων. Πλήθος των λαξευτών σκαλωπατιών έχουν υποστεί καθίζηση σε σημεία. Αυτό μπορεί να οφείλεται στη φέρουσα ικανότητα του εδάφους. Καθίσταται πολύ σημαντική η γεωτεχνική έρευνα καθώς η συμπεριφορά του εδάφους αποτελεί τον κυριότερα παράγοντα ευστάθειας του μνημείου. Ταυτόχρονα παρατηρείται μια κυματοειδής απόκλιση από την οριζόντιο των σκαλωπατιών, περισσότερο στο κεντρικό τμήμα της βόρειας όψης, που ίσως να οφείλεται σε προβλήματα του υπεδάφους (DSC 2514, 2518). Εκτεταμένη καθίζηση και αποχρωματισμός παρατηρείται και στο ανατολικό τμήμα της βόρειας όψης, ίσως λόγω εκτεταμένης χρήσης.³²



Εικ. 31_Συνολική άποψη όπου διαφαίνεται η απόκλιση της σκάλας.

³² Σταυρουλάκη, Μ., 2021, Παρουσιάσεις μαθήματος “Δομικές βλάβες και μεθόδοι επέμβασης σε μνημειακές κατασκευές”

Στέγη

Έπειτα από επιτόπια παρατήρηση, κατέστη εμφανές πως η στέγη αποτελεί το περισσότερο βεβαρυμμένο στοιχείο του κτιρίου. Η πτώση δομικού υλικού και κεραμιδιών έχει συντελέσει στη διαμόρφωση εκτεταμένου εύρους κενών στη στέγη, με αποτέλεσμα την εισχώρηση και διαβίωση πτηνών στο χώρο. Ο όγκος των βιολογικών αποβλήτων των πτηνών σε συνδυασμό με την αποσάθρωση των δομικών στοιχείων της στέγης, έχουν οδηγήσει στην κατά τόπους κατάρρευση της οροφής από μπαγδατί. Από τα συγκεκριμένα σημεία, κατέστη δυνατή η παρατήρηση του βαθμού φθοράς των ξύλινων δοκών. Το πέτσωμα, όπου υπάρχει, φαίνεται να είναι σε καλή κατάσταση, ωστόσο θα πρέπει να εκτιμηθεί η σύσταση του εσωτέρα.



Εικ. 32_Διαμόρφωση της στέγης.

Πάτωμα/ Δάπεδα

Δεν κατέστη εφικτό να αξιολογηθεί η κατάσταση των πατωμάτων, καθώς η κατασκευή είναι ισόγεια και δεν έχουν διενεργηθεί διερευνητικές τομές. Εξωτερικά, το δάπεδο της στοάς από μωσαϊκό, έχει υποστεί αποκόλληση με το όμορο υλικό, τον πωρόλιθο, στο μεγαλύτερο εύρος της κατασκευής. Η συγκεκριμένη φθορά παρατηρείται στο κεντρικό μέρος της Βόρειας όψης, υπονοώντας κάποια εδαφική παραμόρφωση. Εσωτερικά, το μωσαϊκό φαίνεται να έχει υποστεί φθορές, εξαιτίας της αυξημένης υγρασίας από το υπέδαφος. Μεγάλος όγκος δομικού υλικού και χρώματός έχει εναποθέσει, ενώ ταυτόχρονα, μέσω των ανοιγμάτων της στέγης εισχωρεί βρόχινο νερό. Οι μαρμαροποδιές, στην κεντρική θύρα και στο εσωτερικό άνοιγμα φαίνονται ταλαιπωρημένες αλλά σε καλή κατάσταση.



Εικ. 32_Άποψη Δαπέδων

Οροφές

Συνολικά, η οροφή του κτιρίου είναι κατασκευασμένη από μπαγδατί και επιχρισμένη με δύο στρώσεις. Η οροφή της στοάς έχει υποστεί αποκόλληση από την οροφή του υπόλοιπου κτηρίου, δημιουργώντας μια διαμήκης ρωγμή, η οποία εντείνεται προς τη δυτική όψη. Ανατολικά της στοάς, μέρος του επιχρίσματος και του μπαγδατί έχουν καταρεύσει. Σε πολλά σημεία έχουν δημιουργηθεί ρωγμές στο επίχρισμα εξαιτίας των επιπρόσθετων φορτίων των οργανικών αποβλήτων. Εσωτερικά, σε πολλά σημεία το μπαγδατί έχει καταρρεύσει, αφήνοντας εκτεθειμένο το εσωτερικό του κτιρίου στα καιρικά φαινόμενα. Σε όλους τους χώρους, η οροφή έχει υποστεί καθίζηση και απόκλιση από την οριζόντιο $> 15 \text{ cm}$.



Εικ. 33_Οροφή στοάς από μπαγδατί.

[Μέρος Τρίτο . Το μνημείο. Πρόταση
αποκατάστασης και επανάχρησης]

Γ01. Θεωρητικό πλαίσιο

Για την ορθή αποκατάσταση του μνημείου, κρίνεται αναγκαία η συγκρότηση μιας διεπιστημονικής ομάδας, η οποία θα απαρτίζεται από αρχαιολόγους, αρχιτέκτονες, πολιτικούς και χημικούς μηχανικούς. Η συνεργασία τους θα οδηγήσει στη διαμόρφωση μιας ολοκληρωμένης πρότασης αποκατάστασης. Καθοριστικός είναι επίσης ο ρόλος του εξειδικευμένου τεχνικού προσωπικού, το οποίο θα υλοποιήσει τις προβλεπόμενες τεχνικές επεμβάσεις, είτε πρόκειται για παραδοσιακές είτε για σύγχρονες μεθόδους. Οι επεμβάσεις αυτές θα εναρμονίζονται με τις αρχές της Χάρτας της Βενετίας, τα διεθνή κανονιστικά πλαίσια και την ισχύουσα νομοθεσία.

Καθοριστικής σημασίας για την επιτυχή εφαρμογή των παραπάνω είναι η λεπτομερής ανάλυση του μνημείου και της παθολογίας του. Η κατανόηση του δομικού του συστήματος, των υλικών κατασκευής, η τεκμηρίωση προηγούμενων επεμβάσεων, η διάγνωση των αιτιών της παθολογίας καθώς και η παρακολούθηση της συμπεριφοράς του σε στατικά και δυναμικά φορτία με την πάροδο του χρόνου, αποτελούν βασικά στοιχεία για την ορθή αποτίμηση της κατάστασής του και τη διαμόρφωση της κατάλληλης πρότασης αποκατάστασης.

Προκειμένου να υπάρξει μια αποδεκτή αντιμετώπιση, θα χρειαστεί να παρατεθούν οι παρακάτω σχεδιαστικές αρχές προς την αποκατάσταση καθώς και οι στόχοι που θα επιτευχθούν μέσω των ενεργειών αποκατάστασης.

1. Αρχές Επεμβάσεων:

1. Οι επεμβάσεις στο υφιστάμενο κέλυφος, δηλαδή στα επιμέρους δομικά και διακοσμητικά στοιχεία της αρχικής κατασκευής, οφείλουν να περιορίζονται στις αναγκαίες, με στόχο τη διατήρηση της υλικής και ιστορικής αυθεντικότητας του μνημείου.
2. Κάθε νέα προσθήκη ή επέμβαση πρέπει να φέρει σαφή διάκριση από το αυθεντικό δομικό σύνολο, αποτρέποντας την αισθητική ή μορφολογική σύγχυση μεταξύ παλαιού και νέου.
3. Οι εφαρμοζόμενες παρεμβάσεις θα πρέπει να χαρακτηρίζονται από αναστρεψιμότητα, ώστε να καθίσταται δυνατή η απομάκρυνσή τους και η αντικατάστασή τους στο μέλλον από τεχνικά αρτιότερες λύσεις.
4. Η χρήση των αυθεντικών τεχνικών και υλικών αποτελεί προτεραιότητα ενώ στην περίπτωση που αυτό δεν είναι εφικτό, επιτρέπεται η εφαρμογή σύγχρονων μεθόδων, υπό την προϋπόθεση ότι αυτές έχουν προηγουμένως ελεγχθεί και αποδεδειγμένα πληρούν τις απαιτήσεις αντοχής και διαχρονικότητας.

5. Οι απαραίτητες εγκαταστάσεις για τη νέα λειτουργική χρήση του χώρου θα πρέπει να ενσωματωθούν κατά τρόπο διακριτικό και μη παρεμβατικό, διασφαλίζοντας τη μορφολογική και αισθητική ακεραιότητα της κατασκευής.

2. Στόχοι του Έργου:

1. Πλήρωση της λιθοδομής σημειακά και ενίσχυση της δομικής της επάρκειας.
2. Ενίσχυση του φέροντος οργανισμού, με έμφαση στη στατική επάρκεια των πεσσών
3. Ανακατασκευή του φέροντος συστήματος της ξύλινης στέγης, βασισμένη στο υπάρχον σύστημα καθώς και σε επιπλέον στοιχεία που θα συλλεγούν κατά την καθαίρεση της..
4. Αποκατάσταση των μορφολογικών χαρακτηριστικών των όψεων, όπως ο γύψινος διάκοσμος, τα τραβηχτά επιχρίσματα, και τα εγχάρακτα επιχρίσματα, με στόχο τη μορφολογική αποκατάσταση της αρχικής εικόνας του κτηρίου.
5. Αποκατάσταση των κουφωμάτων και αντικατάσταση των υαλοστασίων με νέα διπλής υάλωσης, τα οποία θα παρέχουν βελτιωμένες θερμομονωτικές ιδιότητες, διατηρώντας παράλληλα την αισθητική συμβατότητα με το ιστορικό κέλυφος.
6. Επαναλειτουργία και αξιοποίηση του κτηριακού συνόλου με βάση τη νέα προβλεπόμενη χρήση, με ιδιαίτερη έμφαση στη λειτουργική ενοποίηση του προαύλιου με τον εσωτερικό χώρο.
7. Επανένταξη του κτηρίου στον ενεργό κοινωνικό ιστό της πόλης, μέσω της απόδοσής του σε νέα χρήση με δημόσιο ή κοινωφελή χαρακτήρα.
8. Διασφάλιση της συμβατότητας των απαιτήσεων της νέας χρήσης — όπως οι απαιτήσεις θερμικής άνεσης και ενεργειακής απόδοσης — με την υφιστάμενη μορφολογία και δομή του κελύφους.
9. Ολοκληρωμένη αισθητική αναβάθμιση του κτηρίου και του άμεσου περιβάλλοντός του, με στόχο την ανάδειξη της ιστορικής, αρχιτεκτονικής και πολιτιστικής του αξίας, η οποία σήμερα παρουσιάζει σημαντική υποβάθμιση.

Γ02. Νέα χρήση

Η επανάχρηση ενός ιστορικού κτιρίου αποτελεί μια σύνθετη διαδικασία που στοχεύει στη λειτουργική και βιώσιμη ενσωμάτωσή του στις σύγχρονες ανάγκες, χωρίς να διακυβεύεται η ιστορική, αρχιτεκτονική και πολιτισμική του ταυτότητα. Μέσα από την προσεκτική αποκατάσταση και την κατάλληλη τεχνική προσαρμογή, το κτίριο μπορεί να αποκτήσει μια νέα χρήση, ενισχύοντας τη δυναμική του στον τοπικό ιστό, ενώ παράλληλα διασφαλίζεται η μακροπρόθεσμη διατήρησή του. Γενικότερα, η επανάχρηση συνιστά πράξη πολιτισμικής συνέχειας, καθώς επιτρέπει την ενεργή παρουσία της ιστορικής αρχιτεκτονικής κληρονομιάς στο παρόν, προάγοντας τη βιώσιμη ανάπτυξη μέσω της εξοικονόμησης πόρων και της αποφυγής νέας δόμησης. Η συμβατότητα της νέας χρήσης με το μνημείο καθώς και η ανταπόκριση της στις ανάγκες της τοπικής κοινωνίας αποτελούν εξίσου καθοριστικούς παράγοντες για την ανάπτυξη της πρότασης.

Έπειτα από δια ζώσης συζητήσεις με τους αρμόδιους της Καποδιστριακής βιβλιοθήκης (Οκτώβριος 2023), έγινε γνωστό πως υπάρχει η ανάγκη για χώρο πολιτιστικών εκδηλώσεων, κυρίως ομιλιών, παρουσιάσεων βιβλίων κλπ. Εφόσον, ο προαύλιος χώρος χρησιμοποιούταν ήδη για εκδηλώσεις τέτοιου είδους της Καποδιστριακής βιβλιοθήκης, έγινε διάλογος για τη δυνατότητα ανάπτυξης ενός ολοκληρωμένου χώρου τέτοιου είδους . Σύμφωνα με τα παραπάνω, η νέα χρήση που προτείνεται είναι αυτή του **κέντρου πολιτιστικών εκδηλώσεων**, καθώς καλύπτει τις ανάγκες της Καποδιστριακής βιβλιοθήκης και αφετέρου, το κτίριο γίνεται πάλι προσβάσιμο στους κατοίκους της Αίγινας. Το κτίριο αξιοποιείται λειτουργικά, αναδεικνύεται αρχιτεκτονικά, ενώ ο προαύλιος χώρος συμμετέχει ενεργά στον αστικό ιστό. Θεμελιώδες στοιχείο του σχεδιασμού της πρότασης είναι η αποκατάσταση, αξιοποίηση και ανάδειξη του κτιρίου και του προαύλιου χώρου, χωρίς την εισχώρηση νέων επιφανειών και χαρακτηριστικών που θα αλλοιώσουν τη μορφολογία του αλλά με εσωτερικές, αναστρέψιμες διαρρυθμίσεις που το καθιστούν λειτουργικό και ευέλικτο.

Η βασική ιδέα του σχεδιασμού της πρότασης επανάχρησης του Εϋνάρδειου, βασίστηκε στην συνδιαλλαγή του ιστορικού κελύφους με τις σύγχρονες λειτουργίες καθώς και στη σχέση μεταξύ εσωτερικού χώρου- δημοσίου εξωτερικού χώρου. Αναφορικά με το αξιακό πλαίσιο του Reigl³³, ιδιαίτερη βάση δόθηκε στην αξία της χρησιμότητας, μέσω της οποίας μπορούν νέοι χρήστες να βιώσουν το χώρο, να τον ερευνήσουν και να αποκτήσουν βασικές πληροφορίες για το παρελθόν του. Επιπλέον, η αξία της παλαιότητας αποτελεί κύριο χαρακτηριστικό του σχεδιασμού, καθώς το σύνολο των επεμβάσεων αναπτύσσεται σε άμεση σχέση με τον χώρο.

³³ Reigl, A., *Ουσία και γένεση της μοντέρνας λατρείας των μνημείων*, συλλογικό.

Γ03. Αρχιτεκτονική πρόταση

Κεντρικός στόχος της πρότασης επανάχρησης είναι η αξιοποίηση της υφιστάμενης κτιριακής υποδομής, καθώς και του περιβάλλοντα προαύλιου χώρου. Η παρούσα εσωτερική διάταξη του κτηρίου, διαιρεμένο σε τρεις αυστηρά όμοιες αίθουσες, δεν διευκολύνει την ευέλικτη χρήση του χώρου. Το γεγονός αυτό αποτέλεσε καθοριστικό παράγοντα στη διαμόρφωση της προτεινόμενης παρέμβασης. Με γνώμονα τον σεβασμό στην αρχιτεκτονική ταυτότητα και την τυπολογική φυσιογνωμία του κτίσματος, και ακολουθώντας την αρχή των ήπιων επεμβάσεων, διαμορφώνεται μια σειρά από στοχευμένες παρεμβάσεις.

Κτιριολογικό πρόγραμμα- Ανάλυση Αρχιτεκτονικής πρότασης

Η προτεινόμενη χρήση του κτηρίου ως **κέντρο πολιτιστικών εκδηλώσεων** μπορεί να ενσωματωθεί χωρίς ιδιαίτερες δυσκολίες στην υπάρχουσα αρχιτεκτονική του μορφή, απαιτώντας μόνο περιορισμένες τροποποιήσεις. Παράλληλα, έχει προβλεφθεί η προσβασιμότητα και η συμμετοχή όλων των κοινωνικών και ηλικιακών ομάδων, περιλαμβανομένων και των ευάλωτων πληθυσμιακών κατηγοριών. Η κύρια είσοδος του κτηρίου διατηρείται, και δημιουργείται ένας χώρος υποδοχής, ο οποίος έχει τη δυνατότητα να εξυπηρετήσει διαφορετικές χρήσεις. Πιο συγκεκριμένα, στο χώρο έχει τοποθετηθεί μια ελαφριά κυκλική κατασκευή, κατά την οποία υπάρχει η δυνατότητα έκθεσης πινακίδων, θεματικών παρουσιάσεων και ενημερωτικών δελτίων. Η κατασκευή χωρικά έχει τοποθετηθεί με τρόπο ώστε να δημιουργεί διάδρομο κίνησης περιμετρικά καθώς και να παρέχει όλα τα απαιτούμενα περάσματα για την είσοδο στο χώρο και τη μετάβαση στους δύο εκατέρωθεν χώρους. Το μεταγενέστερο χώρισμα οπτοπλινθοδομής καθαιρείται και στη θέση του, συμμετρικά του χώρου τοποθετείται μια ελαφριά ευέλικτη κατασκευή με συρόμενα μέρη και οδηγό στην οροφή. Με αυτόν τον τρόπο, δημιουργείται μια αίθουσα εκδηλώσεων, την οποία οι αρμόδιοι έχουν τη δυνατότητα να μετατρέψουν σε μεγαλύτερη, ανάλογα με τις ανάγκες της εκάστοτε εκδήλωσης. Έτσι, οι δύο χώροι μπορούν να λειτουργούν ως μια ενοποιημένη αίθουσα, χρήση η οποία παραπέμπει χωρικά στο αρχικό κτιριολογικό πρόγραμμα του κτηρίου. Η ανατολική αίθουσα έχει διαιρεθεί με ελαφριά χωρίσματα ξηράς δόμησης, ώστε να εξυπηρετεί επιμέρους χρήσεις. Προτείνεται ένας χώρος μικρού πωλητηρίου καθώς και η διαμόρφωση επίπλου βιβλιοθήκης, η οποία μπορεί να εκθέτει υλικό προς ενοικίαση ή πώληση. Εκατέρωθεν, δημιουργούνται δύο χώροι, ένα κλειστό γραφείο διευθυντικού προσωπικού της Καποδιστριακής βιβλιοθήκης, με ερμάρια αρχείου καθώς και οι υγροί χώροι με διαμόρφωση δύο χώρων WC.

Ο περιβάλλον χώρος, τόσο το μέρος όπου περιλαμβάνει το κτίριο, όσο και το δεύτερο ανεξάρτητο μέρος, έγινε γνωστό πως ανήκουν εξίσου στον φορέα της Καποδιστριακής βιβλιοθήκης, οπότε κατέστη δυνατό να συμπεριληφθούν στο σχεδιασμό. Η λογική διαμόρφωσης του περιβάλλοντα χώρου, περιελάμβανε τη διατήρηση των περισσότερων χαμηλών δέντρων και θάμνων που υπάρχουν ήδη στην περίβολο και περιλαμβάνουν κυρίως

ελαιόδενδρα (*Olea*), φιστικιές (*Pistacia vera*), χαμηλά πευκόδενδρα (*Pinus pumila*) καθώς και θάμων δενδρολίβανου (*Rosmarinus officinalis*) και γιασεμί (*Jasminum*). Επιλέγεται να τοποθετηθούν πλάκες σκυροδέματος, δημιουργώντας ωστόσο κενά σημεία, ώστε να μην εξαφανιστεί τελείως ο χαρακτήρας του χωμάτινου περιβάλλοντος. Η πρόταση περιλαμβάνει τη διαμόρφωση μερικών κυκλικών σημείων στάσεις, περιμετρικά των πευκοειδών ενώ ο χώρος έχει τη δυνατότητα να διαμορφωθεί σε προσβάσιμο χώρο πολιτιστικών εκδηλώσεων με τοποθέτηση προσωρινών καθισμάτων.

Γ04. Τεχνικές λεπτομέρειες των επεμβάσεων

Αποκατάσταση- Ανακατασκευή

Κεντρική αρχή της παρέμβασης αποτελεί η διατήρηση της αυθεντικότητας του μνημείου, με τις παρεμβάσεις να περιορίζονται στις απαραίτητες για τη διαφύλαξή του στο μέλλον. Η λογική που διέπει την προσέγγιση είναι πως όσο λιγότερη η επέμβαση, τόσο μεγαλύτερη η προστασία. Στο πλαίσιο αυτό, τα νέα στοιχεία ενσωματώνονται με σύγχρονη αρχιτεκτονική γλώσσα, ενώ διατηρούνται ορατά τα ίχνη των προηγούμενων επεμβάσεων. Όλα τα παραπάνω πραγματοποιούνται με τρόπο που δεν αλλοιώνει την ενότητα του συνόλου, ούτε μειώνει τη μορφολογική και καλλιτεχνική αξία του μνημείου.

Η ανάλυση της παθολογίας του κτηρίου οδηγεί στο συμπέρασμα πως, ως πρώτο βήμα, απαιτούνται στοχευμένες παρεμβάσεις για την αποκατάσταση της δομικής και στατικής του επάρκειας. Έπειτα από τις βασικές σωστικές και στερεωτικές εργασίες, η διαδικασία αποκατάστασης συνεχίζεται με παρεμβάσεις που στοχεύουν στην επαναφορά της μορφολογικής ενότητας του κτηρίου, καθώς και στην προσαρμογή του ώστε να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της νέας του λειτουργίας.

Οι προτεινόμενες παρεμβάσεις προέκυψαν έπειτα από προκαταρκτική μελέτη, η οποία πραγματοποιήθηκε βάσει της αναγνώρισης και καταγραφής του δομικού συστήματος μέσω λεπτομερούς οπτικού ελέγχου και αρχιτεκτονικής αποτύπωσης. Η διαμόρφωση της πρότασης στηρίχθηκε στην αξιολόγηση της συνολικής κατάστασης του κτηρίου, στον εντοπισμό φθορών και βλαβών, καθώς και στην εκτίμηση των πιθανών αιτίων που τις προκάλεσαν, συγκροτώντας έτσι ένα πρώτο διαγνωστικό πλαίσιο. Ως εκ τούτου, οι προτεινόμενες λύσεις μπορούν να θεωρηθούν κατάλληλες, υπό την προϋπόθεση ότι θα επαληθευτούν μέσω στατικών υπολογισμών.

Γ04. 1. Κατακόρυφα στοιχεία

_Θεμελίωση

Αν και δεν υπήρχε τρόπος να ελεγχθούν τυχών φθορές στη θεμελίωση, προτείνεται η ενίσχυση τους με παράλληλη τοποθέτηση αποστραγγιστικού αγωγού, με στόχο την αποφυγή ανερχόμενης υγρασίας.³⁴

_Τοιχοποιίες

Αρχικά, προκειμένου να εκτιμηθεί περαιτέρω η κατάσταση των φερόντων τοιχοποιιών, θα πρέπει να απομακρυνθούν τα επιχρίσματα (μεταγενέστερα/ νεότερα) και να παρθούν δείγματα των λίθων και κονιάματος δομής, ώστε να τοποθετηθούν συμβατά κονιάματα και επιχρίσματα. Στα σημεία όπου έχει παρατηρηθεί αποσάθρωση του συνδετικού κονιάματος, αφού καθαριστεί, θα γίνει αρμολόγηση

Για την καλύτερη δυναμική συμπεριφορά της τοιχοποιίας, θα εξεταστεί η τοποθέτηση διαζώματος Ο/Σ, με σκοπό την ομοιόμορφη υποστήριξη των φορτίων της στέγης αλλά και τον περιορισμό της εκτός επιπέδου ταλάντωσης της φέρουσας τοιχοποιίας.

Αναφορικά με τη στατική βελτίωση των πεσσών, προτείνεται να χρησιμοποιηθεί ένα σύστημα οριζόντιων και κατακόρυφων ελκυστήρων, ώστε να αυξηθεί η στατική τους επάρκεια. Αρχικά, προτείνεται να δημιουργηθεί ένα αφανές σύστημα αντηρίδων, εντός της μετόπης καθώς και να αντικατασταθούν οι μεταλλικοί ορθοστάτες, με κατάλληλους χαλύβδινους, με προστασία από τη σκουριά.³⁵

_Κουφώματα

Αν κατά τις αποξηλώσεις αποκαλυφθούν μεταλλικές ή ξύλινες φέρουσες δοκοί, στις θέσεις αυτές, οι δοκοί θα συντηρηθούν με καθαρισμό και βαφή ή θα αντικατασταθούν.

_Επιχρίσματα

Καθαιρούνται όλα τα εσωτερικά επιχρίσματα, τοίχων και οροφών, εξαιτίας του βαθμού σαθρότητας τους. Έπειτα από την ακαθάριση, θα ακολουθήσει καθαρισμός των αρμών και των επιφανειών της λειθοδομής με υδροβολή. Στη συνέχεια, θα γίνει αρμολόγηση και θα τοποθετηθούν νέα, συμβατά επιχρίσματα.

³⁴ Κουτρομπίλα, Γ., 2022, "ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΗΣ ΒΙΛΑΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΟΥ ΣΤΟ ΧΑΛΑΝΔΡΙ ΑΤΤΙΚΗΣ", Διπλωματική εργασία, Πολυτεχνείο Κρήτης, σελ.90-91.

³⁵ Σταυρουλάκη, Μ., 2021, Παρουσιάσεις μαθήματος "Δομικές βλάβες και μέθοδοι επέμβασης σε μνημειακές κατασκευές"

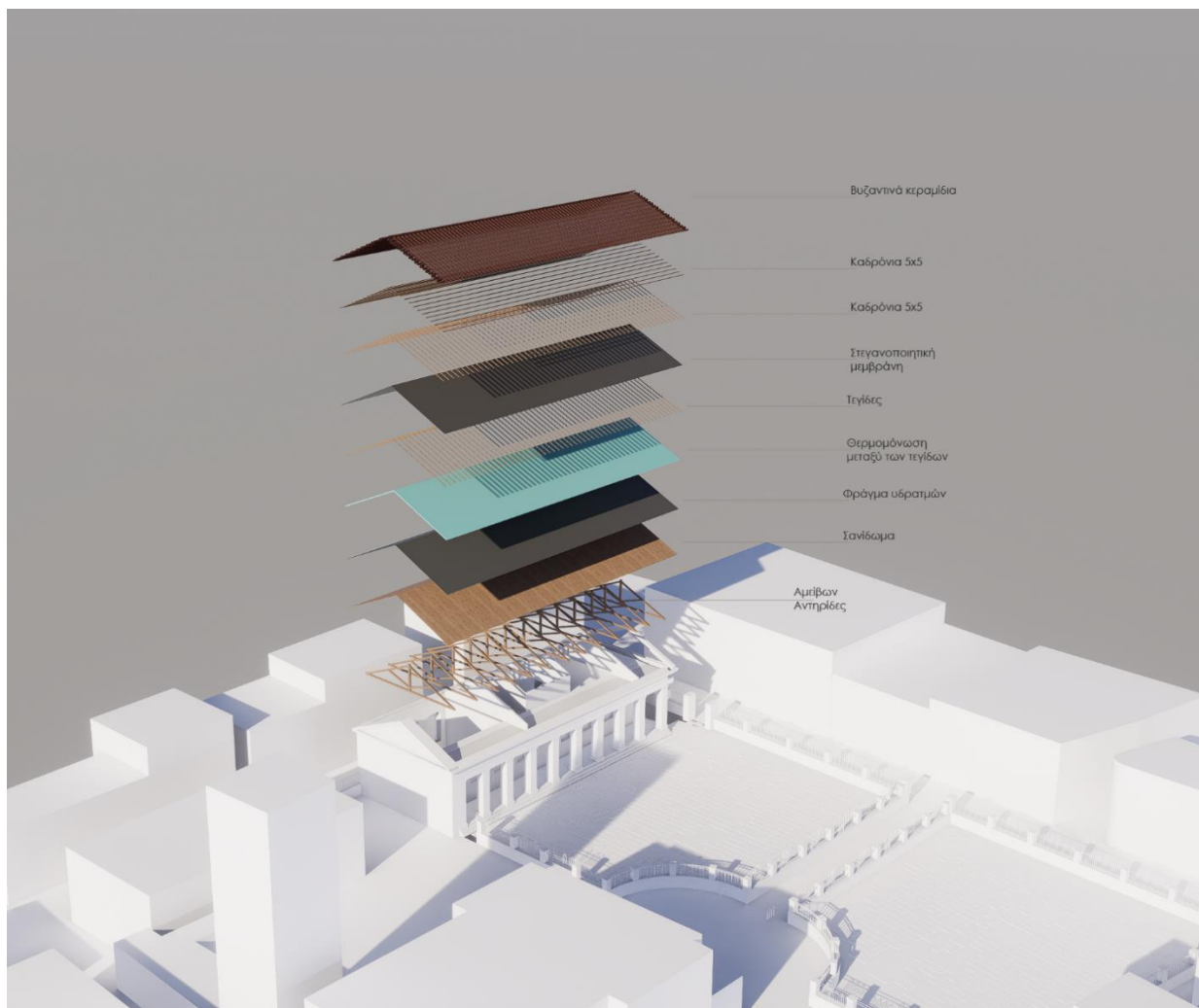
Γ04_2. Οριζόντια στοιχεία

_Στέγη

Το πρώτο βήμα στην αποκατάσταση και αντικατάσταση της στέγης είναι η αποκεράμωση της και ο καθαρισμός της επιφάνειας της από οποιαδήποτε υλικά. Ακολουθεί η αποξήλωση του σανιδώματος, προς αποκάλυψη του ξύλινου φέροντος οργανισμού της στέγης. Αφότου εξασφαλιστεί η πλήρης και σαφής εικόνα για την παθολογία του δομικού συστήματος της στέγης, θα επιβεβαιωθεί το ποσοστό αντικατάστασης των δοκών

Προβλέπεται η αντικατάσταση του συνόλου του φέροντος οργανισμού της στέγης, καθώς όπως διαφαίνεται από επιτόπια μελέτη, το επίπεδο φθοράς των ξύλινων δοκών είναι αρκετά προχωρημένο.

Πάνω από τα ξύλινα ζευκτά τοποθετούνται τεγίδες, με διπλό πέτσωμα από σανίδες πάχους 22 χιλ. Μεταξύ του πρώτου πετσώματος και των τεγίδων, τοποθετείται θερμομόνωση της στέγης από πλάκες εξηλασμένης πολυστυρόλης, άνωθεν μιας στρώσης αναπνέουσας υδρομόνωσης, με στόχο αποφυγή σχηματισμού θερμογεφυρών. Τέλος, τοποθετείται νέα επικάλυψη στη στέγη από βυζαντινά κεραμίδια, ίδιου τύπου με τα υφιστάμενα, ενώ οι κορφιάδες θα τοποθετηθούν με κονίαμα.



Εικ. 34_ Τρισδιάστατη απεικόνιση των στοιχείων της στέγης.

_Οροφές

Αφαιρείται καθ' όλο το εύρος του κτιρίου, η οροφή από *μπαγδατί*, καθώς είναι σε πολύ βεβαρυμμένη κατάσταση και τμήματα της είναι υπό κατάρρευση. Στο εξωτερικό μέρος της στοάς, δημιουργείται αντίστοιχη κατασκευή με όλες τις απαραίτητες μονώσεις, ξύλινο πέτσωμα, δοκούς και τελική στρώση επιχρίσματος. Στο εσωτερικό του κτιρίου, δεν τοποθετείται νέα οροφή. Επιλέγεται, η δομική κατασκευή της στέγης να αφεθεί εμφανής, έχοντας τοποθετήσει όλες τις απαραίτητες ενισχύσεις/ επενδύσεις που απαιτούνται.

_Δάπεδα

Εσωτερικά, καθαιρείται το δάπεδο από μωσαϊκό και πραγματοποιούνται εργασίες ενίσχυσης των θεμελίων. Ταυτόχρονα, θα πρέπει να αξιολογηθεί η κατάσταση του πατώματος και των υποβάθρων του μωσαϊκού. Στο πάτωμα του Ισογείου, αφότου πραγματοποιηθούν οι σχετικές εκβαθύνσεις, κατασκευάζεται πλάκα οπλισμένου σκυροδέματος, πάχους 15 εκ, με κατάλληλο οπλισμό αντοχής, διαμορφωμένο σε κατάλληλη υποδομή του εδάφους. Τέλος, επικαλύπτεται με ξύλινο δάπεδο.

[Σχέδια]



ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Π.Μ.Σ. «ΧΩΡΟΣ, ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ & ΔΟΜΗΜΕΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ»

«ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΔΟΜΗΜΕΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕ ΠΡΟΗΓΜΕΝΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ»

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

«ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ
ΕΥΝΑΡΔΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ»

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: ΚΩΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ

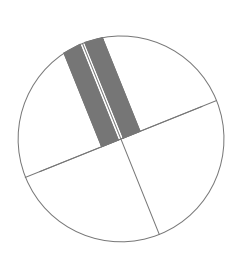
ΕΠΙΤΡΟΠΗ: ΚΩΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΑΣΛΑΝΙΔΗΣ ΚΛΙΜΗΣ
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΙ ΜΑΡΙΑ

ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΠΙΤΣΙΛΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ : ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ/ ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ

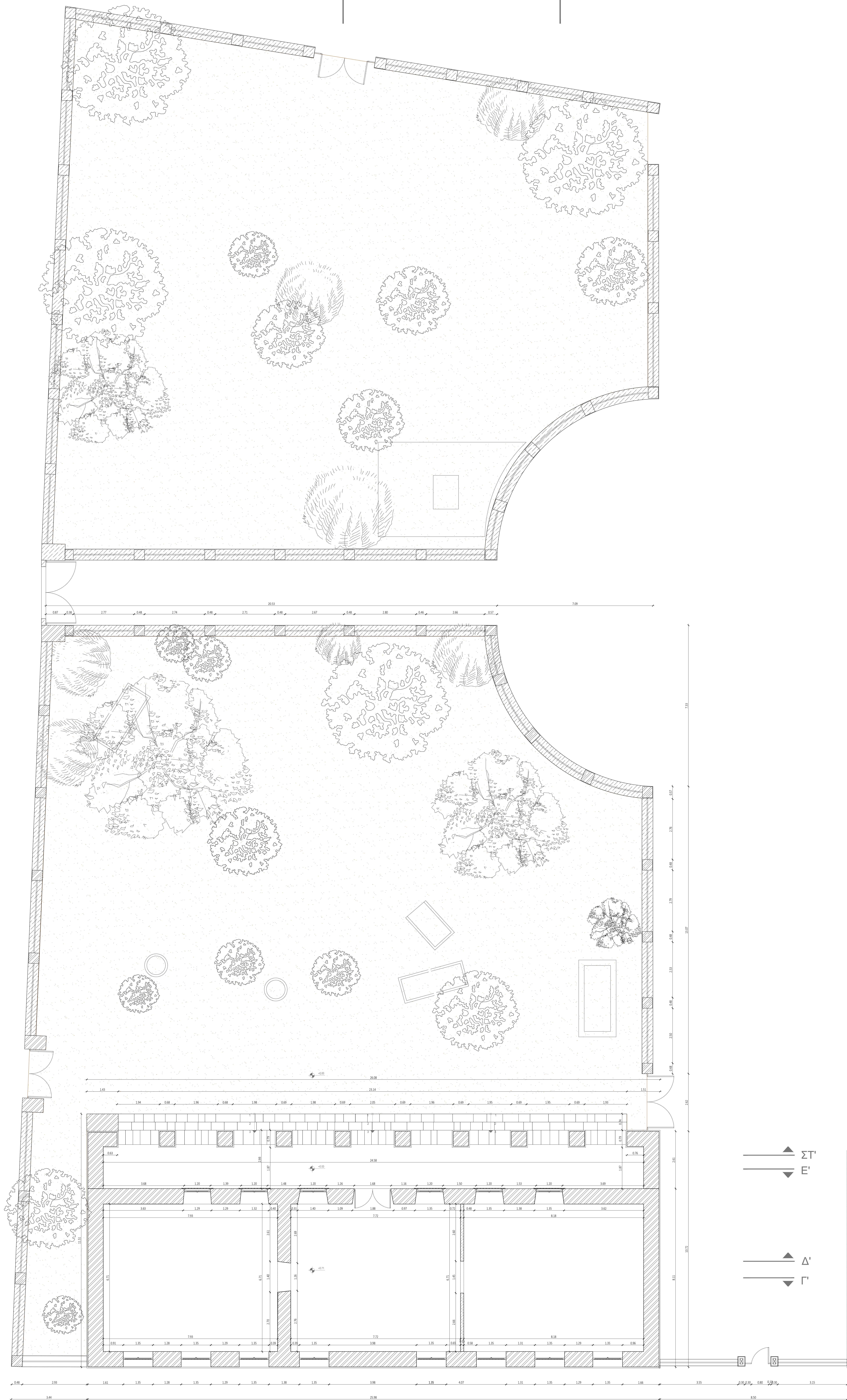
ΚΑΙΜΑΚΑ : 1:100

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ : ΙΟΥΛΙΟΣ 2025



A'

B'



A

B

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΥΛΙΚΩΝ

- ΑΡΓΟΛΙΘΟΔΟΜΗ
- ΛΙΘΟΔΟΜΗ
- ΟΠΤΟΠΛΙΝΘΟΔΟΜΗ
- ΕΛΑΦΡΙΑ ΥΛΙΚΑ/ ΤΣΙΜΕΝΤΟΚΟΝΙΑΜΑ
- ΧΩΜΑ
- ΣΚΥΡΟΔΕΜΑ

ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ Ε (ΩΦΕΛΙΜΟ)= 165 Μ²



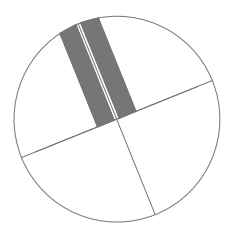
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Π.Μ.Σ. «ΧΩΡΟΣ, ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ & ΔΟΜΗΜΕΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ»
«ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΔΟΜΗΜΕΝΟΥ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕ ΠΡΟΗΓΜΕΝΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ»

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
«ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ
ΕΥΝΑΡΔΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ»

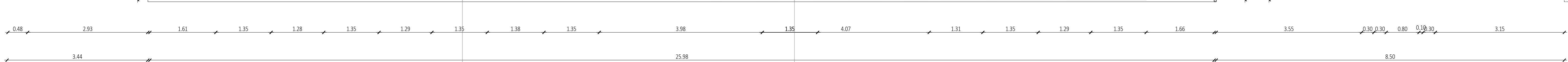
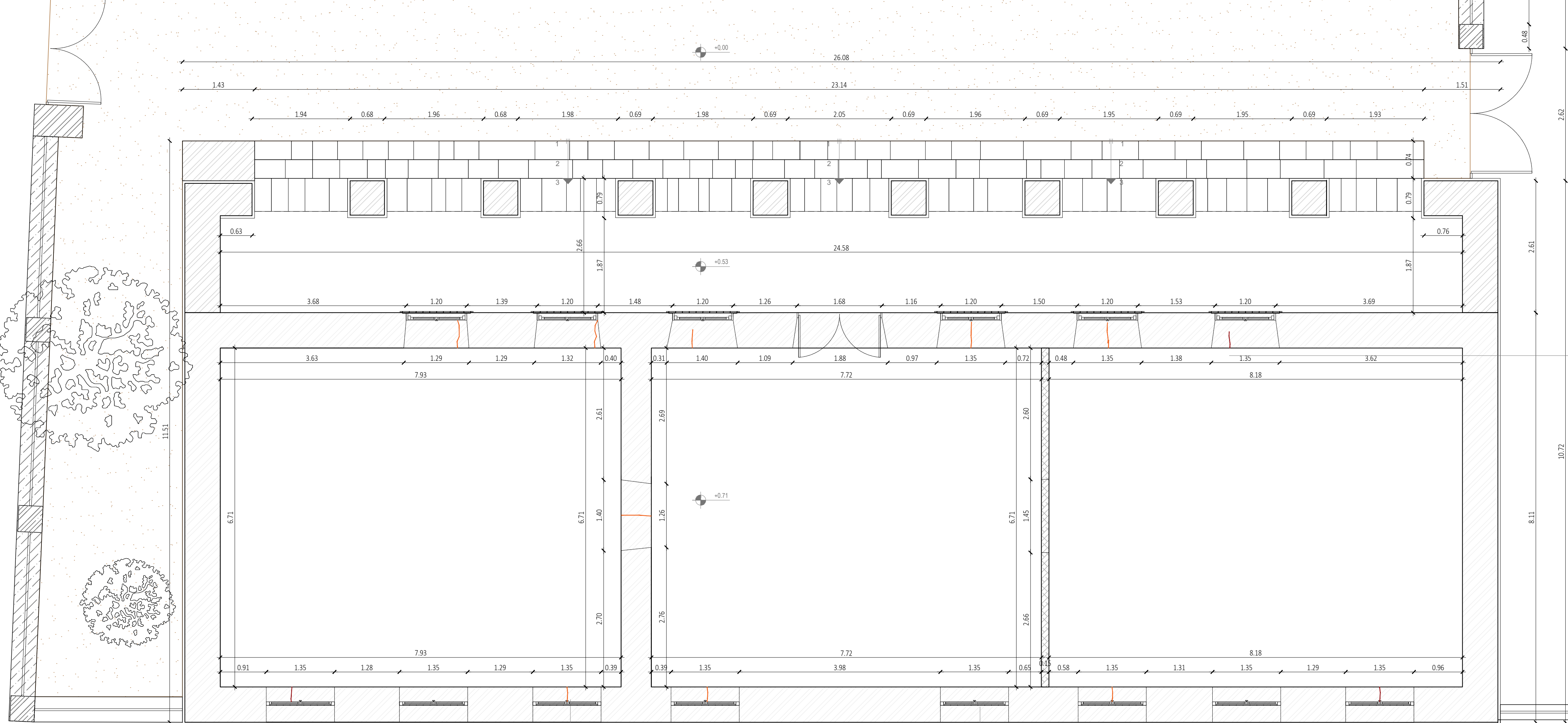
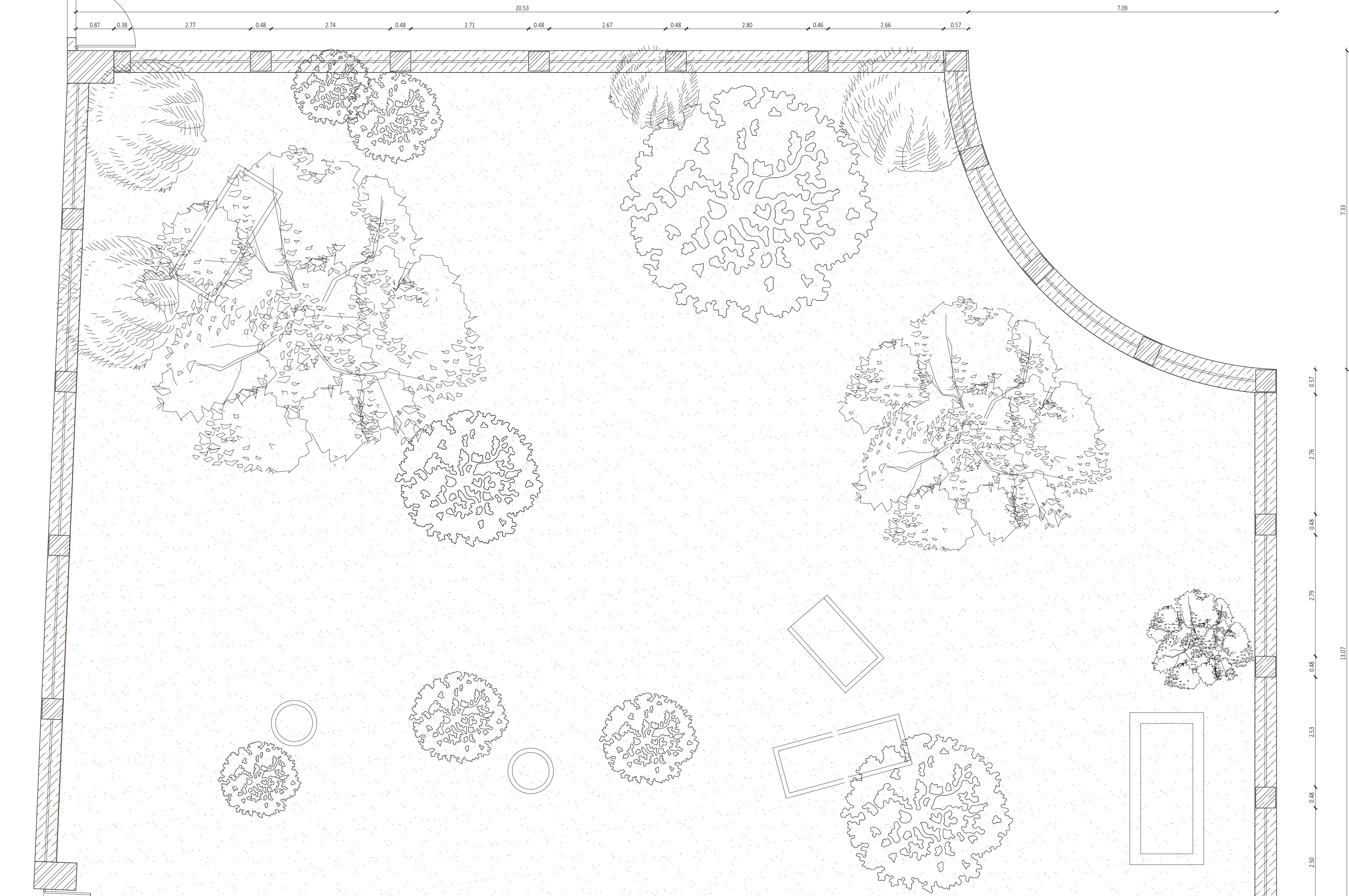
ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: ΚΩΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ: ΚΩΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ,
ΑΣΠΑΝΙΩΤΗΣ ΚΛΙΜΗΣ,
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΙ ΜΑΡΙΑ
ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΠΙΤΣΙΔΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ : ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ/ ΑΝΟΤΥΠΩΣΗ
ΚΑΙΜΑΚΑ : 1:50
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ : ΙΟΥΛΙΟΣ 2025



A'

B'



A

B

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΦΘΟΡΩΝ

	ΑΠΩΛΕΙΑ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
	ΑΠΩΛΕΙΑ ΚΟΝΙΑΜΑΤΟΣ
	ΑΠΩΛΕΙΑ ΔΟΜΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ
	ΑΠΟΣΘΑΘΡΩΣΗ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
	ΑΠΟΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
	ΡΩΓΜΗ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΥΡΟΥΣ (>10MM)
	ΡΩΓΜΗ ΜΙΚΡΟΥ ΕΥΡΟΥΣ (<10MM)
	ΑΠΟΚΛΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΡΙΖΟΝΤΙΟ/ΚΑΤΑΚΟΡΥΦΟ

ΑΙΤΙΑ

	ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΗ ΥΓΡΑΣΙΑ
	ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ

ΣΤ'
Ε'

Δ'
Γ'

ΣΤ'
Ε'

Δ'
Γ'



ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

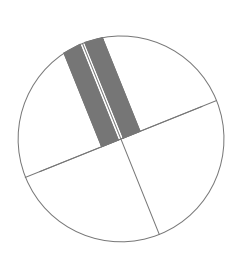
Π.Μ.Σ. «ΧΩΡΟΣ, ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ & ΔΟΚΙΜΗΜΕΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ»

«ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΔΟΚΙΜΗΜΕΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕ ΠΡΟΗΓΜΕΝΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ»

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
«ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ
ΕΥΝΑΡΔΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ»

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: ΚΩΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ: ΚΩΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ,
ΑΣΑΝΙΔΗΣ ΚΑΛΙΝΗΣ,
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΙ ΜΑΡΙΑ
ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΠΙΤΣΙΑΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ : ΚΑΤΩΦΗ ΙΣΤΟΡΙΟΥ/ ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ ΦΘΟΡΩΝ
ΚΑΙΜΑΚΑ : 1:50
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ : ΙΟΥΛΙΟΣ 2025



ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΥΛΙΚΩΝ

	ΑΡΓΟΛΙΘΟΔΟΜΗ
	ΛΙΘΟΔΟΜΗ
	ΟΠΤΟΛΙΝΘΟΔΟΜΗ
	ΕΛΑΦΡΙΑ ΥΛΙΚΑ/ ΤΣΙΜΕΝΤΟΚΟΝΙΑΜΑ
	ΧΩΜΑ
	ΣΚΥΡΟΔΕΜΑ

ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ Ε (ΩΦΕΛΙΜΟ)= 165 Μ²

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΦΘΟΡΩΝ

	ΑΠΩΛΕΙΑ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
	ΑΠΩΛΕΙΑ ΚΟΝΙΑΜΑΤΟΣ
	ΑΠΩΛΕΙΑ ΔΟΜΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ
	ΑΠΟΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
	ΡΩΓΜΗ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΥΡΟΥΣ (>10MM)



ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Π.Μ.Σ. «ΧΩΡΟΣ, ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ & ΔΟΚΙΜΗ ΜΕΤΕΒΛΩΣΕΩΝ»

«ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΔΟΚΙΜΗΜΕΝΟΥ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕ ΠΡΟΗΓΜΕΝΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ»

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
«ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ
ΕΥΝΑΡΔΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ»

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: ΚΩΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ: ΚΩΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ,
ΑΣΠΑΝΙΩΤΗΣ ΚΑΛΙΝΟΣ,
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΙ ΜΑΡΙΑ



ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΠΙΤΣΙΛΑΟΥ

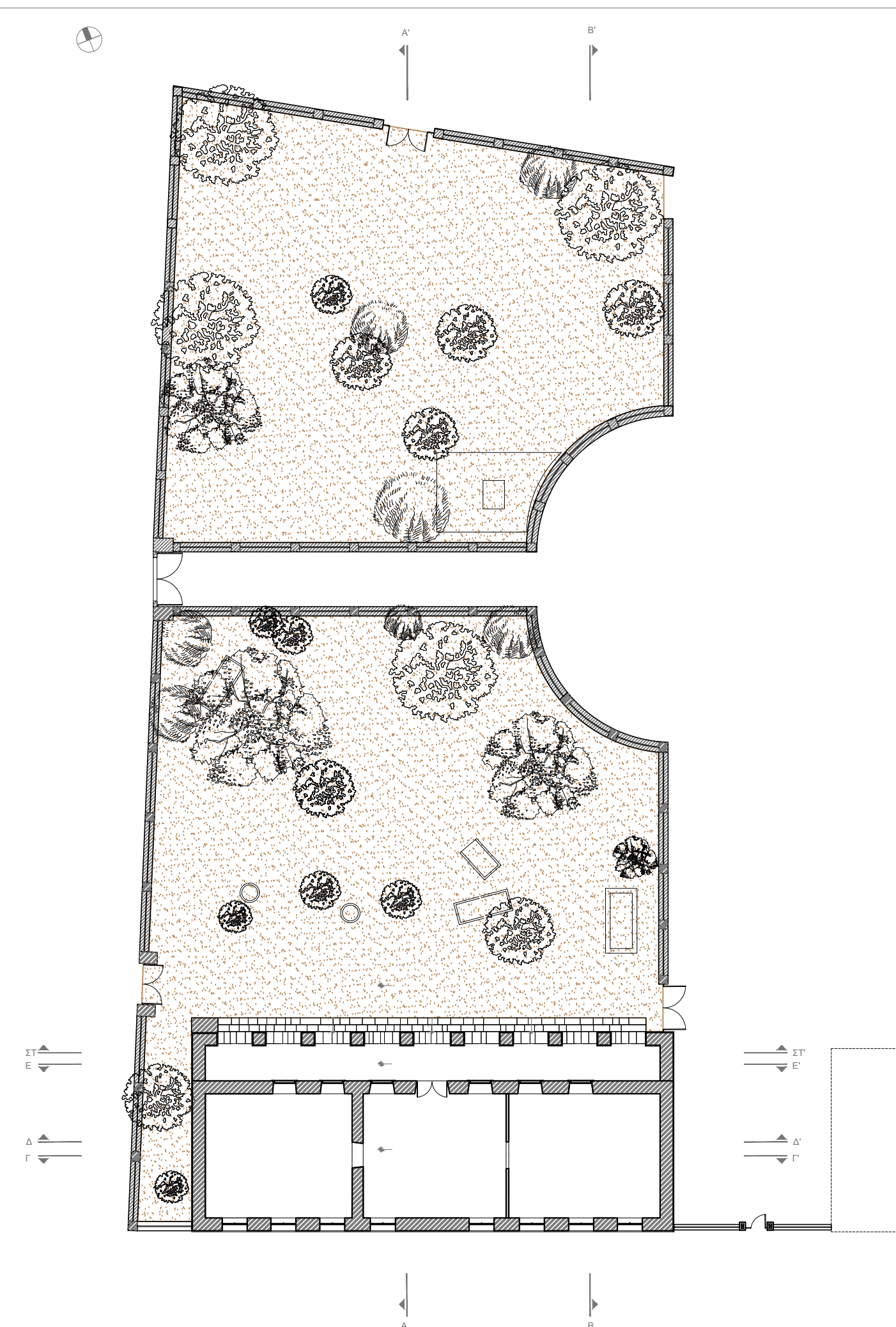
ΤΙΤΛΟΣ : ΚΑΤΟΨΗ ΣΤΕΓΗΣ/ ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ

ΚΑΙΜΑΚΑ : 1.50

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ : ΙΟΥΛΙΟΣ 2025



 ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΗ ΥΓΡΑΣΙΑ
 ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ

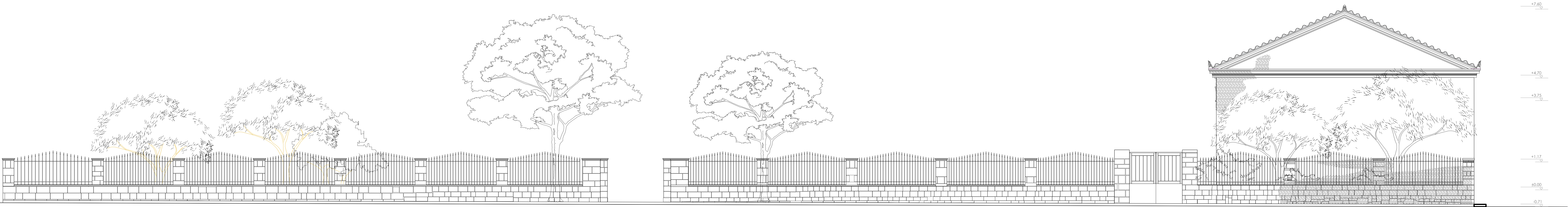


ΤΙΤΛΟΣ : ΒΟΡΕΙΑ ΟΨΗ - ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ
ΚΛΙΜΑΚΑ : 1.50
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ : ΙΟΥΛΙΟΣ 2025



ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΦΘΩΡΩΝ

	ΑΠΩΛΕΙΑ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
	ΑΠΩΛΕΙΑ ΚΟΝΙΑΜΑΤΟΣ
	ΑΠΩΛΕΙΑ ΔΟΜΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ
	ΑΠΟΣΑΦΩΡΩΣΗ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
	ΑΠΟΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
	ΡΩΓΜΗ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΥΡΟΥΣ (>10MM)
	ΡΩΓΜΗ ΜΙΚΡΟΥ ΕΥΡΟΥΣ (<10MM)
	ΑΠΟΚΛΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΡΙΖΟΝΤΙΟ/ΚΑΤΑΚΟΡΥΦΟ
	ΑΙΤΙΑ
	ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΗ ΥΓΡΑΣΙΑ
	ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ

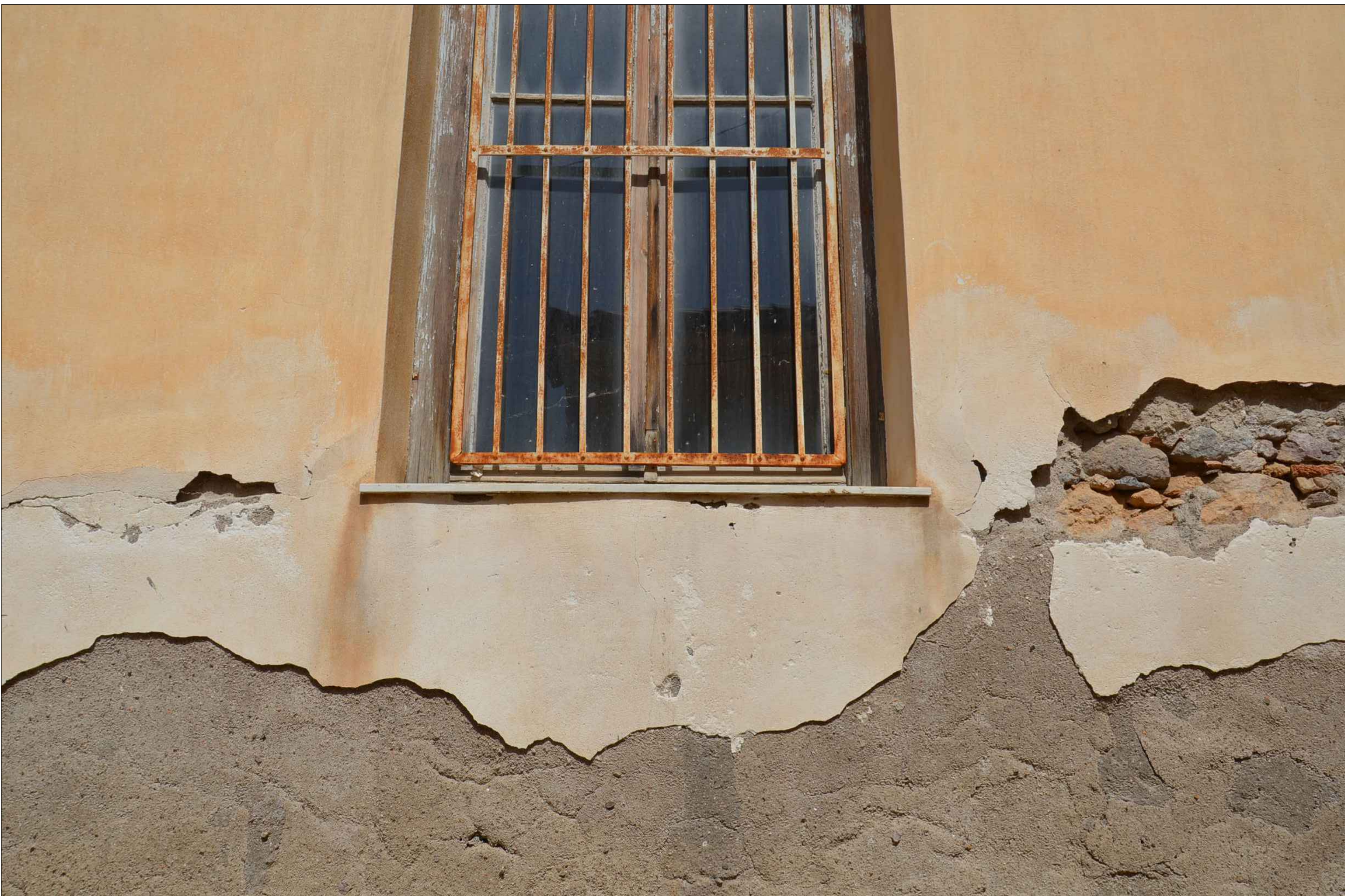
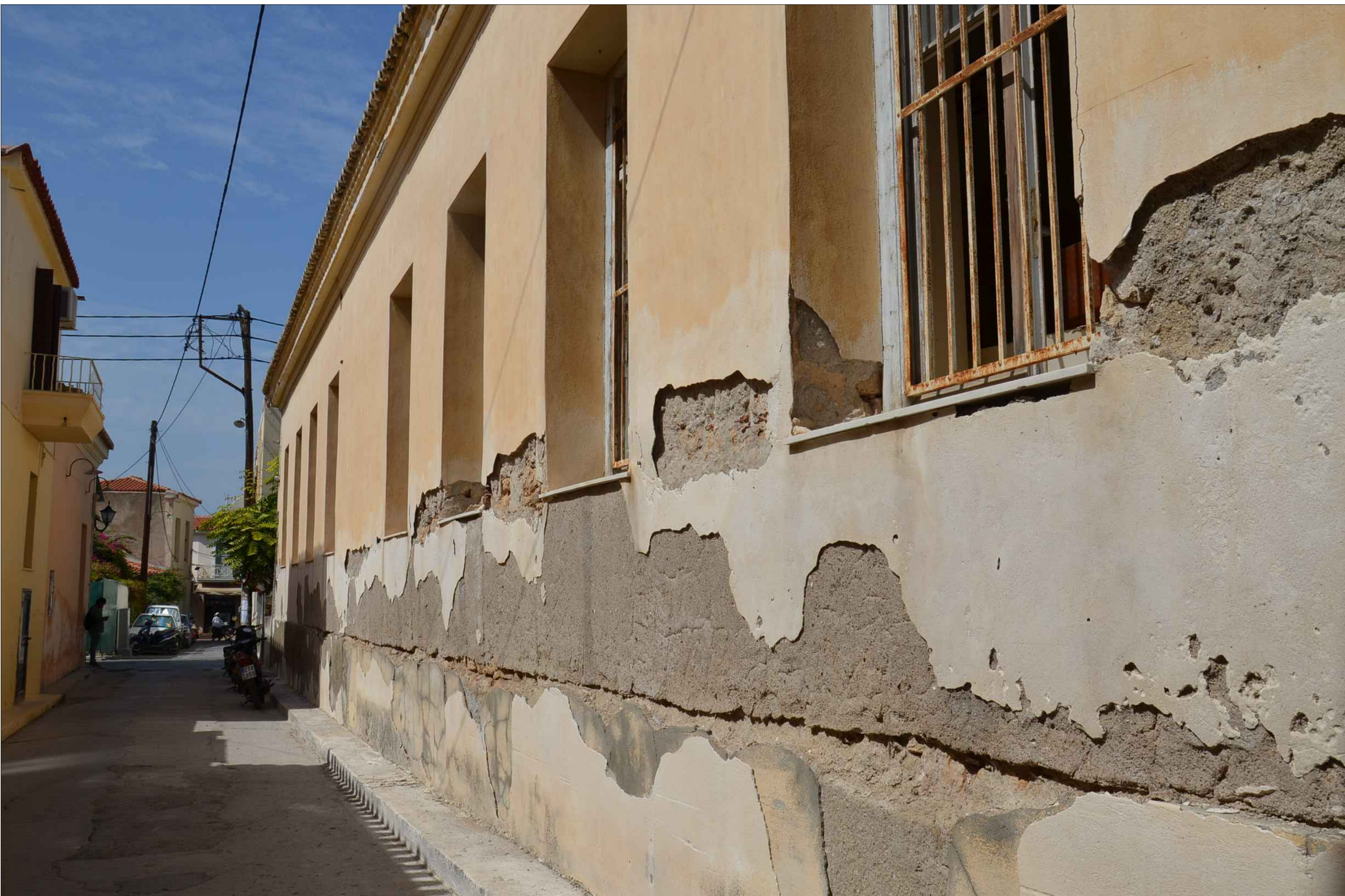


ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
Π.Μ.Σ. «ΚΩΔΟΣ, ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ & ΔΟΜΗΜΕΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ»
«ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΔΟΜΗΜΕΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕ ΠΡΟΗΓΜΕΝΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ»

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
«ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΕΥΝΑΡΔΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ»

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: ΚΟΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ: ΚΟΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΑΓΑΠΙΔΗΣ ΚΑΙΜΗΣ
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΙ ΜΑΡΙΑ
ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΠΙΤΣΙΛΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ : ΔΥΤΙΚΗ ΟΩΗ - ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ
ΚΑΙΜΑΚΑ : 1:50
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ : ΙΟΥΛΙΟΣ 2025



ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΦΘΟΡΩΝ

	ΑΠΩΛΕΙΑ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
	ΑΠΩΛΕΙΑ ΚΟΝΙΑΜΑΤΟΣ
	ΑΠΩΛΕΙΑ ΔΟΜΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ
	ΑΠΟΣΑΘΡΩΣΗ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
	ΑΠΟΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
	ΡΩΓΜΗ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΥΡΟΥΣ (>10ΜΜ)
	ΡΩΓΜΗ ΜΙΚΡΟΥ ΕΥΡΟΥΣ (<10ΜΜ)
	ΑΠΟΚΛΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΡΙΖΟΝΤΙΟ/ΚΑΤΑΚΟΡΥΦΟ
	ΑΙΤΙΑ
	ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΗ ΥΓΡΑΣΙΑ
	ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ



ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
Π.Μ.Σ. «ΚΩΔΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ & ΔΟΜΗΜΕΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ»
«ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΔΟΜΗΜΕΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕ ΠΡΟΗΓΜΕΝΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ»

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
«ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΕΥΝΑΡΔΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ»

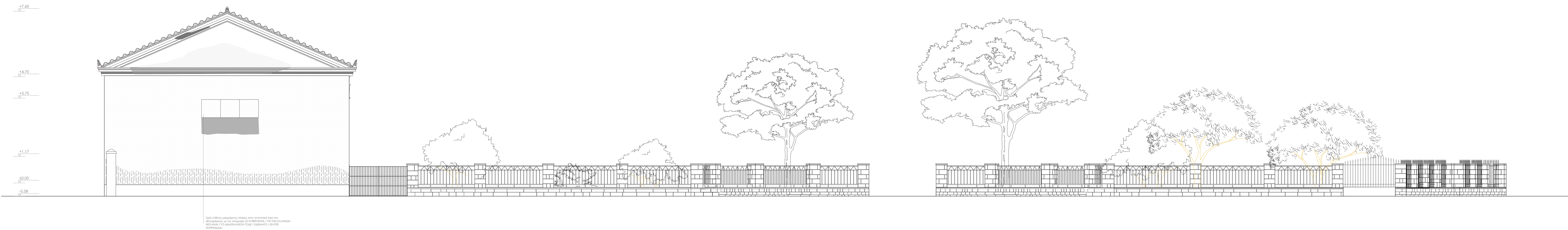
ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: ΚΟΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ: ΚΟΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΑΓΑΠΙΔΗΣ ΚΑΙΜΗΣ
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΙ ΜΑΡΙΑ
ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΠΙΤΣΙΛΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ : ΝΟΤΙΑ ΩΝΗ - ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ
ΚΑΙΜΑΚΑ : 1:50
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ : ΙΟΥΛΙΟΣ 2025



ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΦΘΩΡΩΝ

-
- ΑΠΩΛΕΙΑ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ



ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Π.Μ.Σ. «ΚΥΡΟΣ, ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ & ΔΟΜΗΜΕΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ»

«ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΔΟΜΗΜΕΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕ ΠΡΟΤΗΜΕΝΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ»

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

«ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ
ΕΥΝΑΡΔΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ»

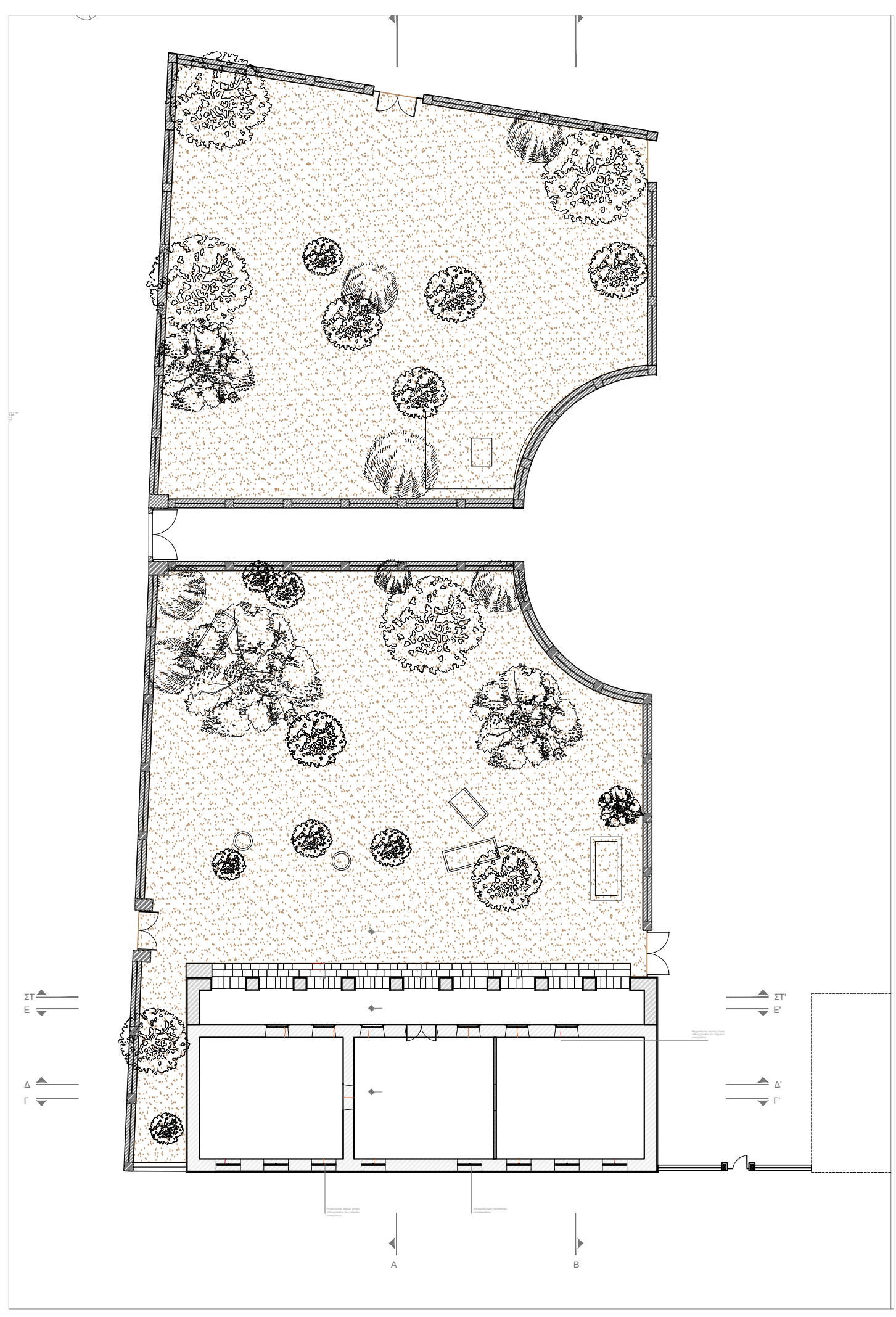
ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: ΚΟΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ: ΚΟΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΑΣΑΝΙΔΗΣ ΚΑΙΜΗΣ
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΙ ΜΑΡΙΑ
ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΠΙΤΣΙΔΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ : ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΩΝΗ - ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ
ΚΑΙΜΑΚΑ : 1:50
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ : ΙΟΥΛΙΟΣ 2025



ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΦΘΟΡΩΝ

	ΑΠΩΛΕΙΑ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
	ΑΠΩΛΕΙΑ ΚΟΝΙΑΜΑΤΟΣ
	ΑΠΩΛΕΙΑ ΔΟΜΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ
	ΑΠΟΣΘΑΡΩΣΗ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
	ΑΠΟΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
	ΡΩΓΜΗ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΥΡΟΥΣ (>10MM)
	ΡΩΓΜΗ ΜΙΚΡΟΥ ΕΥΡΟΥΣ (<10MM)
	ΑΠΟΚΛΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΡΙΖΟΝΤΙΟ/ΚΑΤΑΚΟΡΥΦΟ
	ΑΙΤΙΑ
	ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΗ ΥΓΡΑΣΙΑ
	ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ

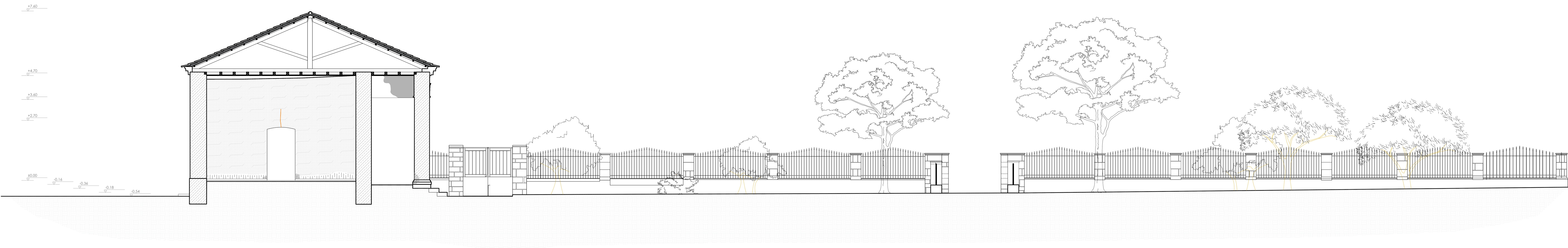


ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
Π.Μ.Σ. «ΧΩΡΟΣ, ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ & ΔΟΜΗΜΕΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ»
«ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΔΟΜΗΜΕΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕ ΠΡΟΗΓΜΕΝΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ»

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
«ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ
ΕΥΝΑΡΔΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ»

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: ΚΟΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ: ΚΟΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΑΙΜΗ
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΙ ΜΑΡΙΑ
ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΠΙΤΣΙΔΟΥ

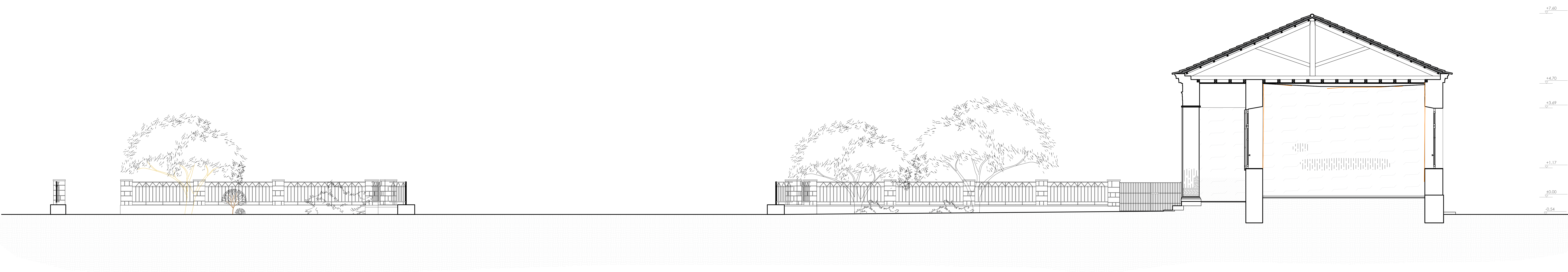
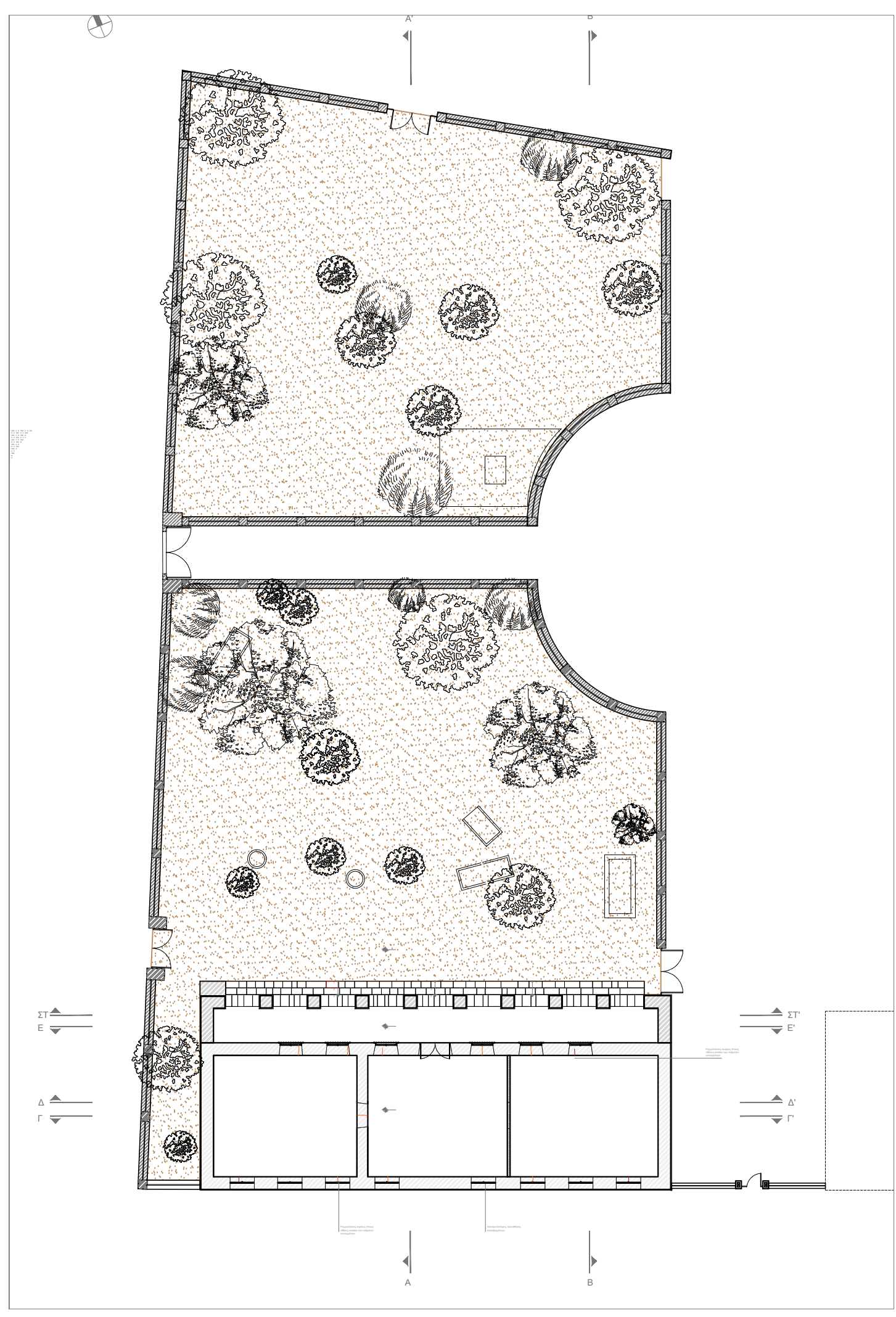
ΤΙΤΛΟΣ : ΤΟΜΗ Α-Α' - ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ
ΚΑΙΜΑΚΑ : 1:50
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ : ΙΟΥΛΙΟΣ 2025





ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΦΘΟΡΩΝ

	ΑΠΩΛΕΙΑ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
	ΑΠΩΛΕΙΑ ΚΟΝΙΑΜΑΤΟΣ
	ΑΠΩΛΕΙΑ ΔΟΜΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ
	ΑΠΟΣΘΑΡΩΣΗ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
	ΑΠΟΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
	ΡΩΓΜΗ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΥΡΟΥΣ (>10MM)
	ΡΩΓΜΗ ΜΙΚΡΟΥ ΕΥΡΟΥΣ (<10MM)
	ΑΠΟΚΛΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΡΙΖΟΝΤΙΟ/ΚΑΤΑΚΟΡΥΦΟ
ΑΙΤΙΑ	
	ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΗ ΥΓΡΑΣΙΑ
	ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ



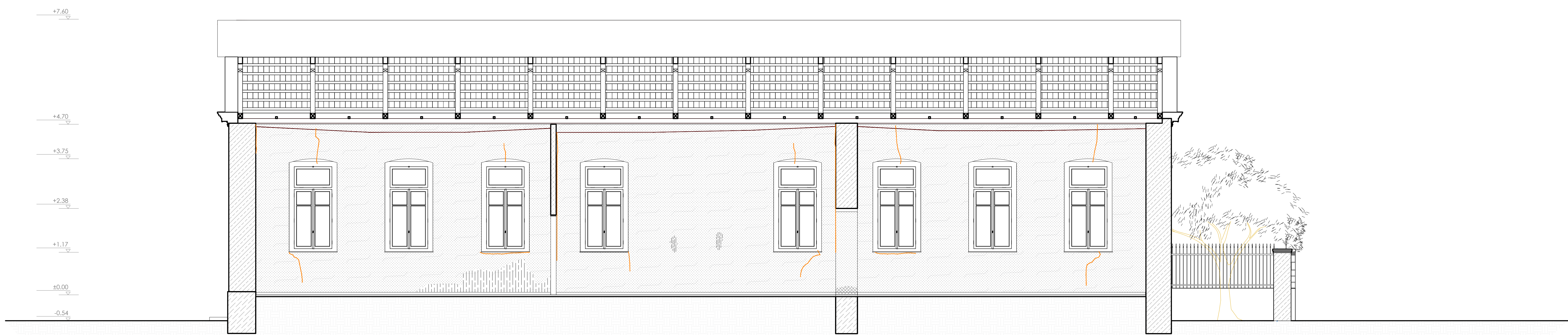


ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
Π.Μ.Σ. «ΧΩΡΟΣ, ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ & ΔΟΜΗΜΕΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ»
«ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΔΟΜΗΜΕΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕ ΠΡΟΗΓΜΕΝΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ»

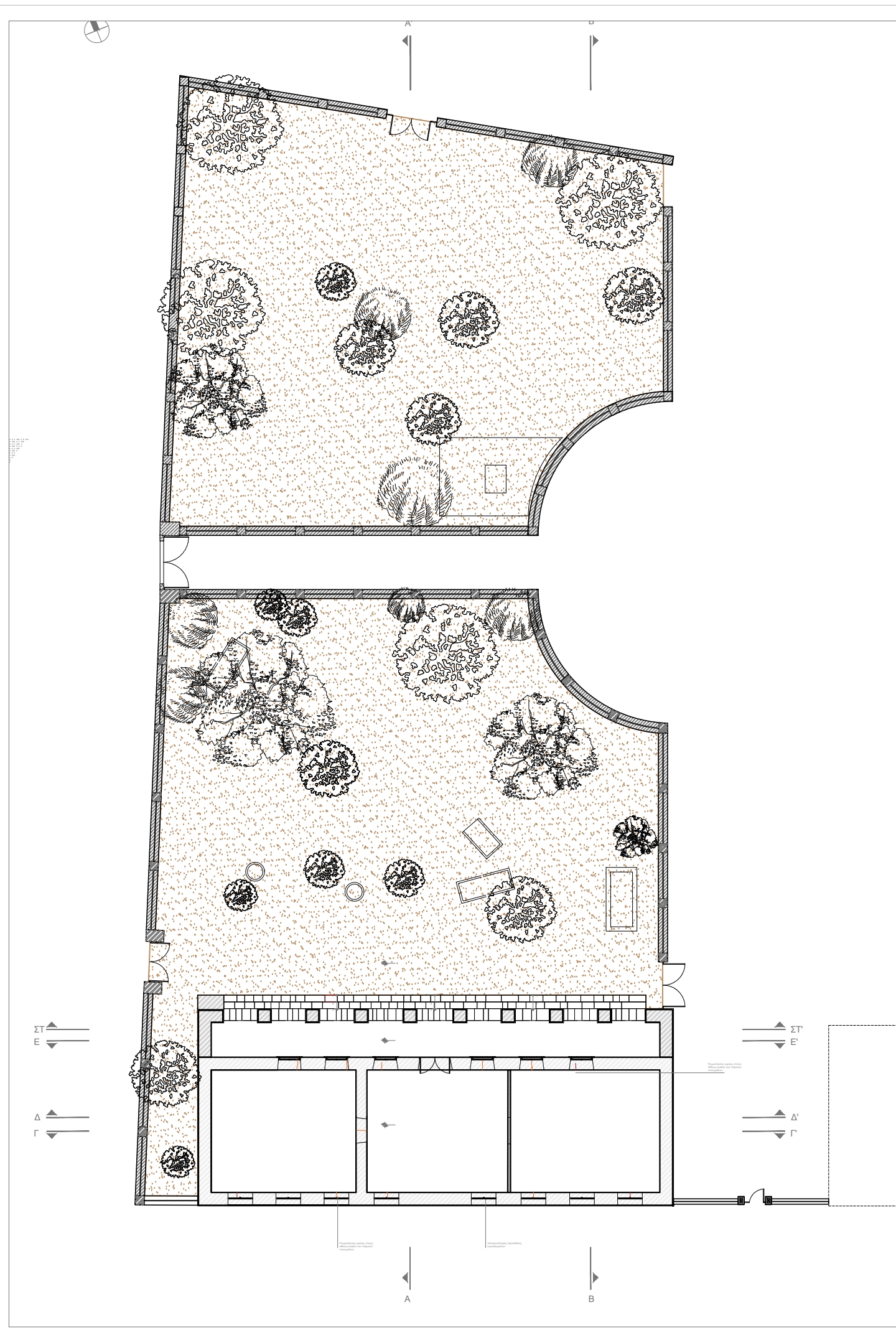
ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
«ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ
ΕΥΝΑΡΔΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ»

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: ΚΟΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ: ΚΟΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
 ΑΣΑΛΑΝΙΔΗΣ ΚΑΙΜΗΣ
 ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΙ ΜΑΡΙΑ
ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΠΙΤΣΙΔΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ : ΤΟΜΗ Β-Β' - ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ
ΚΑΙΜΑΚΑ : 1:50
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ : ΙΟΥΛΙΟΣ 2025



ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΦΘΟΡΩΝ	
	ΑΠΩΛΕΙΑ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
	ΑΠΩΛΕΙΑ ΚΟΝΙΑΜΑΤΟΣ
	ΑΠΩΛΕΙΑ ΔΟΜΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ
	ΑΠΟΣΘΑΡΩΣΗ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
	ΑΠΟΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
	ΡΩΓΜΗ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΥΡΟΥΣ (>10ΜΜ)
	ΡΩΓΜΗ ΜΙΚΡΟΥ ΕΥΡΟΥΣ (<10ΜΜ)
	ΑΠΟΚΛΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΡΙΖΟΝΤΙΟ/ΚΑΤΑΚΟΡΥΦΟ
ΑΙΤΙΑ	
	ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΗ ΥΓΡΑΣΙΑ
	ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ

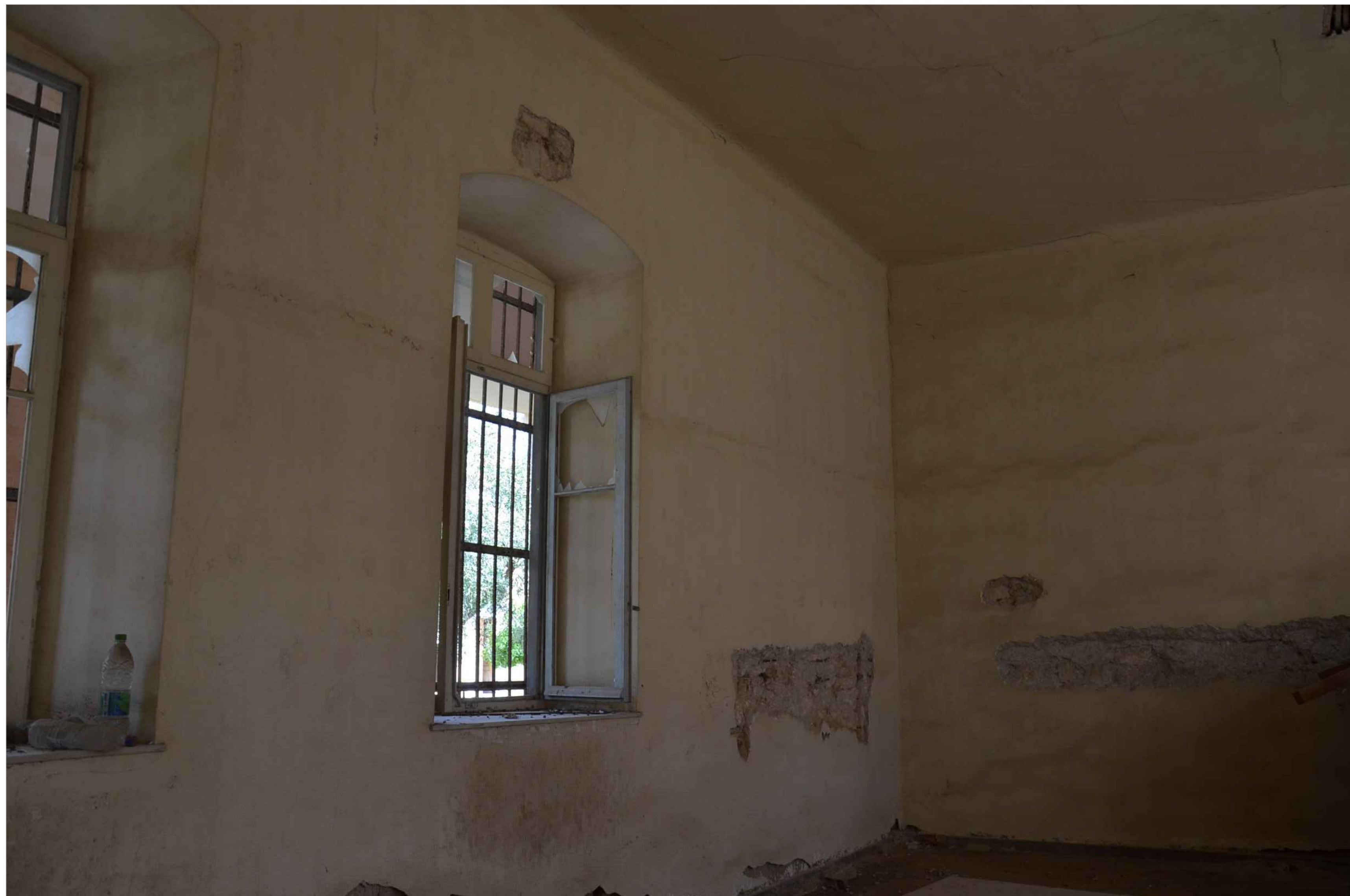


ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
Π.Μ.Σ. «ΧΩΡΟΣ, ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ & ΔΟΜΗΜΕΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ»
«ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΔΟΜΗΜΕΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕ ΠΡΟΗΓΜΕΝΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ»

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
«ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΕΥΝΑΡΔΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ»

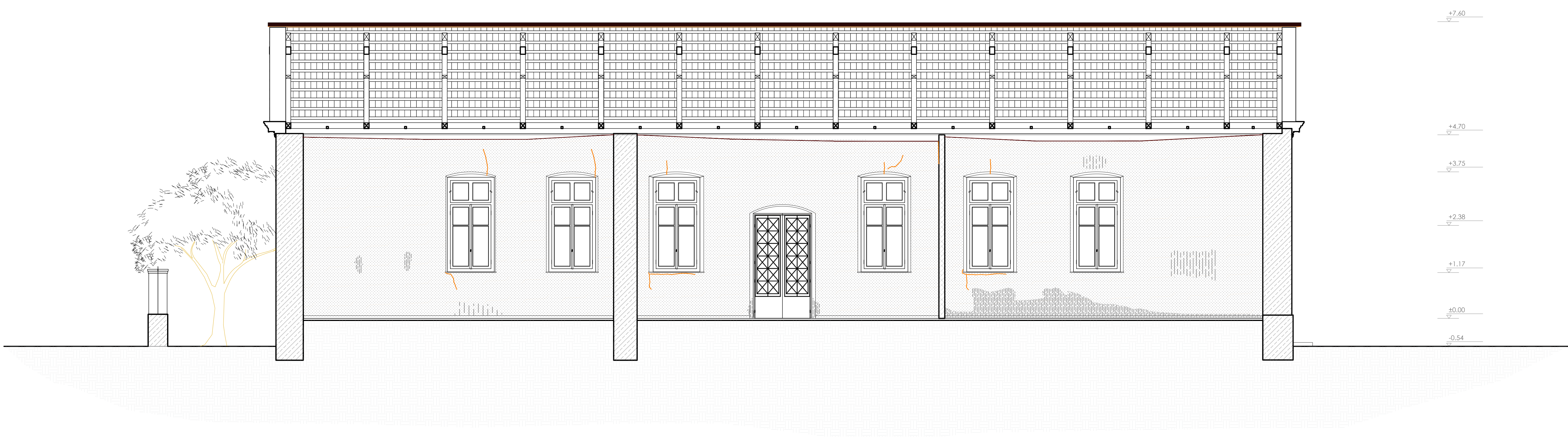
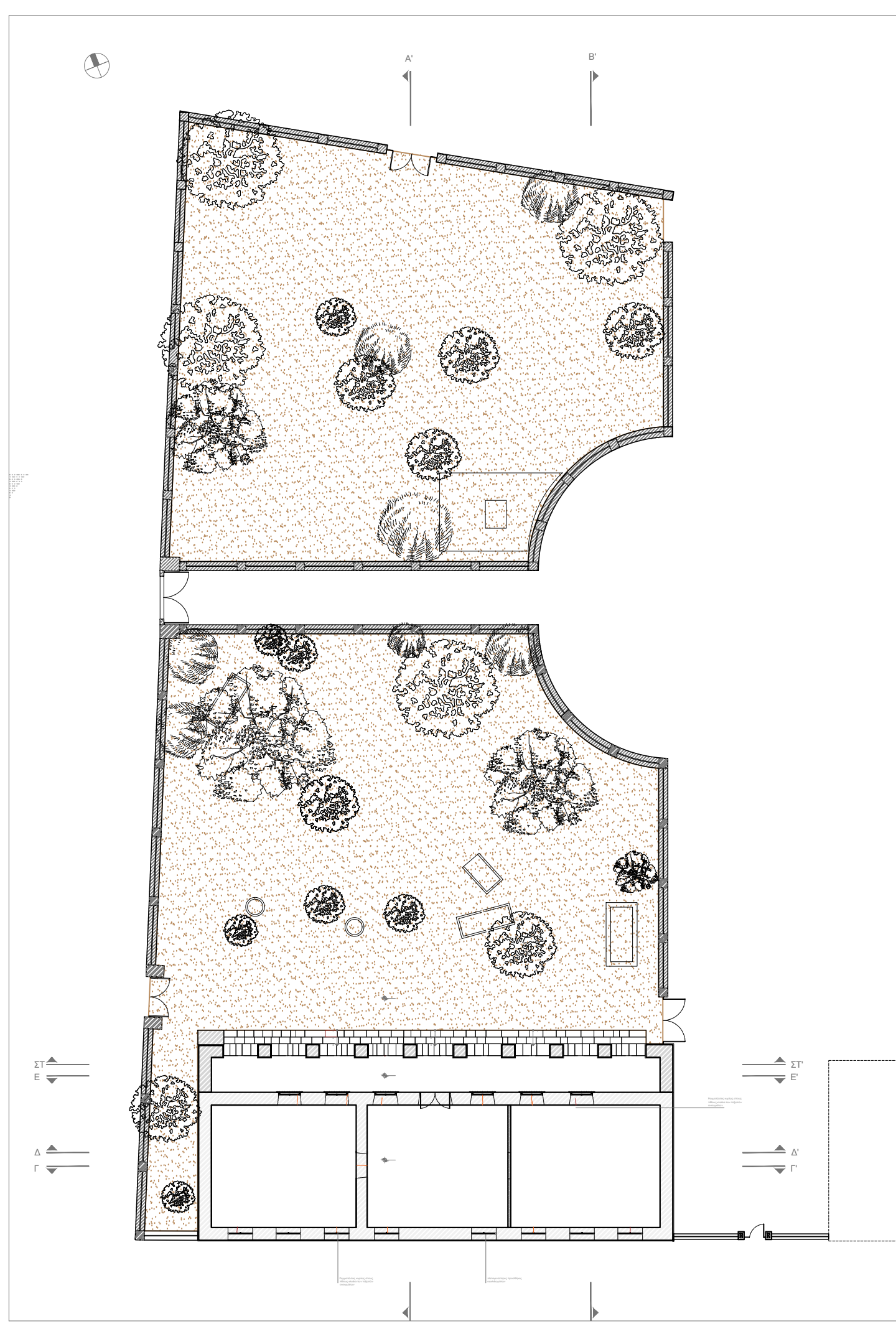
ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: ΚΟΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ: ΚΟΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΑΓΑΠΙΔΗΣ ΚΑΙΜΗΣ
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΙ ΜΑΡΙΑ
ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΠΙΤΣΙΛΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ : ΤΟΜΗ Γ-Γ' - ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ
ΚΑΙΜΑΚΑ : 1:50
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ : ΙΟΥΛΙΟΣ 2025



ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΦΘΟΡΩΝ

	ΑΠΩΛΕΙΑ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
	ΑΠΩΛΕΙΑ ΚΟΝΙΑΜΑΤΟΣ
	ΑΠΩΛΕΙΑ ΔΟΜΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ
	ΑΠΟΣΘΑΡΩΣΗ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
	ΑΠΟΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
	ΡΩΓΜΗ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΥΡΟΥΣ (>10ΜΜ)
	ΡΩΓΜΗ ΜΙΚΡΟΥ ΕΥΡΟΥΣ (<10ΜΜ)
	ΑΠΟΚΛΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΡΙΖΟΝΤΙΟ/ΚΑΤΑΚΟΡΥΦΟ
ΑΙΤΙΑ	
	ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΗ ΥΓΡΑΣΙΑ
	ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ

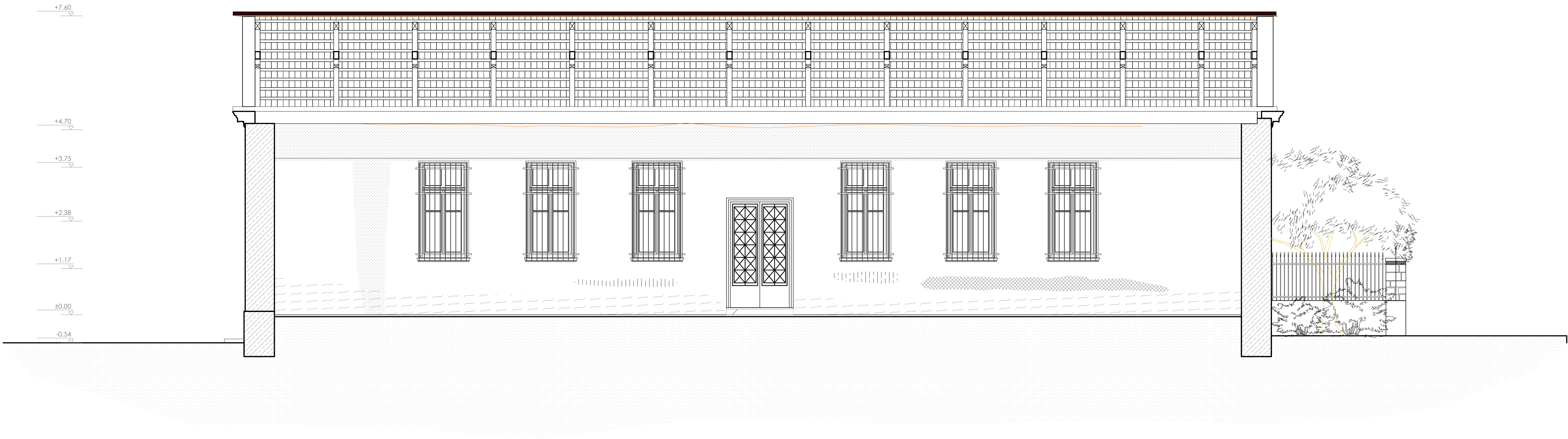
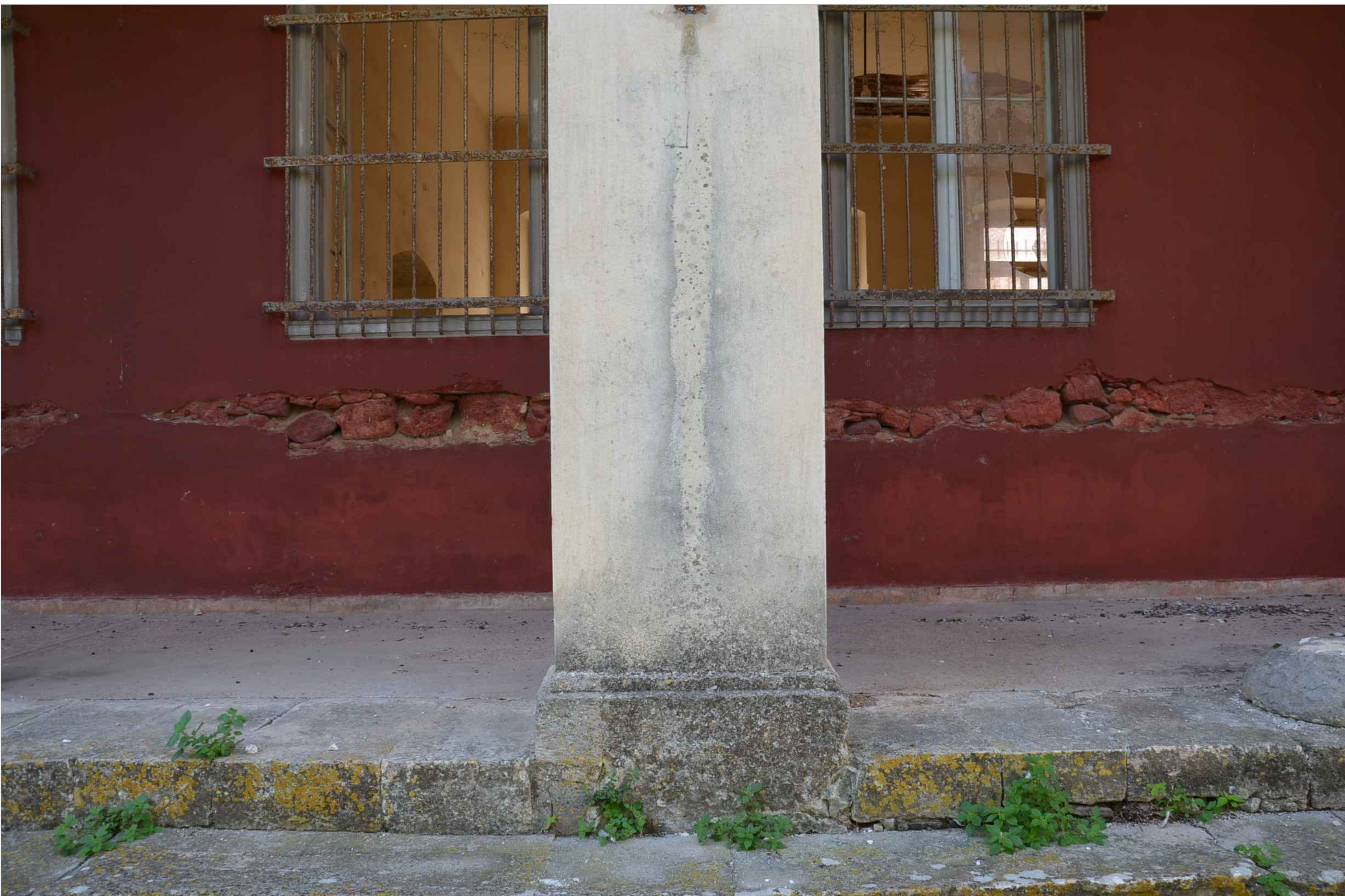


ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
Π.Μ.Σ. «ΧΩΡΟΣ, ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ & ΔΟΜΗΜΕΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ»
«ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΔΟΜΗΜΕΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕ ΠΡΟΗΓΜΕΝΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ»

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
«ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΕΥΝΑΡΔΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ»

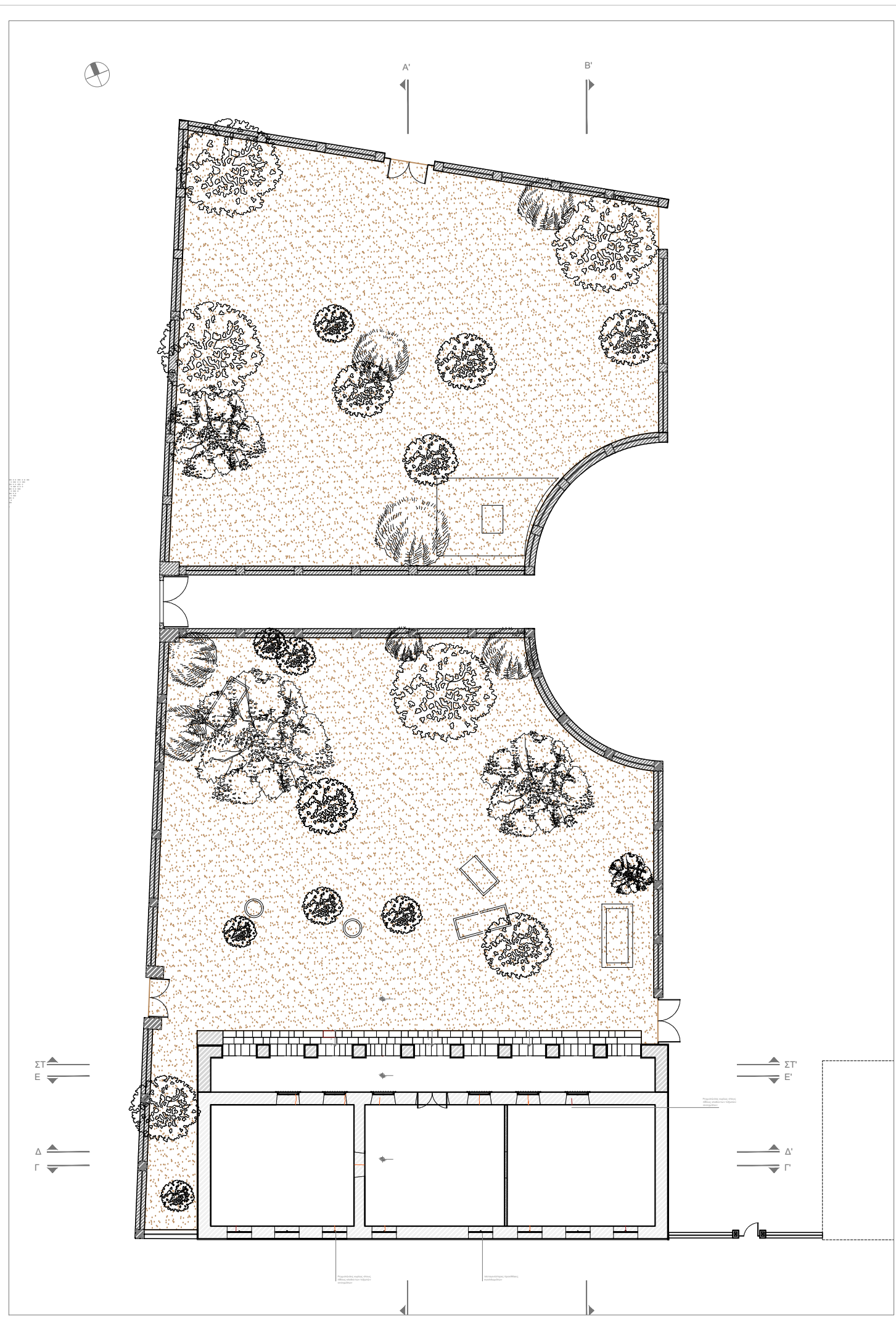
ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: ΚΟΥΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ: ΚΟΥΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
 ΑΣΑΝΙΔΗΣ ΚΑΙΜΗΣ
 ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΙ ΜΑΡΙΑ
ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΠΙΤΣΙΛΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ : ΤΟΜΗ Δ-Δ' - ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ
ΚΑΙΜΑΚΑ : 1:50
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ : ΙΟΥΛΙΟΣ 2025



ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΦΘΟΡΩΝ

	ΑΠΩΛΕΙΑ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
	ΑΠΩΛΕΙΑ ΚΟΝΙΑΜΑΤΟΣ
	ΑΠΩΛΕΙΑ ΔΟΜΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ
	ΑΠΟΣΘΑΡΩΣΗ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
	ΑΠΟΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
	ΡΩΓΜΗ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΥΡΟΥΣ (>10ΜΜ)
	ΡΩΓΜΗ ΜΙΚΡΟΥ ΕΥΡΟΥΣ (<10ΜΜ)
	ΑΠΟΚΛΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΡΙΖΟΝΤΙΟ/ΚΑΤΑΚΟΡΥΦΟ
ΑΙΤΙΑ	
	ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΗ ΥΓΡΑΣΙΑ
	ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ



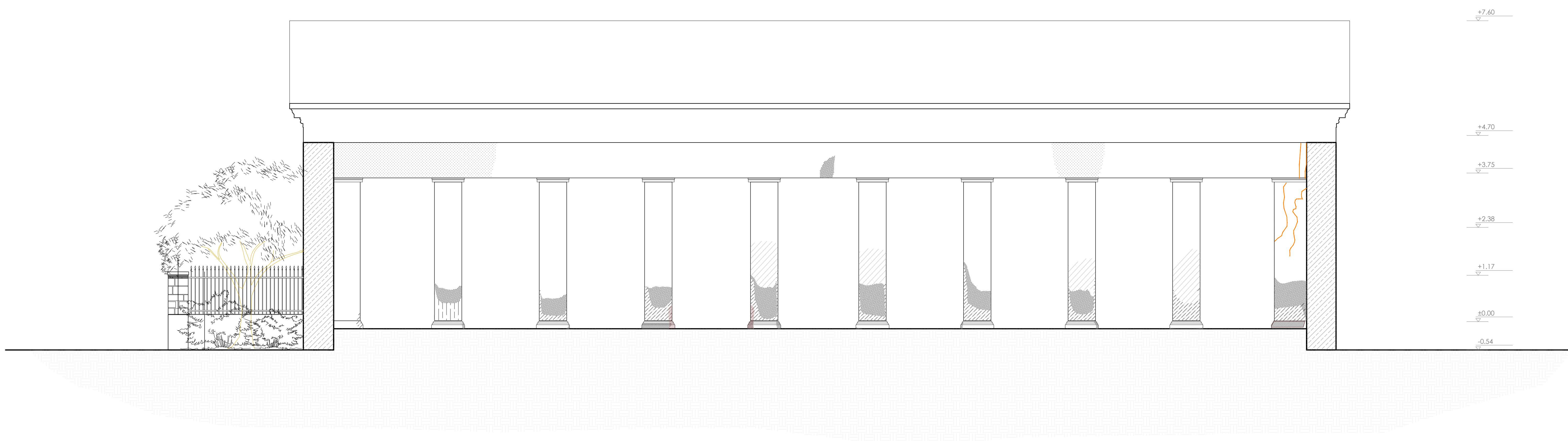


ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
Π.Μ.Σ. «ΧΩΡΟΣ, ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ & ΔΟΜΗΜΕΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ»
«ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΔΟΜΗΜΕΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕ ΠΡΟΗΓΜΕΝΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ»

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
«ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ
ΕΥΝΑΡΔΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ»

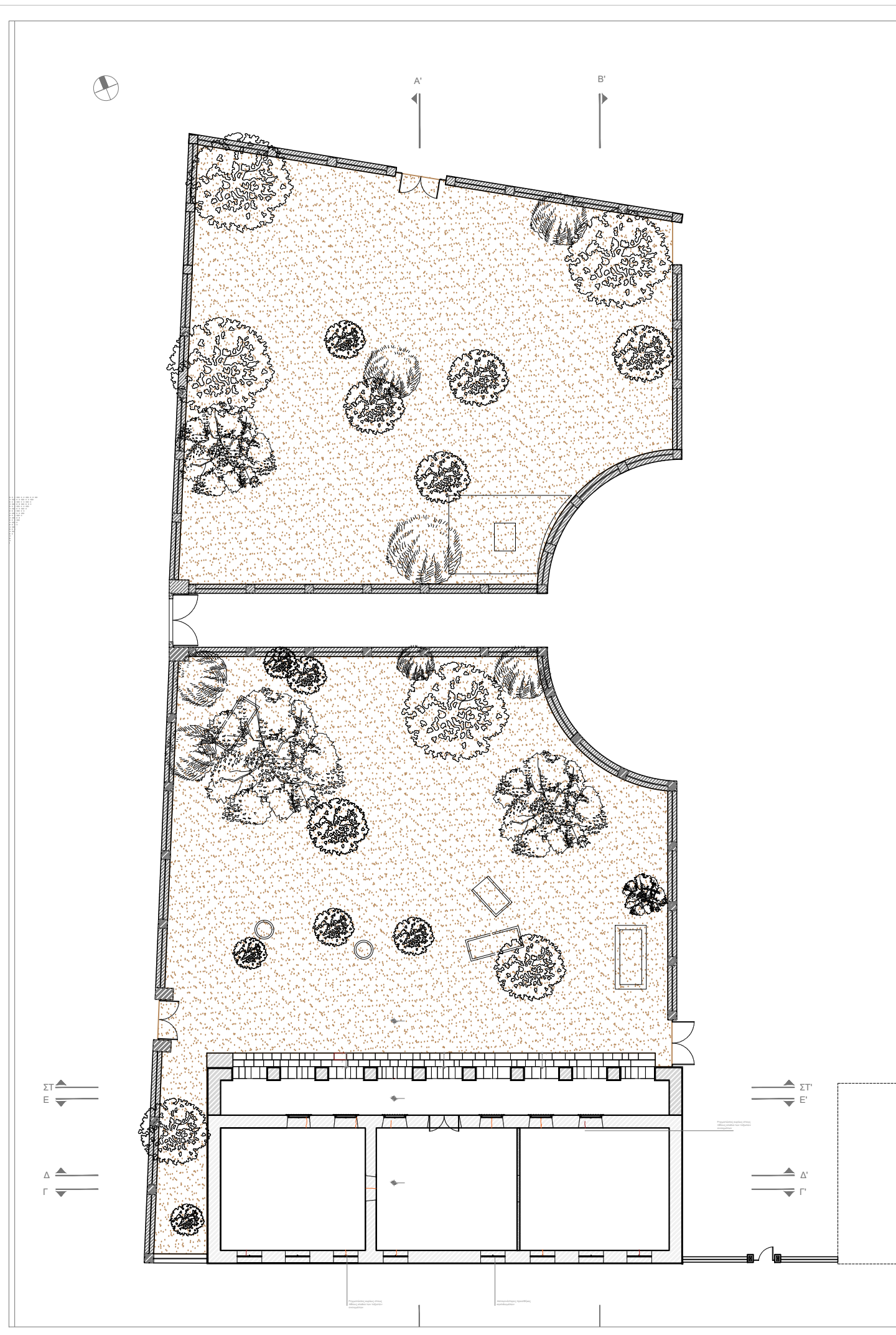
ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: ΚΟΥΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ: ΚΟΥΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΑΓΑΛΑΝΙΩΤΣ ΚΑΙΜΗΝΗΣ
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΙ ΜΑΡΙΑ
ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΠΙΤΣΙΛΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ : ΤΟΜΗ Ε-Ε' - ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ
ΚΑΙΜΑΚΑ : 1:50
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ : ΙΟΥΛΙΟΣ 2025



ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΦΘΟΡΩΝ

	ΑΠΩΛΕΙΑ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
	ΑΠΩΛΕΙΑ ΚΟΝΙΑΜΑΤΟΣ
	ΑΠΩΛΕΙΑ ΔΟΜΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ
	ΑΠΟΣΘΑΡΩΣΗ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
	ΑΠΟΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
	ΡΩΓΜΗ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΥΡΟΥΣ (>10ΜΜ)
	ΡΩΓΜΗ ΜΙΚΡΟΥ ΕΥΡΟΥΣ (<10ΜΜ)
	ΑΠΟΚΛΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΡΙΖΟΝΤΙΟ/ΚΑΤΑΚΟΡΥΦΟ
ΑΙΤΙΑ	
	ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΗ ΥΓΡΑΣΙΑ
	ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ





ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
Π.Μ.Σ. «ΧΩΡΟΣ, ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ & ΔΟΜΗΜΕΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ»
«ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΔΟΜΗΜΕΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕ ΠΡΟΗΓΜΕΝΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ»

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
«ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ
ΕΥΝΑΡΔΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ»

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: ΚΟΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ: ΚΟΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΑΓΑΠΙΔΗΣ ΚΑΙΜΗΣ
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΙ ΜΑΡΙΑ
ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΠΙΤΣΙΔΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ : ΤΟΜΗ ΣΤ' - ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ
ΚΑΙΜΑΚΑ : 1:50
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ : ΙΟΥΛΙΟΣ 2025



ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Π.Μ.Σ. «ΧΩΡΟΣ, ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ & ΔΟΜΗΜΕΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ»

«ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΔΟΜΗΜΕΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕ ΠΡΟΗΓΜΕΝΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ»

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

«ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ
ΕΥΝΑΡΔΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ»

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: ΚΩΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ

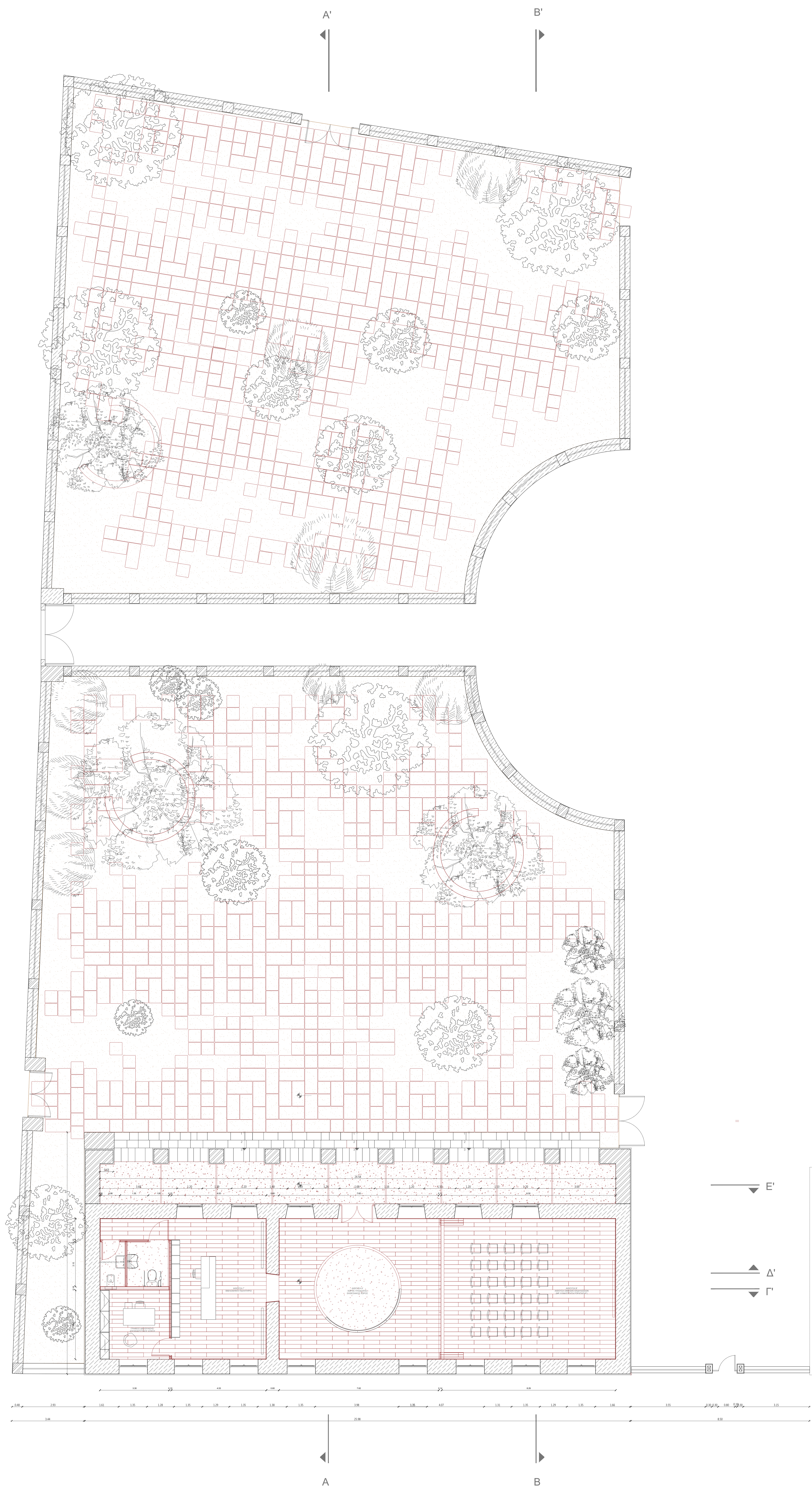
ΕΠΙΤΡΟΠΗ: ΚΩΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΑΣΛΑΝΙΔΗΣ ΚΛΙΜΗΣ
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΙ ΜΑΡΙΑ

ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΠΙΤΣΙΛΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ : ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ/ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΚΛΙΜΑΚΑ : 1:100

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ : ΙΟΥΛΙΟΣ 2025



	ΑΡΓΟΛΙΘΟΔΟΜΗ
	ΛΙΘΟΔΟΜΗ
	ΟΠΤΟΠΛΙΝΘΟΔΟΜΗ
	ΕΛΑΦΡΙΑ ΥΛΙΚΑ/ ΤΣΙΜΕΝΤΟΚΟΝΙΑΜΑ
	ΧΩΜΑ
	ΣΚΥΡΟΔΕΜΑ

ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ Ε (ΩΦΕΛΙΜΟ)= 165 Μ²



ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Π.Μ.Σ. «ΧΩΡΟΣ, ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ & ΔΟΜΗΜΕΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ»

«ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΔΟΜΗΜΕΝΟΥ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕ ΠΡΟΗΓΜΕΝΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ»

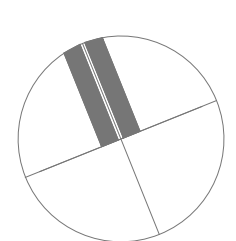
ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
«ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ
ΕΥΝΑΡΔΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ»

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: ΚΩΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ: ΚΩΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΑΣΛΑΝΙΔΗΣ ΚΑΙΜΗΣ
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΙ ΜΑΡΙΑ

ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΠΙΤΣΙΛΟΥ

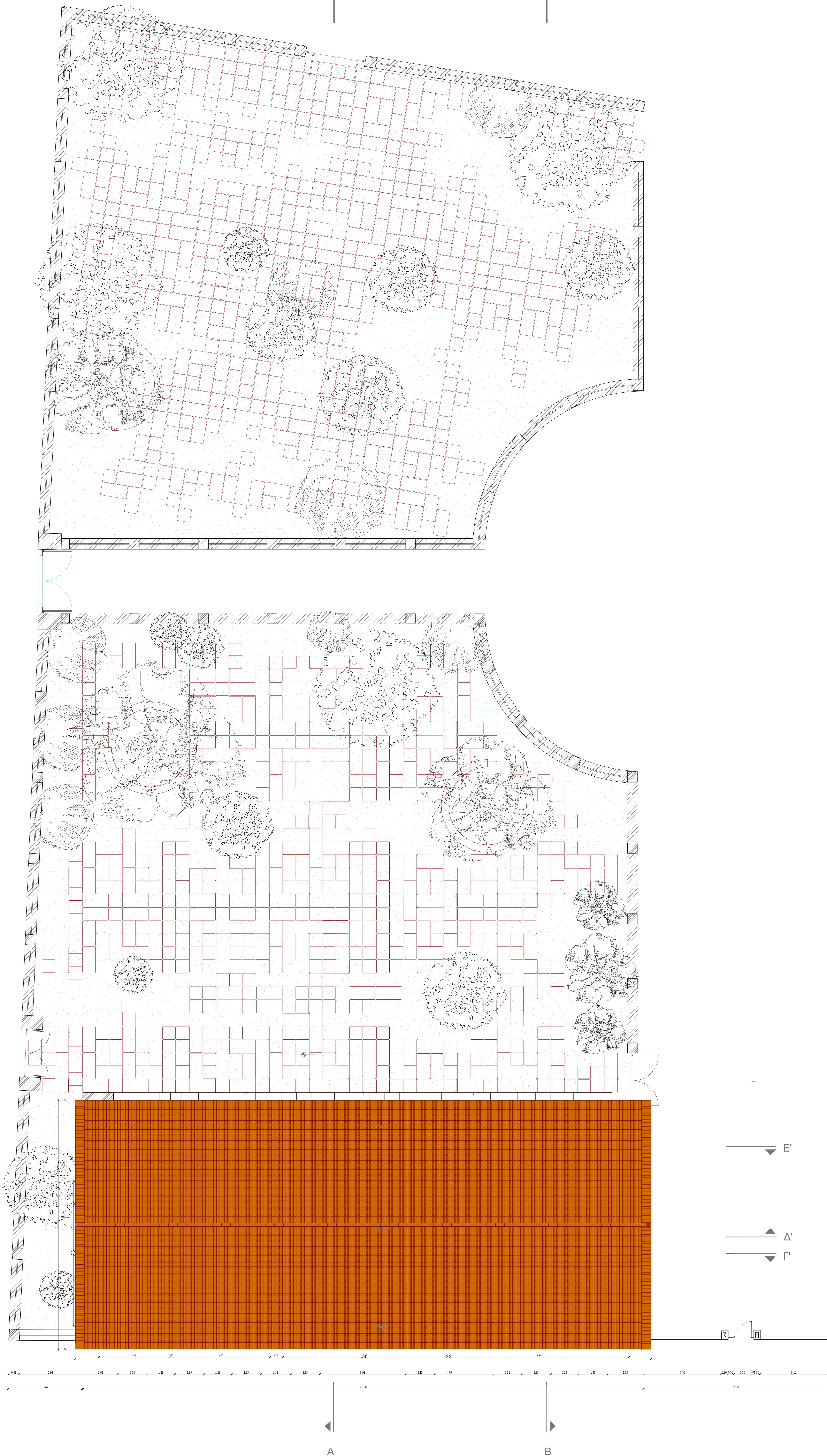
ΤΙΤΛΟΣ : ΚΑΤΩΦΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ/ ΠΡΟΤΑΣΗ
ΚΛΙΜΑΚΑ : 1.50
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ : ΙΟΥΛΙΟΣ 2025



A'



B'



ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΥΛΙΚΩΝ

	ΑΡΓΟΛΙΘΟΔΟΜΗ
	ΛΙΘΟΔΟΜΗ
	ΟΠΤΟΛΙΝΘΟΔΟΜΗ
	ΕΛΑΦΡΙΑ ΥΛΙΚΑ/ ΤΣΙΜΕΝΤΟΚΟΝΙΑΜΑ
	ΧΩΜΑ
	ΣΚΥΡΟΔΕΜΑ

ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ Ε (ΩΦΕΛΙΜΟ)= 165 Μ²



ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

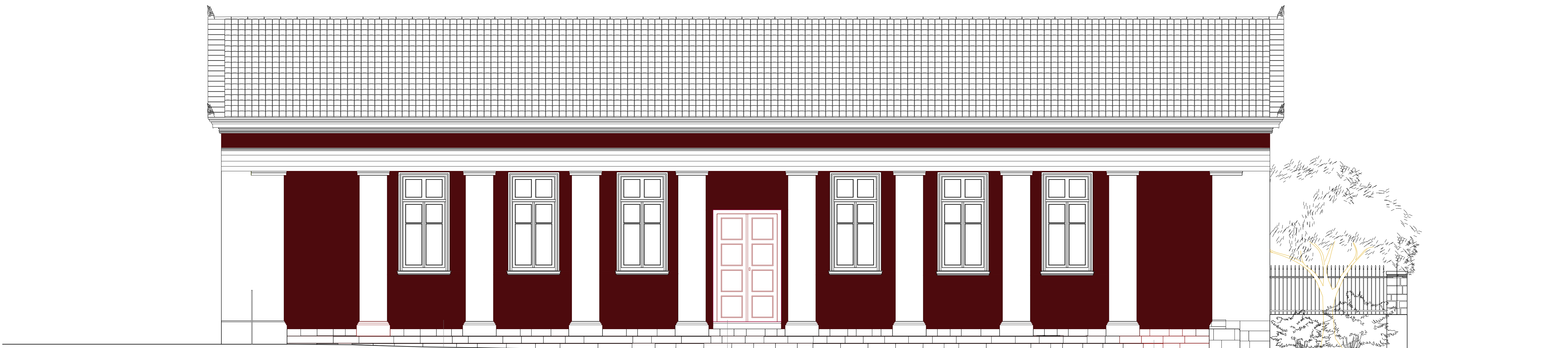
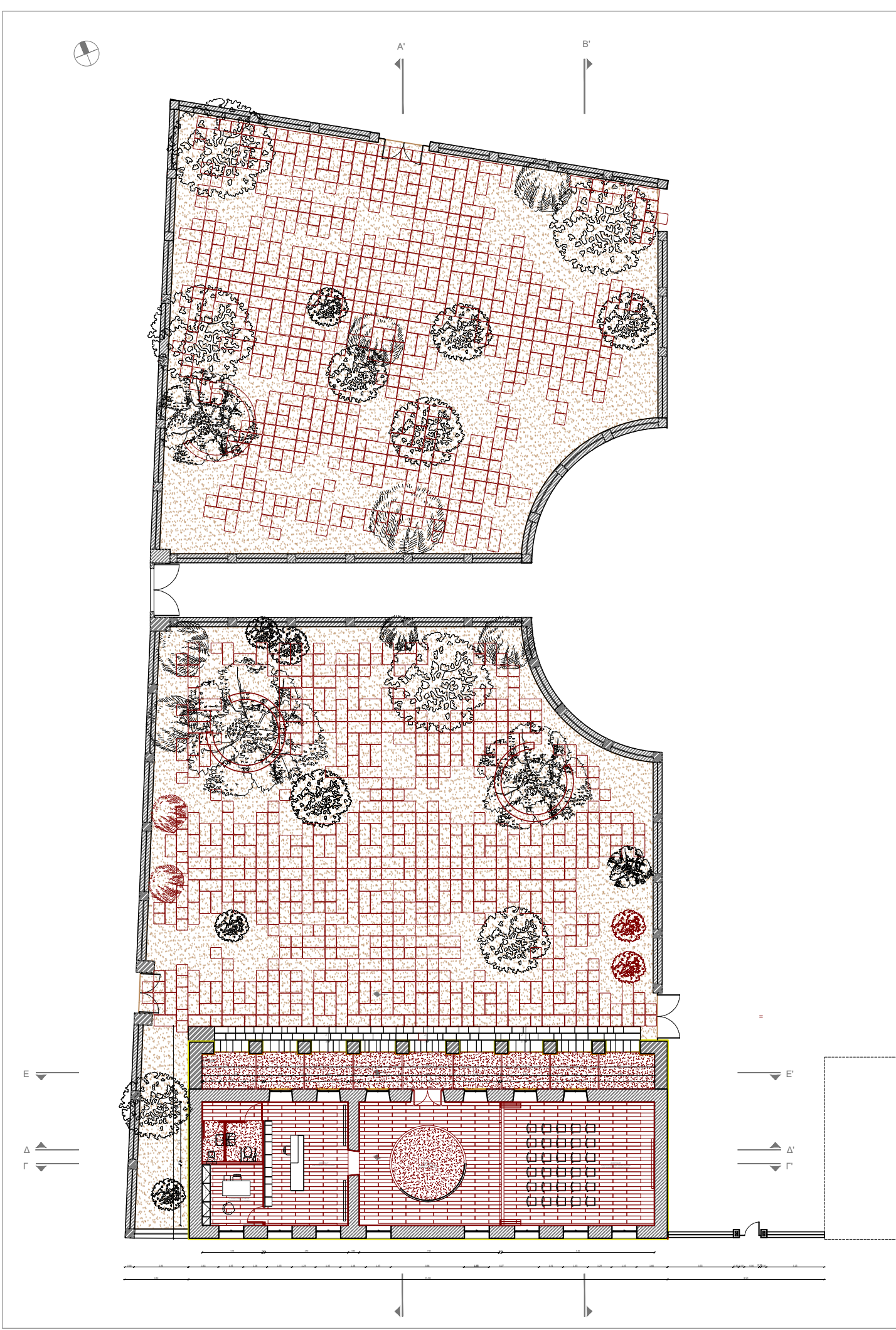
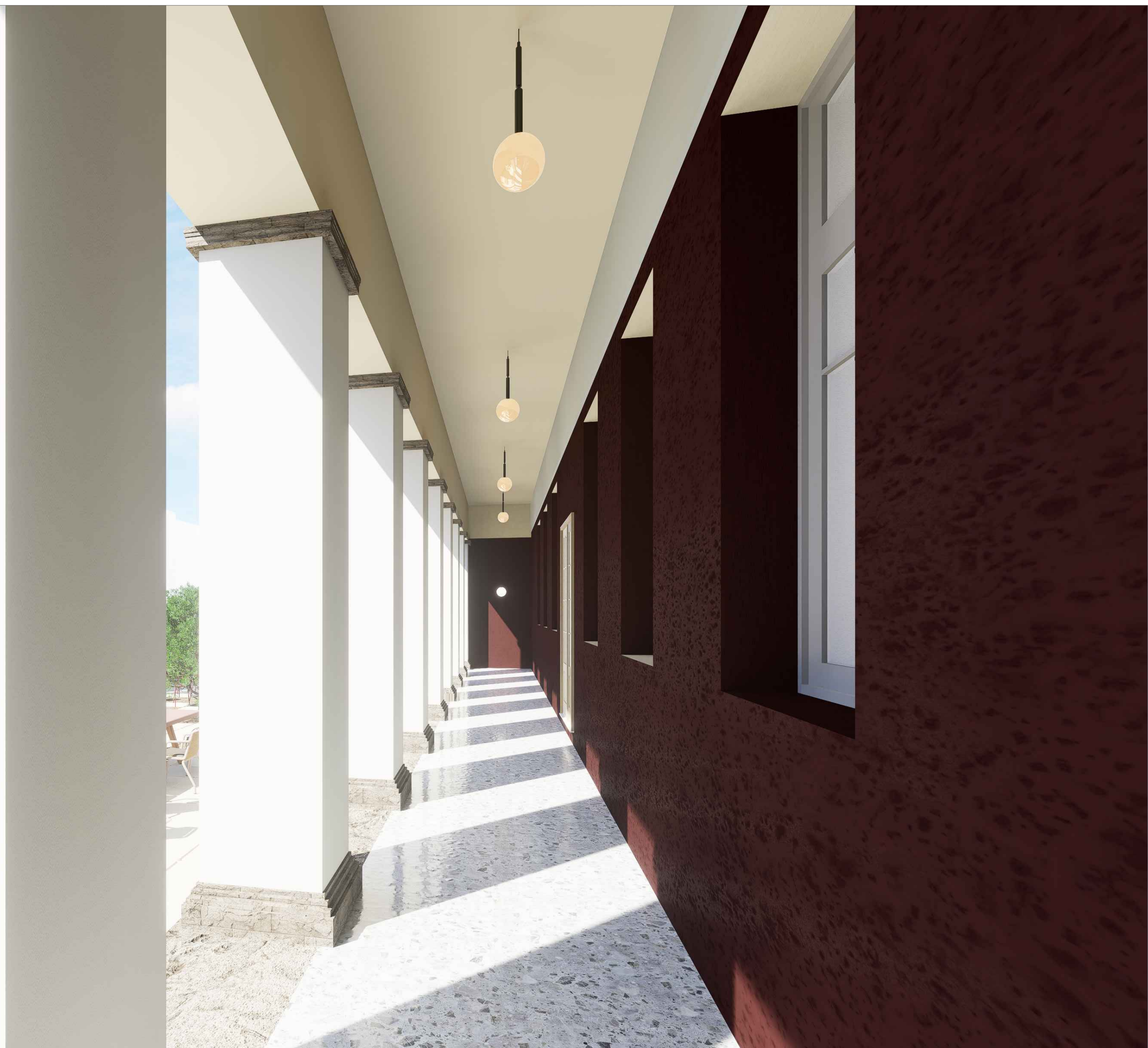
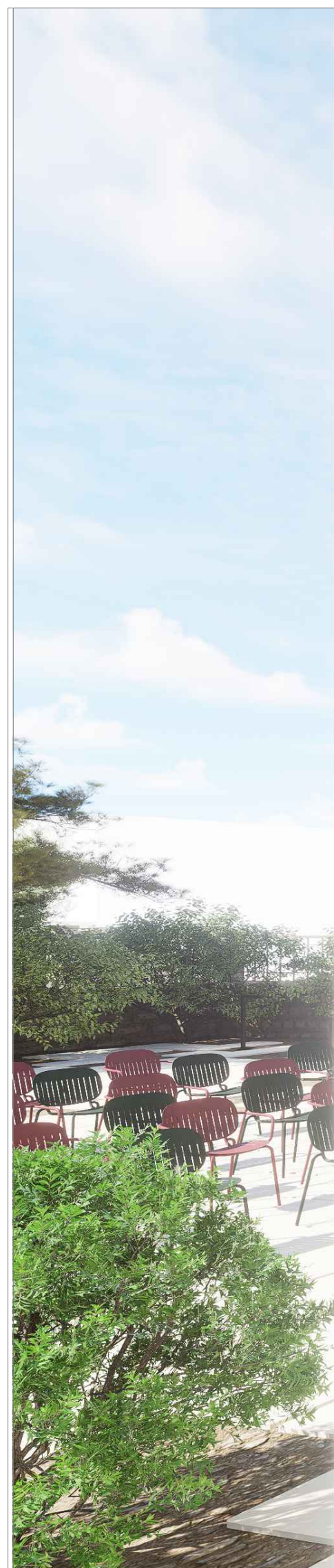
Π.Μ.Σ. «ΧΩΡΟΣ, ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ & ΔΟΚΙΜΗΜΕΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ»

«ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΔΟΚΙΜΗΜΕΝΟΥ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕ ΠΡΟΗΓΜΕΝΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ»

ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
«ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ
ΕΥΝΑΡΔΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ»

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: ΚΩΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ: ΚΩΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ,
ΑΣΠΑΝΙΩΤΗΣ ΚΛΙΜΗΣ,
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΙ ΜΑΡΙΑ
ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΠΙΤΣΙΛΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ : ΚΑΤΟΨΗ ΣΤΕΓΗΣ/ ΠΡΟΣΤΑΣΗ
ΚΑΙΜΑΚΑ : 1:50
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ : ΙΟΥΛΙΟΣ 2025



Επιτομή Προσώπου: Ουδείς με τίτλους, ουδένους επισημοποιώντας, ουδένους αποκαταστάζοντες ουδέν της κοινότητος διακρίνοντας.

Νέοι κατακόρυφοι άξονες

Αντικατάσταση κήπων, φύτευση με νέους, νέες δομές



ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Π.Μ.Σ. «ΧΩΡΟΣ, ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ & ΔΟΜΗΜΕΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ»

«ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΔΟΜΗΜΕΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕ ΠΡΟΗΓΜΕΝΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ»

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

«ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ
ΕΥΝΑΡΔΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ»

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: ΚΟΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ

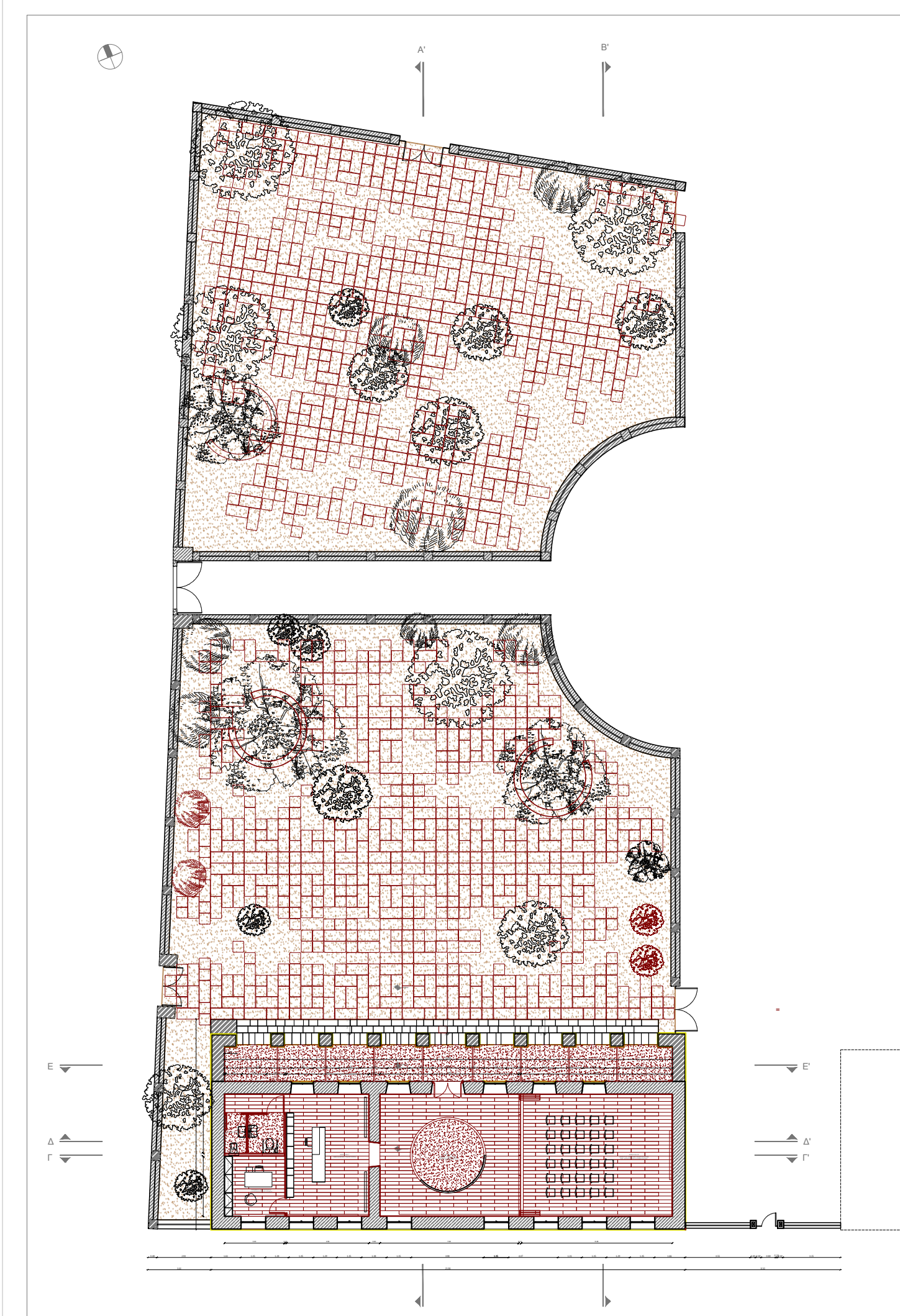
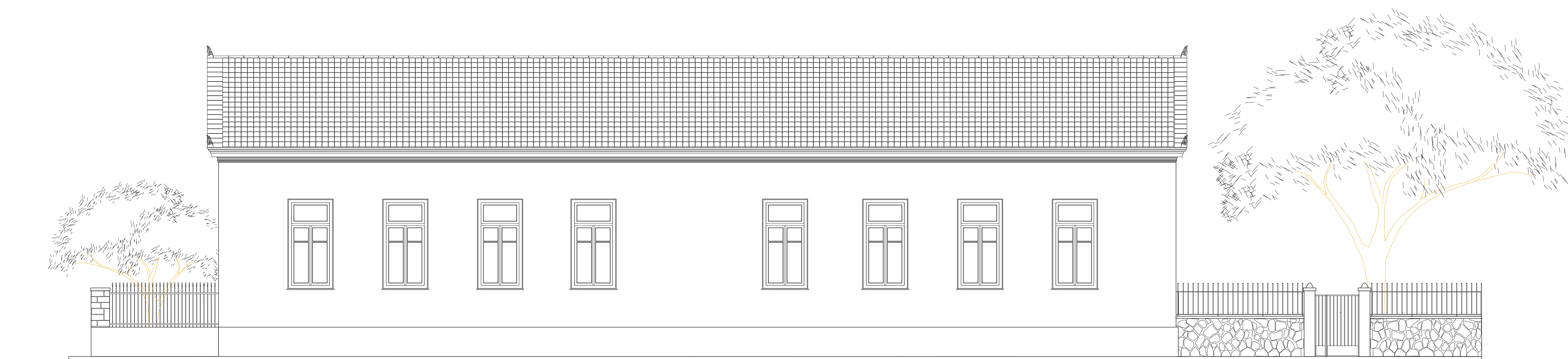
ΕΠΙΤΡΟΠΗ: ΚΟΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΑΣΑΝΙΔΗΣ ΚΑΙΜΗΣ
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΙ ΜΑΡΙΑ

ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΠΙΤΣΙΔΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ : ΒΟΡΕΙΑ ΟΩΗ - ΠΡΟΤΑΣΗ

ΚΑΙΜΑΚΑ : 1:50

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ : ΙΟΥΛΙΟΣ 2025

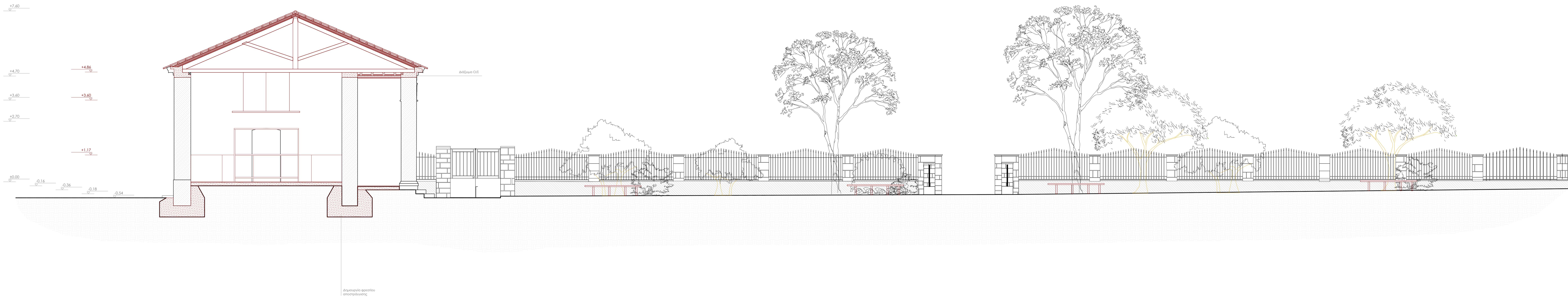
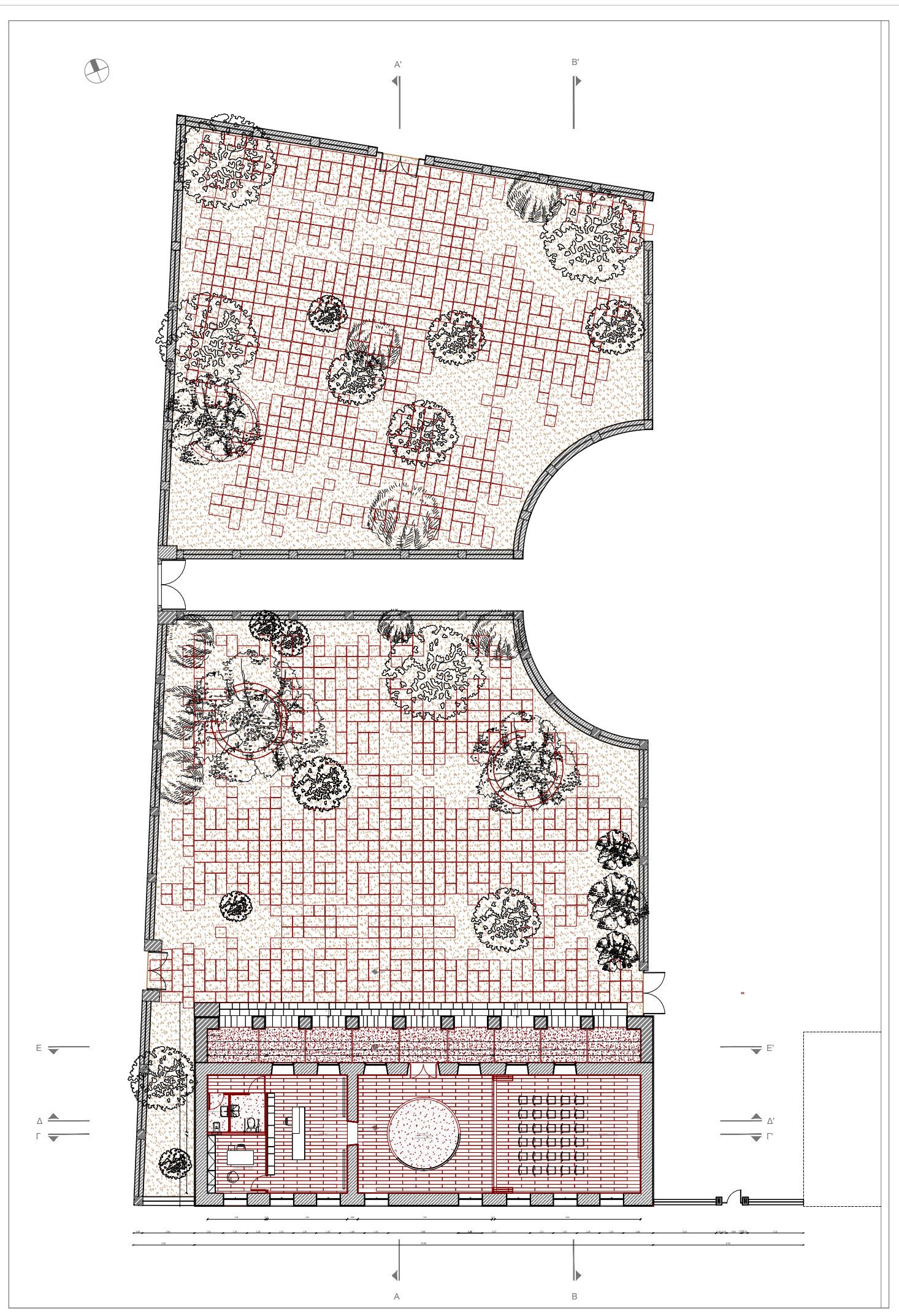
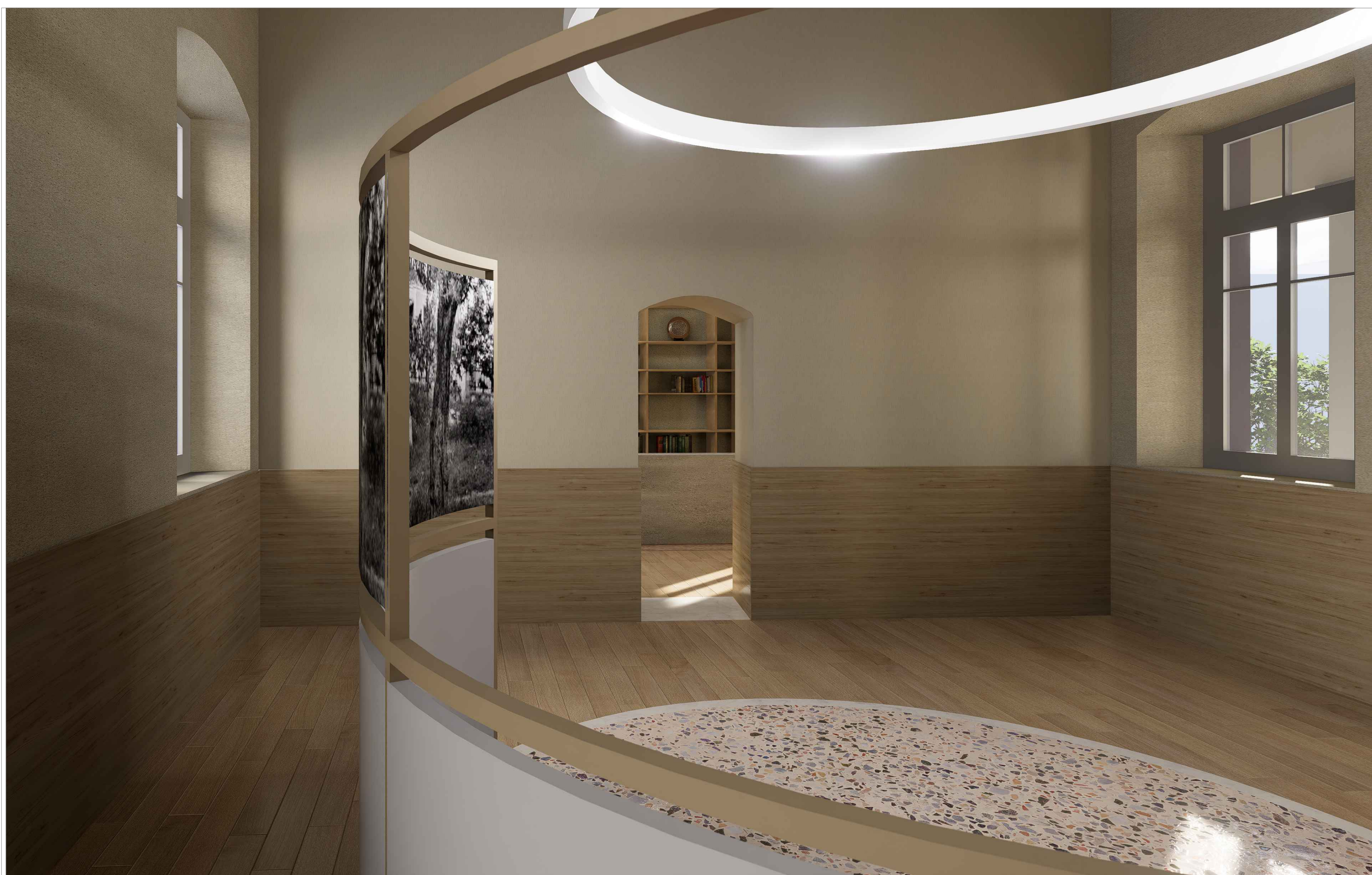


ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
Π.Μ.Σ. «ΧΩΡΟΣ, ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ & ΔΟΜΗΜΕΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ»
«ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΔΟΜΗΜΕΝΟΥ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕ ΠΡΟΗΓΜΕΝΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ»

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
«ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ
ΕΥΝΑΡΔΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ»

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: ΚΟΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ: ΚΟΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ ΚΑΙΜΗΣ
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΙ ΜΑΡΙΑ
ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΠΙΤΣΙΔΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ : ΝΟΤΙΑ ΩΝΗ - ΠΡΟΣΤΑΣΗ
ΚΑΙΜΑΚΑ : 1:50
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ : ΙΟΥΛΙΟΣ 2025

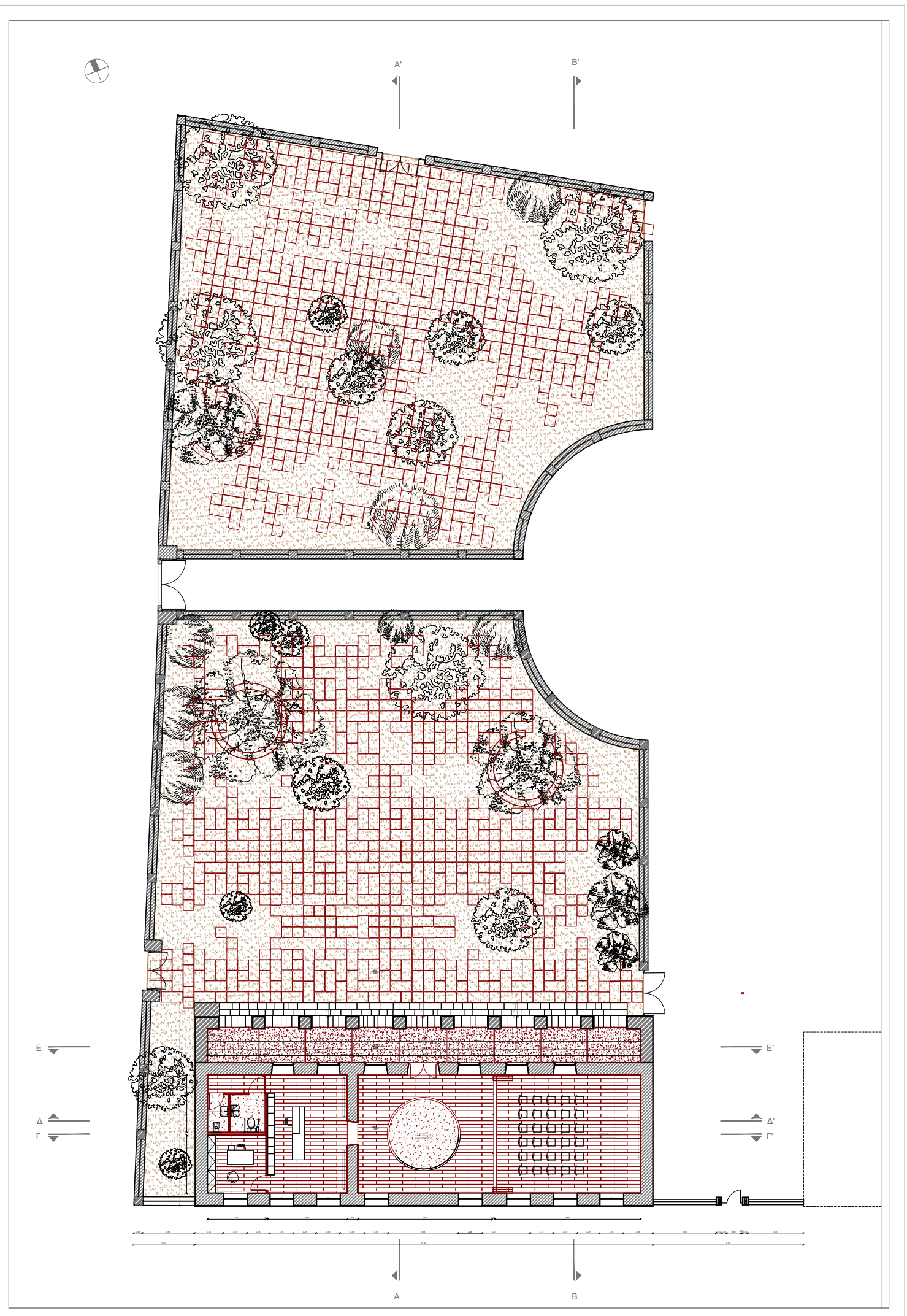
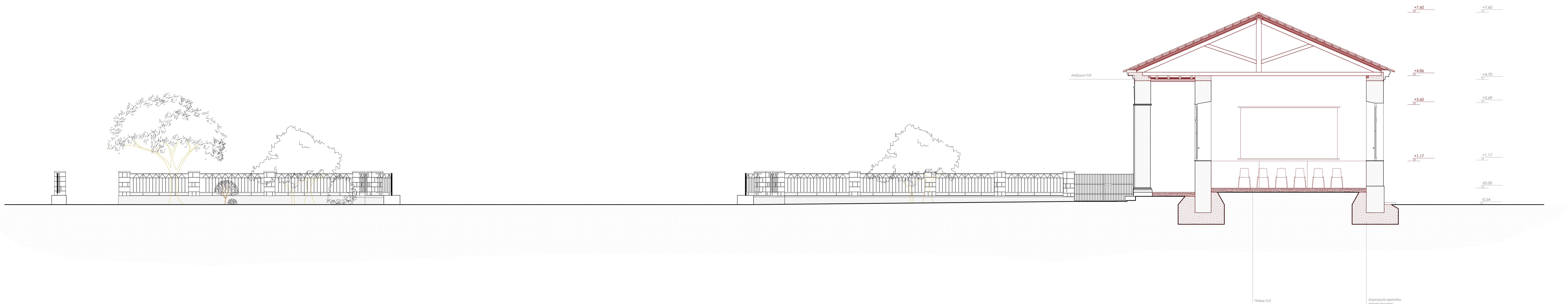


ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
Π.Μ.Σ. «ΧΩΡΟΣ, ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ & ΔΟΜΗΜΕΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ»
«ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΔΟΜΗΜΕΝΟΥ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕ ΠΡΟΗΓΜΕΝΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ»

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
«ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ
ΕΥΝΑΡΔΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ»

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: ΚΟΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ: ΚΟΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΑΙΜΗΝ
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΙ ΜΑΡΙΑ
ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΠΙΤΣΙΔΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ : ΤΟΜΗ Α-Α' - ΠΡΟΤΑΣΗ
ΚΑΙΜΑΚΑ : 1:50
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ : ΙΟΥΛΙΟΣ 2025



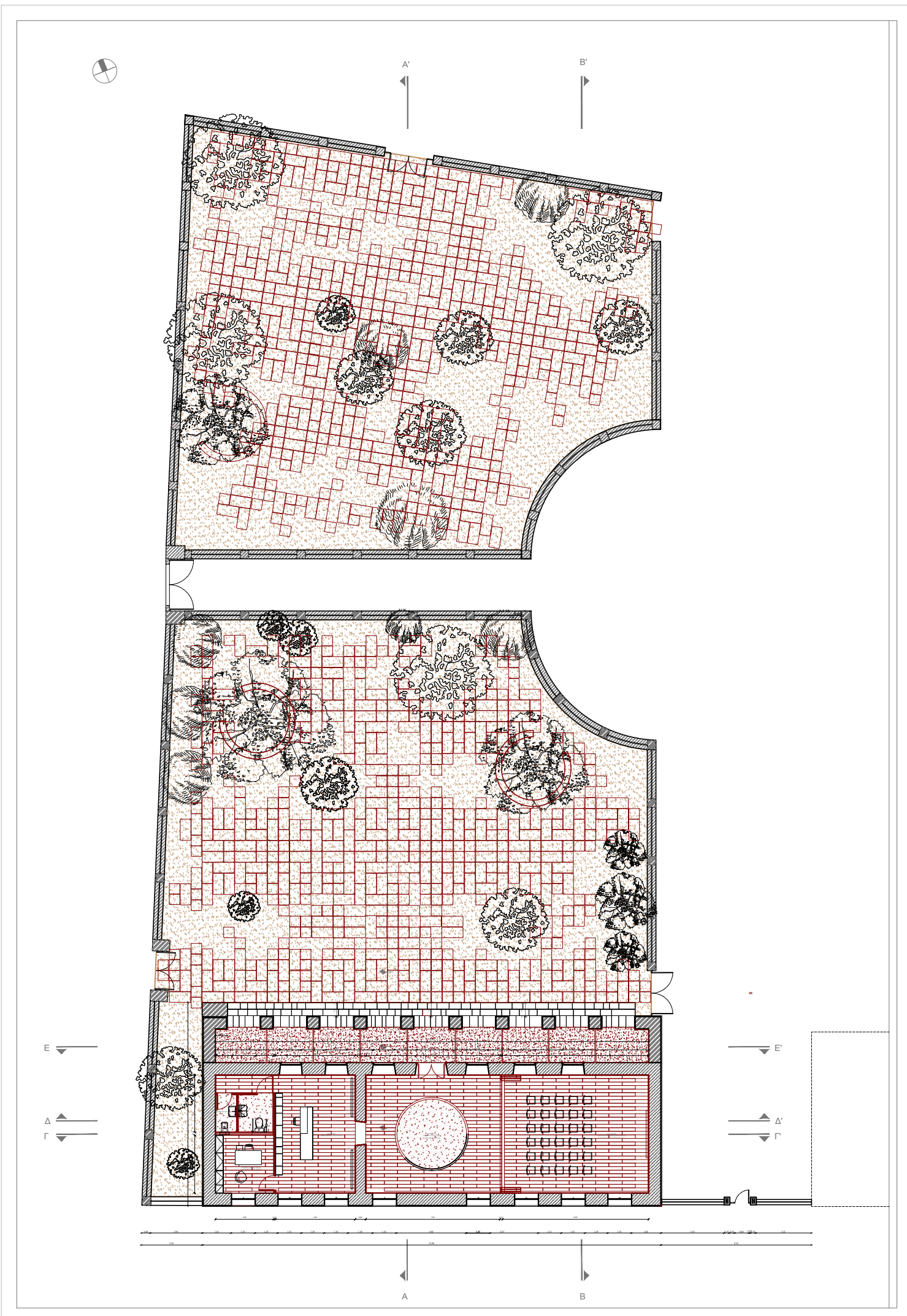
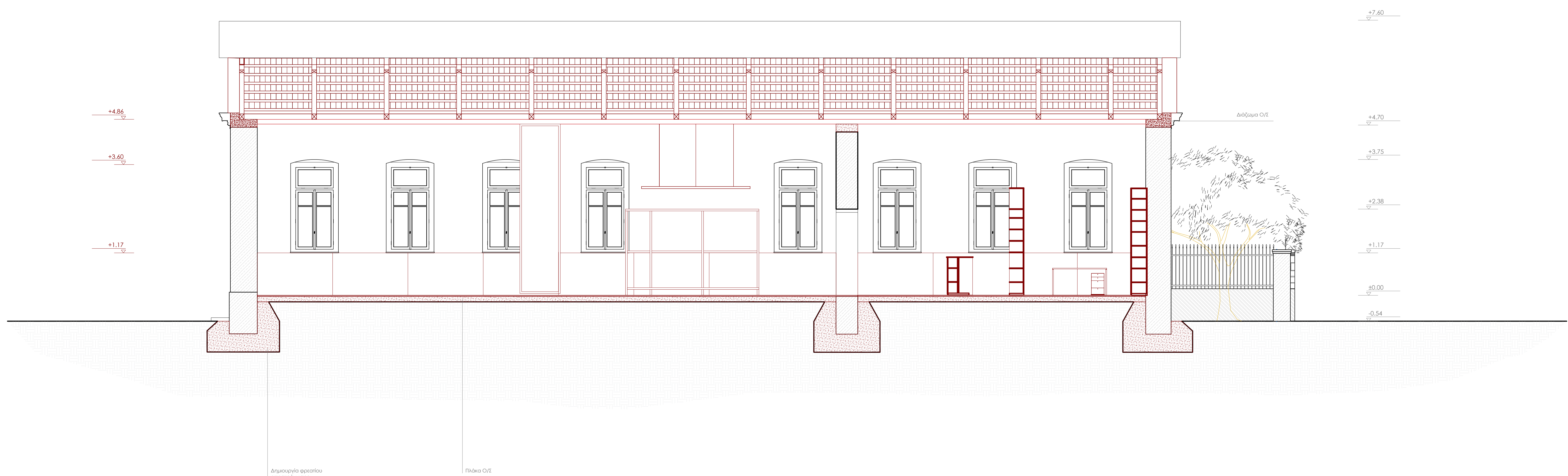


ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
Π.Μ.Σ. «ΧΩΡΟΣ, ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ & ΔΟΜΗΜΕΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ»
«ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΔΟΜΗΜΕΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕ ΠΡΟΗΓΜΕΝΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ»

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
«ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΕΥΝΑΡΔΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ»

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: ΚΟΥΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ: ΚΟΥΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
 ΑΣΛΑΝΙΔΗΣ ΚΑΙΜΗΣ
 ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΙ ΜΑΡΙΑ
ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΠΙΤΣΙΔΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ : ΤΟΜΗ Β-Β' - ΠΡΟΤΑΣΗ
ΚΑΙΜΑΚΑ : 1:50
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ : ΙΟΥΛΙΟΣ 2025

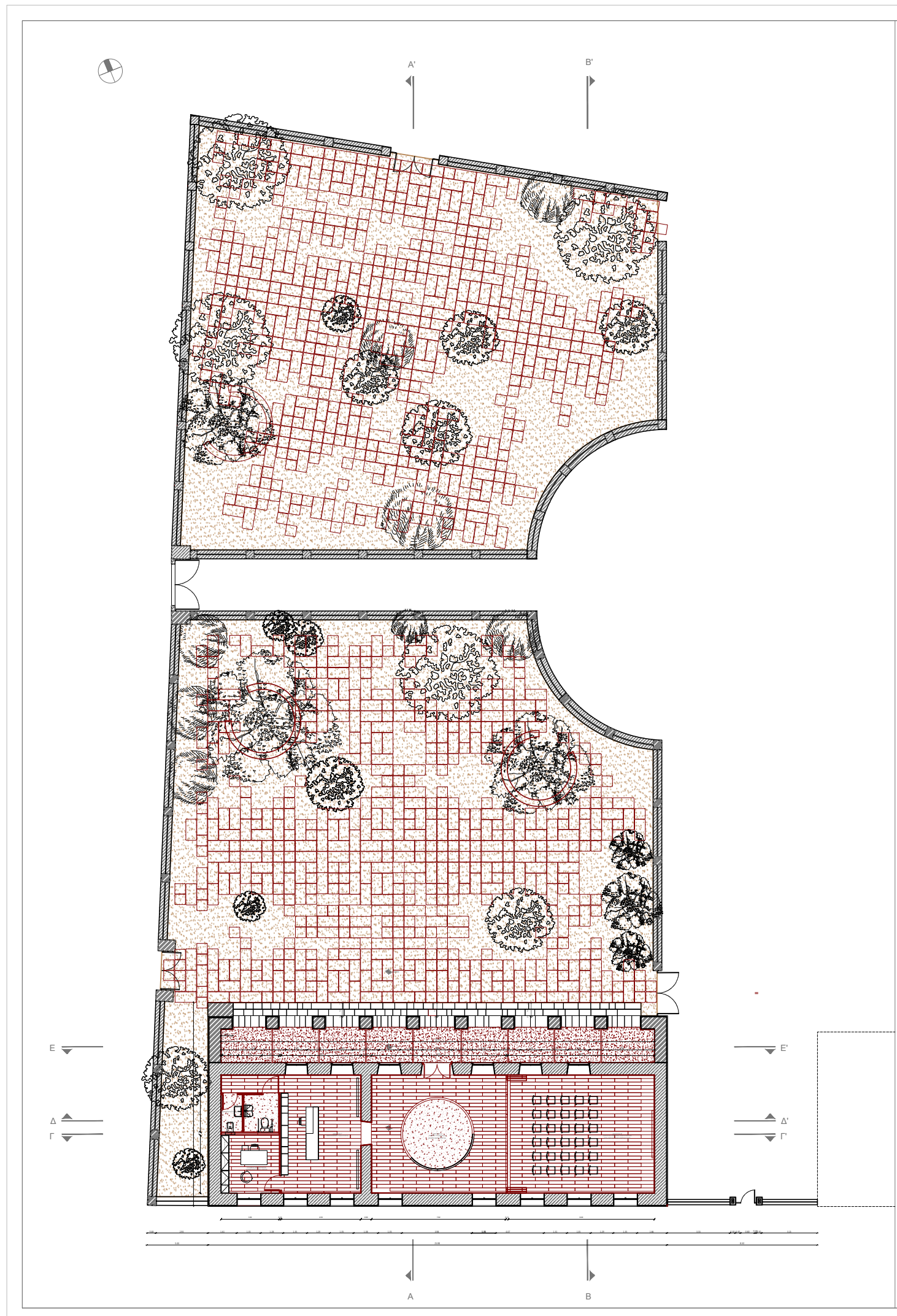


ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
Π.Μ.Σ. «ΧΩΡΟΣ, ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ & ΔΟΜΗΜΕΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ»
«ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΔΟΜΗΜΕΝΟΥ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕ ΠΡΟΗΓΜΕΝΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ»

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
«ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ
ΕΥΝΑΡΔΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ»

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: ΚΟΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ: ΚΟΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΑΣΑΛΙΩΤΣ ΚΑΙΜΗΣ
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΙ ΜΑΡΙΑ
ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΠΙΤΣΙΔΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ : ΤΟΜΗ Γ-Γ' - ΠΡΟΣΤΑΣΗ
ΚΑΙΜΑΚΑ : 1:50
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ : ΙΟΥΛΙΟΣ 2025



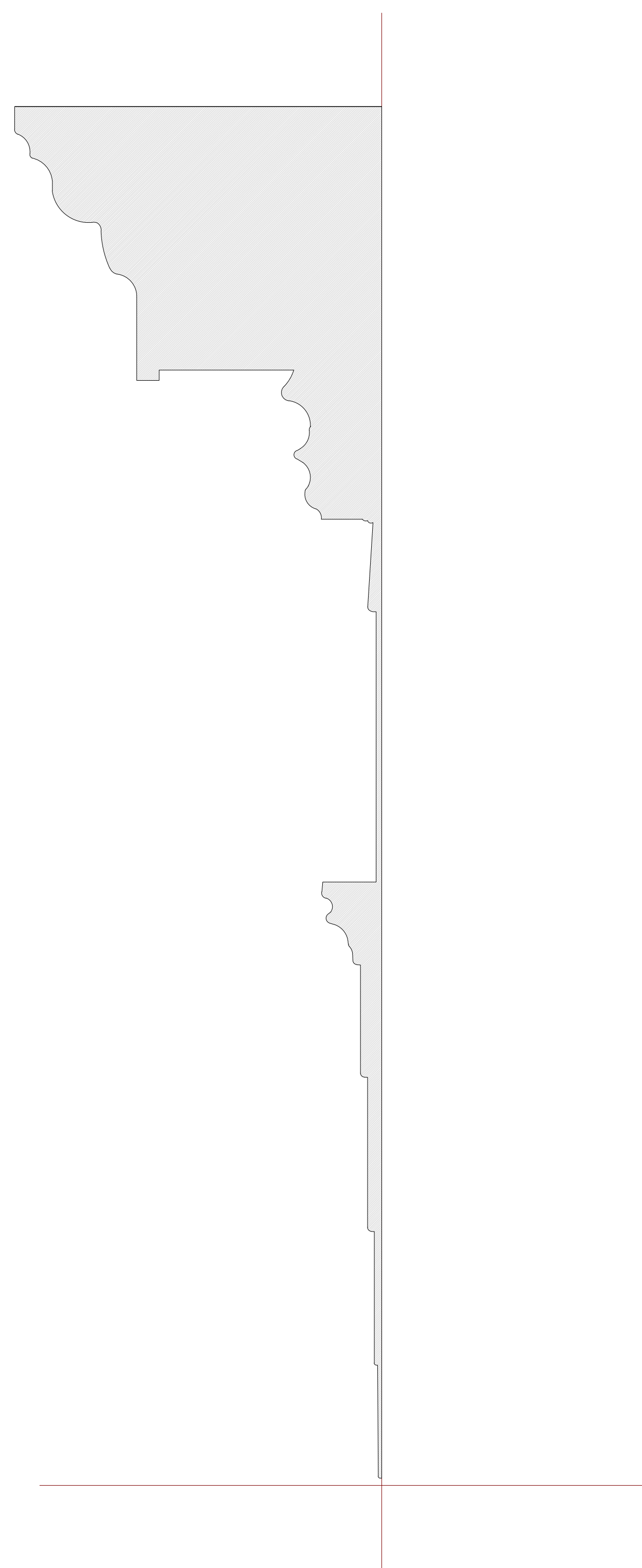
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
Π.Μ.Σ. «ΧΩΡΟΣ, ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ & ΔΟΜΗΜΕΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ»
«ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΔΟΜΗΜΕΝΟΥ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕ ΠΡΟΗΓΜΕΝΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ»

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
«ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ
ΕΥΝΑΡΔΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ»

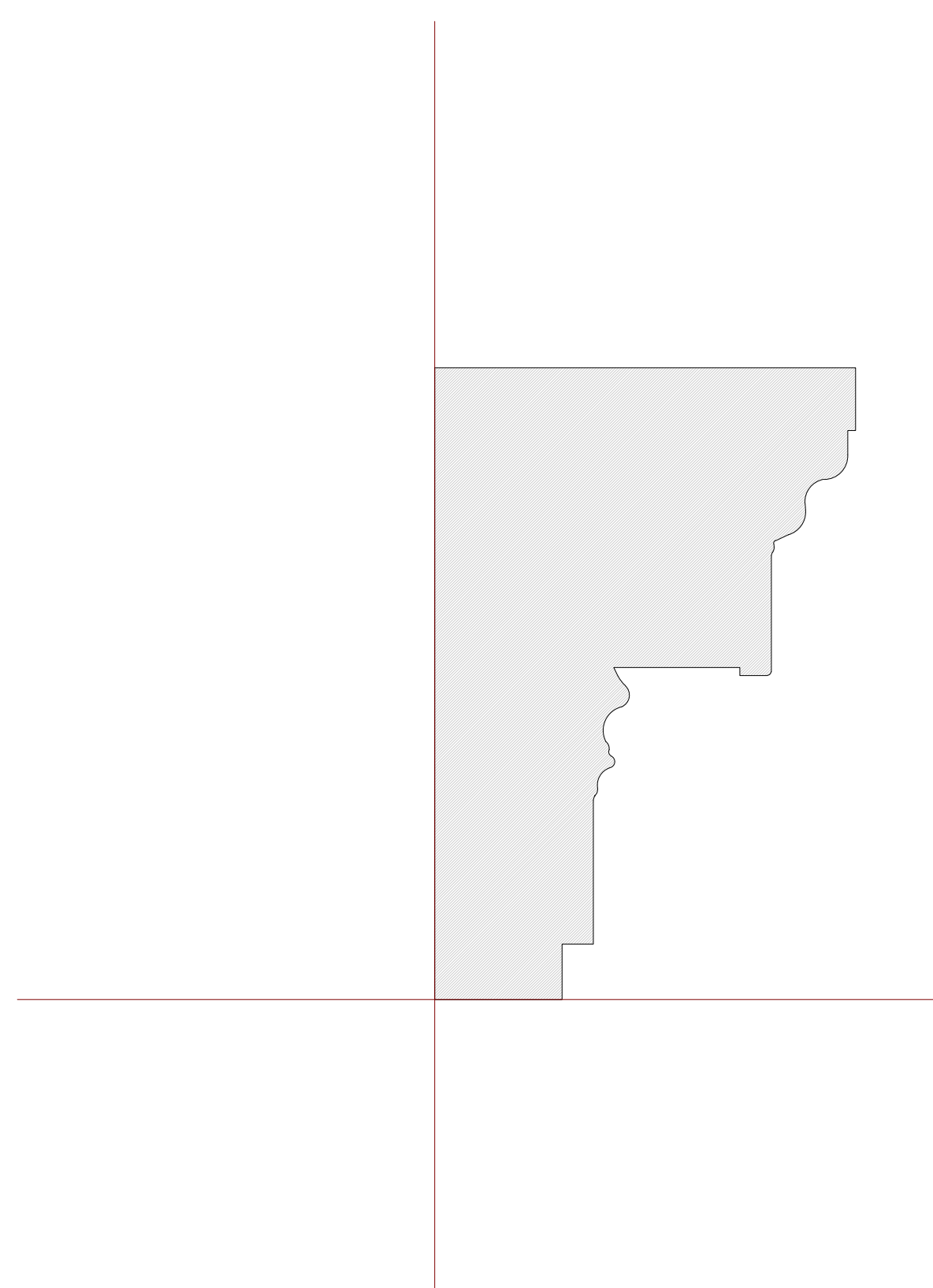
ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: ΚΟΥΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ: ΚΟΥΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΑΓΑΠΙΔΗΣ ΚΑΙΜΗΣ
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΙ ΜΑΡΙΑ
ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΠΙΤΣΙΛΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ : ΤΟΜΗ Δ-Δ' - ΠΡΟΤΑΣΗ
ΚΑΙΜΑΚΑ : 1:50
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ : ΙΟΥΛΙΟΣ 2025

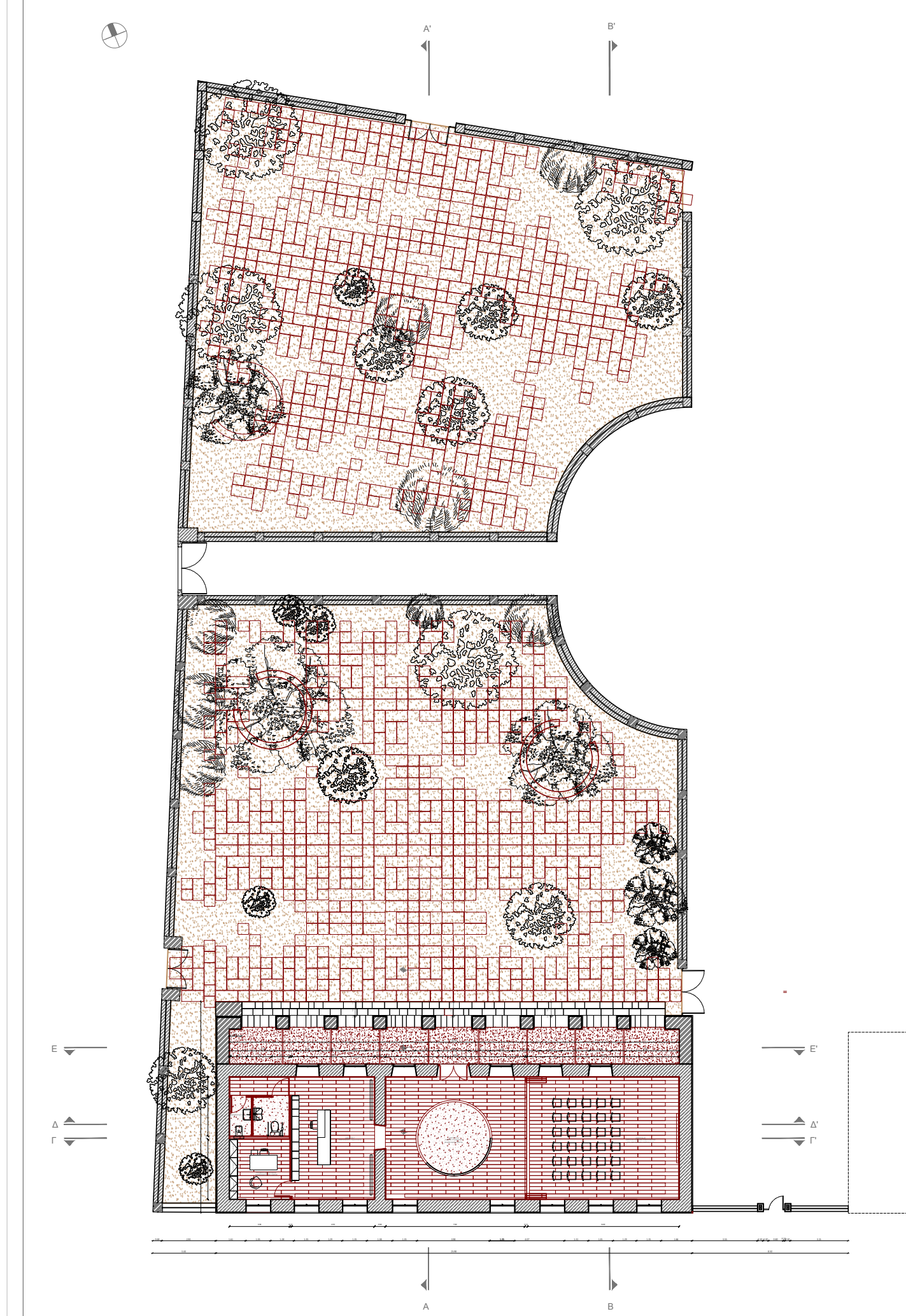
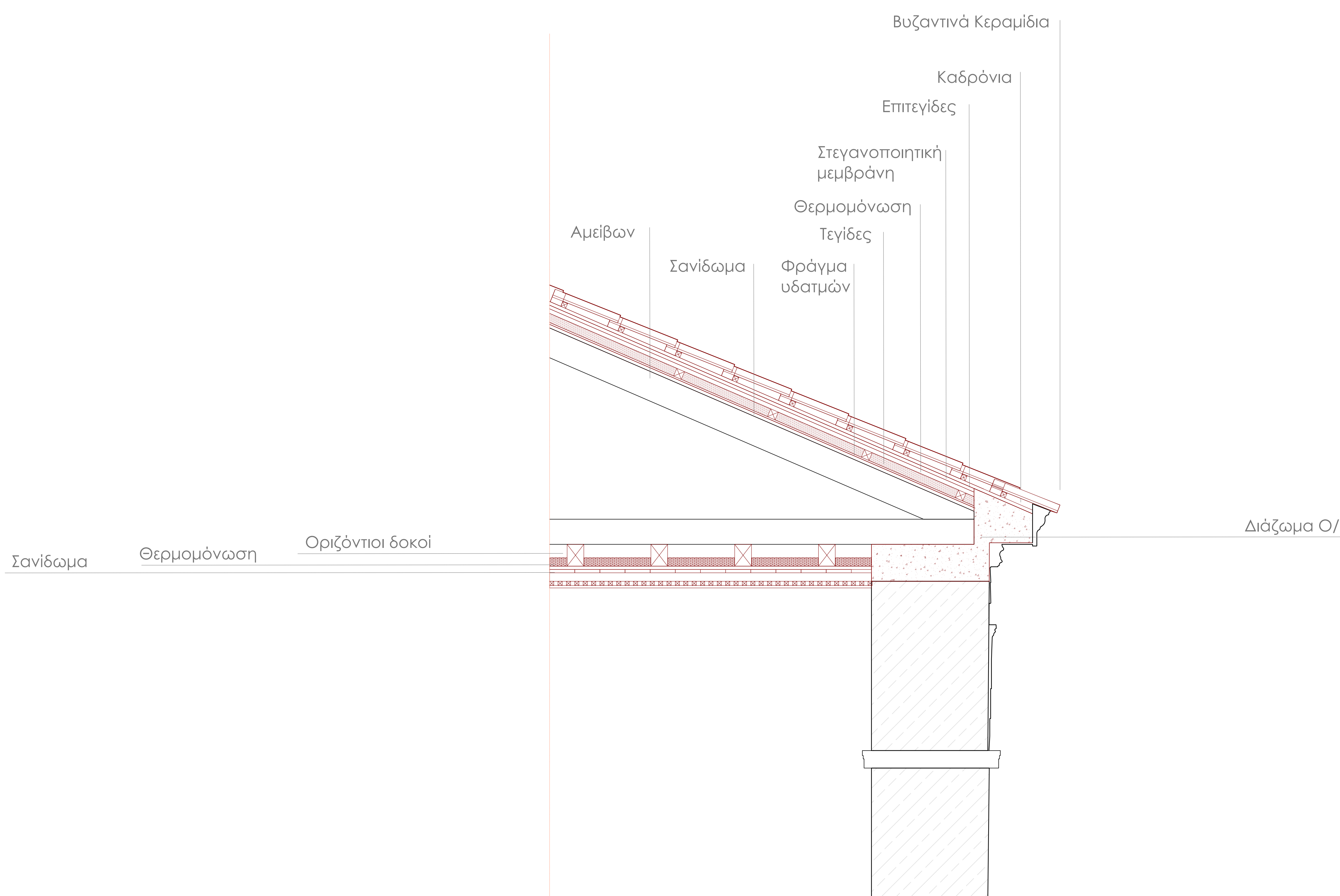
ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ ΤΡΑΒΗΧΤΟΥ ΒΟΡΕΙΑΣ ΟΨΗΣ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:1



ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ ΤΡΑΒΗΧΤΟΥ ΔΥΤΙΚΗΣ ΟΨΗΣ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:1



ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ ΣΤΕΓΗΣ/ ΟΡΟΦΗΣ ΣΤΟΛΣ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:1



ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Π.Μ.Σ. «ΧΩΡΟΣ, ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ & ΔΟΜΗΜΕΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ»

«ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΔΟΜΗΜΕΝΟΥ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕ ΠΡΟΗΓΜΕΝΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ»

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

«ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ
ΕΥΝΑΡΔΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ»

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: ΚΟΥΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ: ΚΟΥΤΣΑΚΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΑΣΑΝΙΔΗΣ ΚΑΛΙΜΗΣ
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΙ ΜΑΡΙΑ

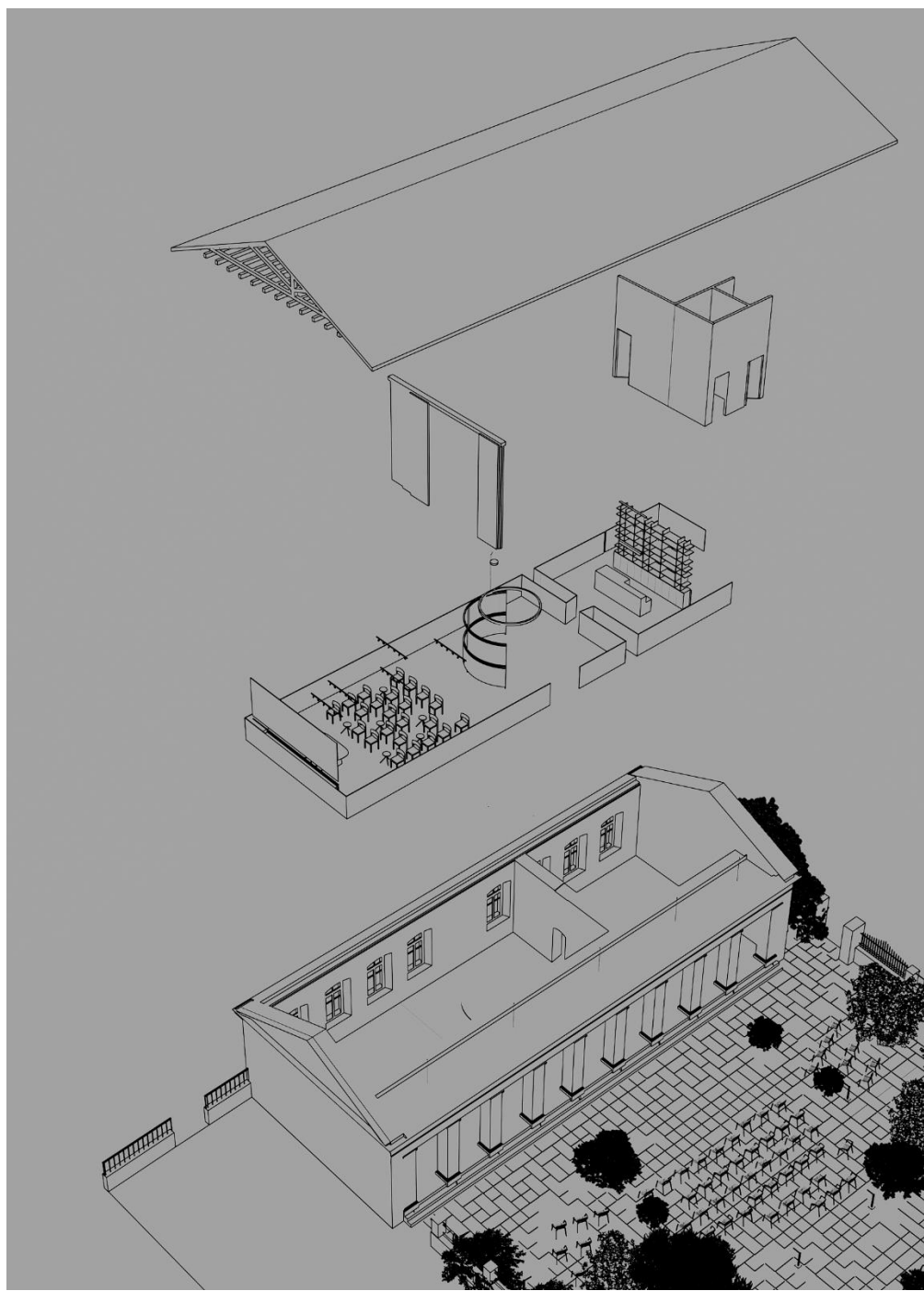
ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΠΙΤΣΙΛΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ : ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ

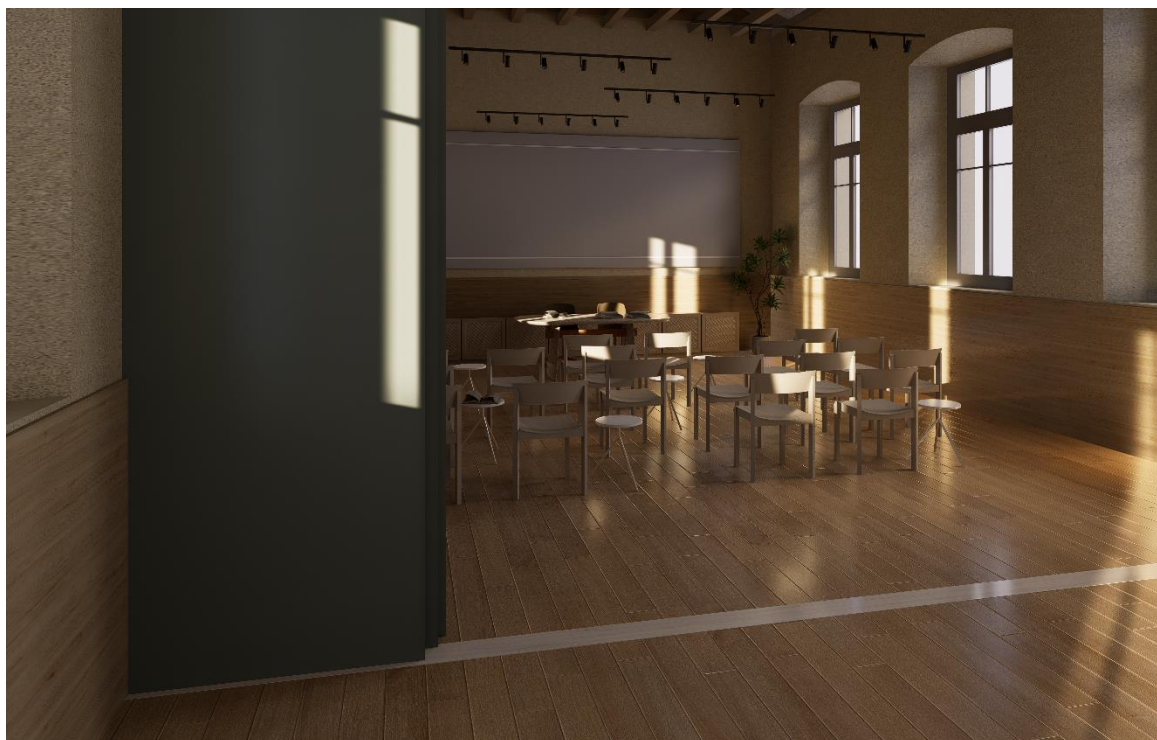
ΚΛΙΜΑΚΑ : 1:10

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ : ΙΟΥΛΙΟΣ 2025

Φωτορεαλιστικές απεικονίσεις



Εικόνα 35: Προσωπική δημιουργία (05.07.2025)/ Αξονομετρικό των στοιχείων που θα τοποθετηθούν εσωτερικά.



Εικόνα 36: Προσωπική δημιουργία (05.07.2025)/ Αίθουσα ομιλιών/ εκδηλώσεων, όπως φαίνεται από την υποδοχή.



Εικόνα 37: Προσωπική δημιουργία (05.07.2025)/ Αίθουσα υποδοχής.



Εικόνα 38: Προσωπική δημιουργία (05.07.2025)/ Αίθουσα υποδοχής.



Εικόνα 39: Προσωπική δημιουργία (05.07.2025)/ Κοιτώντας προς αίθουσα υποδοχής.



Εικόνα 40: Προσωπική δημιουργία (05.07.2025)/ Αίθουσα ομιλιών/ εκδηλώσεων, κλειστή με ελαφρύ χώρισμα



Εικόνα 41: Προσωπική δημιουργία (05.07.2025)/ Αίθουσα ομιλιών/ εκδηλώσεων, με ελαφρύ χώρισμα ανοιχτό.



Εικόνα 42: Προσωπική δημιουργία (05.07.2025)/ Βιβλιοθήκη/ πωλητήριο.



Εικόνα 43: Προσωπική δημιουργία (05.07.2025)/ Πλακόστρωτη διαμόρφωση υπαίθριου χώρου.



Εικόνα 44: Προσωπική δημιουργία (05.07.2025)/ Πλακόστρωτη διαμόρφωση υπαίθριου χώρου.



Εικόνα 45: Προσωπική δημιουργία (05.07.2025)/ Πλακόστρωτη διαμόρφωση υπαίθριου χώρου.

Βιβλιογραφικές αναφορές

Αγάθος, Μ., 2017, *Διερεύνηση πρακτικών παραγωγής και διαχείρισης μεταδεδομένων ιστορικών κτηρίων: μελέτη σχημάτων κωδικοποίησης τους*, διδακτορική διατριβή, Ιόνιο Πανεπιστήμιο.

Βασιλειάδη, Δ., Β., 1957, *Λαϊκή αρχιτεκτονική της Αίγινας*, Ανάτυπο του περιοδικού Λαογραφία ΙΣΤ'- ΙΖ', Τεύχος Β'.

Βλαχάκη, Ε., Γεννίτσαρη, Π., Στοφόρου Π., 2018, *“Ενθυμήματα, Αντικείμενα και Ιστορίες: Καποδιστριακό Ορφανοτροφείο, Φυλακές Αίγινας 1880-1985”*, έντυπη μορφή, Ιστορικό και Λαογραφικό Μουσείο Αίγινας.

Βλαχάκης, Ι., 1985, *«Η Δημιουργία Πόλου Κεντρικών Λειτουργιών και Κοινοτικής Ζωής στο Κτήριο και τον Κήπο του Παλαιού Ορφανοτροφείου Αίγινας»*, Διπλωματική Εργασία, Αρχιτεκτονική Σχολή, Παρίσι.

Βούλγαρης, Ν., Πιτσιλού Α. Σ., 2020, *Behind Open Bars: Βιωματικό μουσείο και πολιτιστικό κέντρο Αίγινας*, Πτυχιακή εργασία, Πανεπιστήμιο Δυτικής Ατικής.

Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, 1999, *Ιωάννης- Γαβριήλ Εϋνάρδος: Οραματιστής και κύριος συντελεστής της ίδρυσης της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος*, Ιστορικό αρχείο τα Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος.

Καρδαμίτση-Αδάμη, Μ., 1988, *“Οι πρώτοι Έλληνες Μηχανικοί”*, Τεχνικά Χρονικά, Α, Τομ. 8, Τεύχος 4.

Καρδαμίτση-Αδάμη, Μ., 1993, *“Το Ορφανοτροφείο της Αίγινας”*, Ιστορία της Ελληνικής Αρχαιολογίας, Ο Μέντωρ, Τεύχος 26.

Καρδαμίτση-Αδάμη, Μ., *“Το σπίτι του Κλεάνθη στο Ριζόκαστρο”*, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Κατάλογος Έκθεσης Ενθυμημάτων "1837-1987-Εκατόν Πενήντα Χρόνια", Αθήνα 1987.

Κλημοπούλου, Ε., Λαμπρινάκου, 2018, Α., *Βυζαντινό Μουσείο Παλαιοχώρας Αίγινα*, Διπλωματική εργασία, Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών Ε.Μ.Π., Αθήνα.

Κουτρομπίλα, Γ., 2022, *“Αποκατασταση και επαναχρηση της βιλας κεφαλληνου στο χαλανδρι αττικής”*, Διπλωματική εργασία, Πολυτεχνείο Κρήτης, σελ.90-91.

Κυδωνιάτης Σ., *«Η ελληνική αρχιτεκτονική αναγέννηση και η κακοποίηση της Αθήνας»*, Αθήνα 1981.

Μαρίνη, Μ., 2014-2015, *“Μνήμες του Εμφυλίου Πολέμου στο Ορφανοτροφείο- Φυλακές της Αίγινας”*, Διπλωματική εργασία στο Διατμηματικό Μεταπτυχιακό πρόγραμμα Μουσειακών Σπουδών, Εθνικό καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Μπίρης Μαν., Καρδαμίτση-Αδάμη Μ., 2001, *Νεοκλασική αρχιτεκτονική στην Ελλάδα*, Εκδ. Μέλισσα.

Νταμουράκη, Χ., 2018, *“Το Καποδιστριακό Ορφανοτροφείο στην Αίγινα: Αποκατάσταση και ενσωμάτωση του στη Πολιτιστική ζωή του νησιού”*, Πτυχιακή εργασία, Τ.Ε.Ι. Δυτικής Ελλάδας, Πύργος.

Ντούλα, Μ., Κ., Κομνίτσας, Κ., Σαρρής, Α., 2013, *“Αποτύπωση και αξιολόγηση περιβαλλοντικής κατάστασης νήσου Αίγινας”*, ArgoStat, Αθήνα.

Παππά, Ξ., 2017, *Αποκατάσταση και νέα χρήση: Ένα νεοκλασσικό στον Πειραιά*, Διπλωματική εργασία, ΕΜΠ.

Παύλου, Β., 2020, *«Building Information Modeling (BIM) στην ανασύλωση μνημείων. Μελέτη περίπτωσης ανασύλωσης του διατηρητέου Καποδιστριακού κτηρίου «Εϋνάρδειο» στην Αίγινα»*, Μεταπτυχιακή Διπλωματική Εργασία, Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο.

Σκάρπια- Χοϊπελ, Ξ., Κασιμάτη Μ. (Επιμ.), 2010, Ερνλεστος Τσίλλερ, Αρχιτεκτων, *Ο Ερνέστος Τσίλλερ, το μοντέλο της πλουραλιστικής ιδέας και η συμβολή του στη διαμόρφωση του ώριμου νεοελληνικού κλασικισμού*, Εθνική Πινακοθήκη και Μουσείο Αλεξάνδρου Σουτζου.

Σόμπολος, Τ., 2008, *Ανάλυση του οικιστικού δικτύου της Ν. Αίγινας: Προβλήματα και προοπτικές*, Διπλωματική εργασία, ΕΜΠ.

Σταυρουλάκη, Μ., 2021, Παρουσιάσεις μαθήματος *“Δομικές βλάβες και μέθοδοι επέμβασης σε μνημειακές κατασκευές”*.

Τσιμερέκη, Α., 2013, *“Αίγινα, Τόπος και Αρχιτεκτονική”*, διάλεξη, Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών, Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο.

Χρηστάκη, Ε., 2020, *Αρχιτεκτονικά στοιχεία και οικοδομική των νεοανακτορικών κτηρίων*, διδακτορική διατριβή, Τόμος Α', ΕΚΠΑ.

Ξενόγλωσση Βιβλιογραφία

Figueira, Thomas J. 1991. “*Population Patterns and Poleis Structure in Archaic and Classical Greece: Aegina in Context.*” In *The Polis as an Urban Centre and as a Political Community*, edited by M. H. Hansen, 103–116. Copenhagen: The Royal Danish Academy of Sciences and Letters.

Karidis, N., 2020, *The revival of classical architecture in Athens (1830–1840): Educational institutions designed by Christian Hansen and Stamatios Kleanthis*, The routledge handbook on the reception of classical architecture, Routledge.

Koutsoumba, D., Triantafillidis, I., 2012, *The harbour landscape of Aegina (Greece)*, Ships and Marine Landscape, ISBSA 13.

Ηλεκτρονικές πηγές

https://archaeologia.eie.gr/archaeologia/gr/arxeio_more.aspx?id=127 (14.03.2025)

<https://www.mixanitouxronou.gr/o-agglos-nayarchos-malkom-echtise-to-proto-spiti-stin-kypseli/> (05.05.2025)

<https://www.aeginagreece.com/aegina/pages/history/kapodistrias.html> (05.05.2025)

<https://brewminate.com/athens-in-the-19th-century-from-regional-town-of-the-ottoman-empire-to-capital-of-the-kingdom-of-greece/> (26.05.2023)

<https://issuu.com/aeginaia/docs/t032001s> (13.02.2025)

Πηγες εικόνων

Εικόνα 01: Προσωπική επεξεργασία από google maps

Εικόνα 02: Χάρτης/ <https://digitalni.ppmhp.hr/?pr=i&id=455739>

Εικόνα 03: Πύργος Morosini.

Εικόνα 04: Χάρτης Πολεοδομικού συτήματος

Εικόνα 05, 06: https://archaeologia.eie.gr/archaeologia/gr/arxeio_more.aspx?id=127

Εικόνα 07 : Από ψηφιακό αρχείο: D-DAI-ATH-Aegina-0251

Εικόνα 08 : Από ψηφιακό αρχείο: D-DAI-ATH-Aegina-0348_2103283 _1935

Εικόνα 09 : Από ψηφιακό αρχείο: D-DAI-ATH-Aegina-_1935

Εικόνα 10: Από ψηφιακό αρχείο: D-DAI-ATH-Aegina-0253_1005593_02 1930

Εικόνα 11 : Από ψηφιακό αρχείο: D-DAI-ATH-Aegina-0240_132818 1932

Εικόνα 12: Από ψηφιακό αρχείο: D-DAI-ATH-Aegina-0652_1005593_04 1965

Εικόνα 13: Κάτοψη Ισογείου

Εικόνα 14: Κάτοψη Κατασκευαστικών φάσεων Ισογείου

Εικόνα 15: Προσωπικό αρχείο (22-25.10.2023)

Εικόνα 15α: Προσωπικό αρχείο (22-25.10.2023)

Εικόνα 15β: Προσωπικό αρχείο (22-25.10.2023)

Εικόνα 16: Προσωπικό αρχείο (22-25.10.2023)

Εικόνα 17: Προσωπικό αρχείο (22-25.10.2023)

Εικόνα 18: Προσωπικό αρχείο (22-25.10.2023)

Εικόνα 19: Προσωπικό αρχείο (22-25.10.2023)

Εικόνα 20: Προσωπικό αρχείο (22-25.10.2023)

Εικόνα 21: Προσωπικό αρχείο (22-25.10.2023)

Εικόνα 22: Προσωπικό αρχείο (22-25.10.2023)

Εικόνα 23: Προσωπικό αρχείο (22-25.10.2023)

Εικόνα 24: Προσωπικό αρχείο (22-25.10.2023)

Εικόνα 25: Προσωπικό αρχείο (22-25.10.2023)

Εικόνα 26: Προσωπικό αρχείο (22-25.10.2023)

Εικόνα 27: Προσωπικό αρχείο (22-25.10.2023)

Εικόνα 28: Προσωπικό αρχείο (22-25.10.2023)

Εικόνα 29: Προσωπικό αρχείο (22-25.10.2023)

Εικόνα 30: Προσωπικό αρχείο (22-25.10.2023)

Εικόνα 31: Προσωπικό αρχείο (22-25.10.2023)

Εικόνα 32: Προσωπικό αρχείο (22-25.10.2023)

Εικόνα 33: Προσωπικό αρχείο (22-25.10.2023)

Εικόνα 34: Προσωπική δημιουργία (15.04.2025)

Εικόνα 35: Προσωπική δημιουργία (05.07.2025)/ Αξονομετρικό των στοιχείων που θα τοποθετηθούν εσωτερικά.

Εικόνα 36: Προσωπική δημιουργία (05.07.2025)/ Αίθουσα ομιλιών/ εκδηλώσεων, όπως φαίνεται από την υποδοχή.

Εικόνα 37: Προσωπική δημιουργία (05.07.2025)/ Αίθουσα υποδοχής.

Εικόνα 38: Προσωπική δημιουργία (05.07.2025)/ Αίθουσα υποδοχής.

Εικόνα 39: Προσωπική δημιουργία (05.07.2025)/ Κοιτώντας προς αίθουσα υποδοχής.

Εικόνα 40: Προσωπική δημιουργία (05.07.2025)/ Αίθουσα ομιλιών/ εκδηλώσεων, κλειστή με ελαφρύ χώρισμα

Εικόνα 41: Προσωπική δημιουργία (05.07.2025)/ Αίθουσα ομιλιών/ εκδηλώσεων, με ελαφρύ χώρισμα ανοιχτό.

Εικόνα 42: Προσωπική δημιουργία (05.07.2025)/ Βιβλιοθήκη/ πωλητήριο.

Εικόνα 43: Προσωπική δημιουργία (05.07.2025)/ Πλακόστρωτη διαμόρφωση υπαίθριου χώρου.

Εικόνα 44: Προσωπική δημιουργία (05.07.2025)/ Πλακόστρωτη διαμόρφωση υπαίθριου χώρου.